

புதிய ஜனநாயகம்

ஆகஸ்டு 2014
ரூ.10.00

மெடரிக்

கொலைக்கூடங்கள்!

சூரத் குண்டு வெடிப்பு வழக்கு:

நிரபராதிகளின் கொலைக்களமாக குஜராத்!

1993 சூரத் குண்டு வெடிப்பு வழக்கில் தண்டிக்கப்பட்ட 11 முஸ்லிம்களையும் நிரபராதிகள் என்று விடுவித்திருக்கிறது உச்ச நீதிமன்றம். குற்றவாளிகள்? அவர்கள் ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்.

1993-ஆம் ஆண்டு சூரத்தில் நடந்த இரு குண்டு வெடிப்புகள் தொடர்பான வழக்குகளில், தடா சட்டத்தின் கீழ் பத்து முதல் இருபது ஆண்டுகள் வரை சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட 11 முஸ்லிம்களை நிரபராதிகள் என்று கூறி ஜூலை 17-ஆம் தேதியன்று விடுதலை செய்திருக்கிறது உச்ச நீதிமன்றம். விடுதலை செய்யப்பட்ட 11 பேரில் ஒருவர் 78 வயதான முன்னாள் காங்கிரசு அமைச்சர் முகமது சுர்தி. மற்ற பலர் காங்கிரசு தொண்டர்கள்.

இதேபோல, 2002 அக்சர்தாம் வழக்கில் மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட 3 பேர், ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட 3 பேர் உள்ளிட்ட அனைவரையும் மே-16, 2014 அன்று நிரபராதிகள் என்று கூறி உச்ச நீதிமன்றம் விடுவித்ததும் வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். அந்தத் தீர்ப்பு

கிறது. மேலும் தடா சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்க ஒரு குற்றத்தை பதிவு செய்வதற்கு முன், அதற்கு மாவட்ட கண்காணிப்பாளரின் ஒப்பு தலைப் பெறவேண்டும் என்ற விதியை மீறி, மாநில அரசின் கூடுதல் தலைமைச் செயலரிடம் ஒப்புதல் பெற்றிருப்பது முறைகேடானது என்றும் கூறி அனைவரையும் விடுவித்திருக்கிறது. இது வெறும் முறை கேடல்ல; இந்தப் பொய்வழக்கு மாநில அரசுத் தலைமையால்திட்டமிட்டு போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான நிரூபணம்.

சூரத் பொய்வழக்கு என்பது பாணைச் சோறுக்கு ஒரு சோறு. 1990-களின் துவக்கம் முதல் இன்றுவரை இந்தியா முழுவதும் இப்படி சிறை வைக்கப்பட்டிருக்கும் அப்பாவி முஸ்லிம்கள் பலலாயிரம் பேர். அவர்களில் சிலர்தான் இத்தகைய தீர்ப்புகளில் விடுவிக்கப்படுகின்றனர். உச்ச நீதிமன்றம் வரை சென்று வழக்காடி வெற்றி பெறுவதற்குள் அவர்கள் வாழ்க்கை அழிந்து விடுகிறது. வழக்காட முடியாத ஏழை முஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை சிறையிலேயே கழிகிறது. அவர்களது குடும்பங்கள் சின்னாபின்னமாகின்றன.

அதே நேரத்தில் இத்தகைய அநீதிகளை இழைத்த கிரிமினல் கட்சி ஆட்சியில் அமர்த்தப்படுகிறது. 2002 படுகொலையின் நாயகனை முதல்வராகவும், பிரதமராகவும் ஆக்குமளவுக்கு பெரும்பான்மை சமூகத்தின் “சூரபகமறதி” முற்றியிருக்கிறது. எனவே, இந்த வழக்கின் பின் புலத்தை விளக்குவது அவசியமாகிறது.

1992, டிசம்பர் 6-ஆம் தேதியன்று பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டவுடனேயே, நாடு முழுவதும் முஸ்லிம்கள் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதற்கு பாரதிய ஜனதா திட்டமிட்டிருந்தது. மறுநாள், டிசம்பர் 7-ஆம் தேதியன்று, மசூதி இடிப்பைக் கண்டித்து சூரத்தில் ஒரு முஸ்லிம் அமைப்பு கல் வீச்சு மற்றும் தீவைப்பில் ஈடுபட்டது. அடுத்த கணமே 2000-க்கும் மேற்பட்ட ஆயுதம் தாங்கிய இந்து மதவெறிக் குண்டர்கள் முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான தாக்குதலைத் தொடங்கினர். முஸ்லிம் மக்கள் தப்பியோட முடியாவண்ணம் தெருக் தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்...

20 ஆண்டுகளுக்குப் பின் 78 வயதில் நிரபராதி என்று விடுதலை - முன்னாள் காங்கிரசு அமைச்சர் முகமது சுர்தி.

புதிய ஜனநாயகம்

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் எடு

தொகுதி: 29 இதழ்: 10
ஆகஸ்டு 2014

உள்நாடு

தனி இதழ்: ரூ.10.00

ஆண்டு சந்தா: ரூ.120.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US \$ 20

அட்டை வடிவமைப்பு: முகிலன்

தொடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண்: 2355)
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல்:

puthijananayagam@gmail.com

தொலைபேசி: 94446 32561

குடந்தை வழக்கில் அநீதித் தீர்ப்பு:

மக்கள் எழுச்சியே நீதி பெறும் வழி!

கும்பகோணம் கிருஷ்ணா பள்ளி நெருப்புக்குத் தம் பிள்ளைகளைச் சாகக் கொடுத்த பெற்றோரின் மனம் இன்னொரு முறை வெந்து துடிக்கும்படி வந்திருக்கிறது நீதிமன்றத் தீர்ப்பு. மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி முதல் தொடக்கக் கல்வி அதிகாரி வரையிலான அதிகாரிகள், பள்ளி ஆசிரியைகள், நகராட்சி ஆணையர் உள்ளிட்ட 11 பேர் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். பள்ளி நிறுவனருக்கும் ஆயுள் தண்டனை, நிறுவனரின் மனைவியும் தாளாளருமான சரஸ்வதி, தலைமை ஆசிரியை, சத்துணவு அமைப்பாளர், சத்துணவு உதவியாளர், கல்வித்துறை ஊழியர்கள் ஆகியோருக்கு தலா 5 ஆண்டுகள், கட்டிடப் பொறியாளருக்கு 2 ஆண்டுகள் என்று தண்டனை விதித்திருக்கிறது நீதிமன்றம்.

அரசு உதவி பெறும் பள்ளி, தனியார் பள்ளி உள்ளிட்ட 3 பள்ளிகளை ஒரே கட்டிடத்தில் நடத்த அனுமதி கொடுத்ததும், தப்பிக்க வழியில்லாத ஆபத்தான அந்தக் கூரைக் கட்டிடத்திற்குள் பன்றிகளைப் போல பிள்ளைகளை அடைத்து வைத்திருந்ததும் இலஞ்சப் பேய்களான அதிகாரிகளின் உதவியோடுதான் நடந்திருக்கிறது என்பது உலகுக்கே தெரியும். அவ்வாறுருக்க கீழ்நிலை ஊழியர்களைத் தண்டித்திருக்கும் நீதிமன்றம், அதிகாரிகளை விடுவித்திருக்கிறது. எனவே, இத்தீர்ப்புக்கு எதிராக அரசு மேல்முறையீடு செய்யவேண்டுமென்று கொல்லப்பட்ட குழந்தைகளின் பெற்றோர் கோரியிருக்கின்றனர்.

இந்தக் கோரிக்கை, பெற்றோரின் கோபத்திலிருந்தும் ஆதங்கத்திலிருந்தும் பிறக்கிறது. எனினும், மூலமுதல் குற்றவாளியும், குற்றவாளிகளின் காவலனும் அரசுதான் எனும்போது, நீதி வேண்டி அரசிடம் மன்றாடுவதில் என்ன பயன் இருக்கிறது? 2004இல் நடந்த இந்தப்படுகொலை 2007இல்தான் நீதிமன்றத்திற்கே வந்திருக்கிறது. பிறகு குற்றம் சாட்டப்பட்ட 24 பேரும் தங்களை இக்குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்க வேண்டுமென்று மனுச் செய்திருக்கின்றனர். “முடியாது” என்று கூறுவதற்கு நீதிமன்றம் 3 ஆண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. பிறகு 2012இல்தான் குற்றச்சாட்டு பதியப்பட்டிருக்கிறது. 2014 வரை சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். தி.மு.க. அரசு 3 அதிகாரிகளை குற்றவாளிகள் பட்டியலிலிருந்து நீக்கியிருக்கிறது. கூடுதல் இழப்பீடு கோரிய பெற்றோரின் மனுவை எதிர்த்து, உச்ச நீதிமன்றம் வரை சென்று, “கூடுதல் இழப்பீடு தரமுடியாது” என்று நெஞ்சில் ஈரமின்றி வாதாடுகிறது ஜெ அரசு.

ஆகவே, தற்போதைய தீர்ப்பு மட்டுமின்றி, கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் அதிகாரிகள், போலீசு, ஆளும் கட்சிகள், நீதிபதிகள் ஆகிய அனைவருமே குற்றவாளிகளைப் பாதுகாக்கும் வேலையைத்தான் செய்திருக்கின்றனர். தப்பிக்க வழி தெரியாமல், தீயில் வெந்து கருகிய அந்த 94 குழந்தைகளின் துடிப்பையோ, பிள்ளைகளைப் பறி கொடுத்த பெற்றோரின் உள்ளக் குமுறலையோ அவர்கள் கடுகளவும் பொருட்படுத்தவில்லை. “சட்டம் சரியாக இருக்கிறது, அமல் படுத்துபவர்கள்தான் சரியில்லை” என்ற கருத்து ஒவ்வொரு அநீதி நிகழும்போதும் நமக்குச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், கும்பகோணம் வழக்கு விசாரணையின் காலதாமதத்தில் தொடங்கி, குற்றவாளிகள் விடுவிக்கப்பட்டது வரையிலான அனைத்தும் சட்டப்படிதான் நடந்திருக்கின்றன. எந்தத் தனியார் கல்விக் கொள்ளையின் ரத்த சாட்சியமாக 94 குழந்தைகள் வெந்து மடிந்தார்களோ, அதே தனியார் கல்விக் கொள்ளை அரசு ஆதரவுடன், நீதித்துறை அங்கீகாரத்துடன் இன்று கொடி கட்டிப் பறக்கிறது.

“ஏமாற்றம் பழகிப்போச்சு, ஆனா விடமாட்டோம்” என்கிறார் இந்த தீர்ப்பைக் கேட்டுக் கதறியழுத ஒரு தாய். அது இந்த தீர்ப்புக்கெதிரான குரல் மட்டுமல்ல; வாழ்வின் எல்லாத்திசைகளிலும் இந்த அரசியல் சமூக அமைப்பினால் மீண்டும் மீண்டும் வஞ்சிக்கப்படும் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உள்ளக் குமுறல்! இம்மக்களுக்கு நீதியைப் பெற்றுத்தர வல்லது மேல்முறையீட்டில், இவ்வரசமைப்புக்கு எதிரானதோர் மக்கள் எழுச்சி!

மெட்ரிக் கொலைக்கூடங்கள்!

தனியார் கல்வி என்று கவுரவமாக அழைக்கப்படும் இந்தத் தொழில், மணற்கொள்ளை, கிராணைக் கொள்ளையைப் போன்றதொரு கிரிமினல் தொழில். இலஞ்சம், ஊழல், போர்ஜரி, கள்ளக்கணக்கு, கொலை உள்ளிட்ட அனைத்தும் இத்தொழிலின் அங்க லட்சணங்கள்.

குடந்தை பள்ளித் தீயில் தனது பிள்ளையைப் பறிகொடுத்த ஒரு தாய், நீதி மன்ற வளாகத்தில் தன்னைத்தானே நொந்து புலம்பிக் கொண்டிருந்தாள். குடந்தை கிருஷ்ணா பள்ளி உரிமையாளரின் மனைவி, ஆங்கில வழிக்கல்வி, தரமான கல்வி என்ற ஆசைகாட்டியதையும், அதற்கு மயங்கிதன் பிள்ளையை அங்கு சேர்த்து நெருப்புக்கு பலி கொடுத்து விட்டதையும் நினைத்து நினைத்து அழுது கொண்டிருந்தாள் அந்தத் தாய்.

பத்து ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. அன்று குடந்தைப் பள்ளிக்கு தேடிச்சென்று ஆள் பிடித்தார்கள் என்றால், இன்றைக்கு பெற்றோர் தனியார் மெட்ரிக் பள்ளிகளைத் தேடிச்சென்று தமது பிள்ளைகளை விட்டில் பூச்சிகளாய் கருகக் கொடுக்கிறார்கள். மாணவர்தற்கொலை அல்லது மர்ம மரணம் என்ற செய்தி இப்போதெல்லாம் சகஜமாகி விட்டது.

கடந்த ஜூலை - 9 அன்று, கடலூர் செயிண்ட் ஜோசப் கல்வி குழுமத்தின் தனியார் கலை - அறிவியல் கல்லூரியில் இளங்கலை இறுதி யாண்டு பயின்று வந்த மாணவர் ராம்குமார், கல்லூரி விடுதியில் மர்மமான முறையில் இறந்து கிடந்தார். இதே கல்லூரியில் போஸ், ஆல்வின் ஜோஸ், பரதன் ஆகிய மாணவர்களின் மர்ம மரணத்தை தொடர்ந்து இது அடுத்த

மரணம். நிர்வாகம், இது தற்கொலை என்றது. புரட்சிகர மாணவர் - இளைஞர் முன்னணியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் பொது மக்களை அணிதிரட்டிச் சென்று சம்பவம் நடந்த அறையின் பூட்டை உடைத்தனர். பூட்டிய அறைக்குள் இருந்த இரத்தச் சிதறல்களும், சுவர்களில் படிந்திருந்த இரத்தக்கறைகளும் ராம்குமாரின் மரணத்தில் மர்மம் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தின. போலீசு வழக்கு பதிவு செய்யும் வரை

உடலை வாங்கமாட்டோம் என்று போராடிய மக்கள் மீது தடியடி நடத்தப்பட்டு, 6 தோழர்கள் சிறை வைக்கப்பட்டனர். ஆனால், நிர்வாகத்தினர் யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை.

ஜூன் 27 அன்று, சென்னை, திருவொற்றியூரில் ஸ்ரீ சங்கர வித்யாலயா கேந்திரா மெட்ரிக் பள்ளி எட்டாம் வகுப்பு மாணவி வைஷ்ணவி மாலை வீடு திரும்பவில்லை; பள்ளியில் தன் பிள்ளை இருக்கிறதா என்று தேடவும் பெற்றோர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இரவு 7.30 மணிக்கு பள்ளியின் ஒவ்வொரு அறையாக பெற்றோர் தேடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, மர்மமான முறையில் மொட்டை மாடியிலிருந்து கீழே விழுந்து தம் பெற்றோர்கள் கண்ணெதிரிலேயே துடிதுடித்து இறந்துபோனாள் வைஷ்ணவி. இங்கும் பு.மா.இ.மு தோழர்கள் தலையிட்டு போராட்டம் நடத்திய பின்னர்தான் ஆர்.டி.ஓ. விசாரணைக்கு உத்தரவிடப்பட்டது. நிர்வாகத்துக்கு எதிராக எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை.

புதுக்கோட்டை குரும்பக்காடு, லாரல் மேநிலைப் பள்ளி 12-ஆம் வகுப்பு மாணவன் அருண்ராஜ், சென்னை மணலி - சி.பி.எல். நகர் தனியார் பள்ளி எட்டாம் வகுப்பு மாணவி பூஜா ஆகியோர் உரிய

தனியார் கல்விக் கொள்ளைக்குப் பலியான இளந்தளிகள்:

புதுக்கோட்டை குரும்பக்காடு, லாரல் மேநிலைப் பள்ளி 12-ஆம் வகுப்பு மாணவன் அருண்ராஜ்; கடலூர் செயிண்ட் ஜோசப் கலை - அறிவியல் கல்லூரி மாணவர் ராம்குமார்; சென்னை சத்தியபாமா பல்கலைக் கழக மாணவி ஹேமலதா.

நேரத்தில் கட்டணம் செலுத்தவில்லை என்பதற்காக பள்ளி நிர்வாகத்தால் அவமானப்படுத்தப்பட்டு, அதன் விளைவாகத் தற்கொலை செய்து கொண்டனர்.

நாமக்கல் ராசிபுரம் எஸ்.ஆர்.வி. மேநிலைப்பள்ளி 12-ஆம் வகுப்பு மாணவர் அருண்குமாரும்; கூடுவாஞ்சேரியிலுள்ள தனியார் மெட்ரிக் பள்ளி எட்டாம் வகுப்பு மாணவன் தமிழரசனும்; திருச்சி காட்டுர் மான்போட்டு பள்ளி எட்டாம் வகுப்பு மாணவி ஒருவரும் தற்கொலை செய்து கொண்டனர். காரணம், தேர்வில் மதிப்பெண் குறைவாகப் பெற்றதால், மாற்றுச்சான்றிதழ் வாங்கிக் கொண்டு வேறு பள்ளிக்குச் செல்லுமாறு நிர்வாகம் அளித்த மிரட்டல்.

இவை மட்டுமல்ல, கடந்த சில மாதங்களில் மட்டுமே இன்னும் பல மாணவ-மாணவிகள் தற்கொலை செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். அத்தனையும் தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகளில்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எந்தவொரு சம்பவத்திலும் இத்தகைய அநியாய மரணம் குறித்து பள்ளி நிர்வாகங்கள் வருத்தமோ அதிர்ச்சியோ அடையவில்லை. பெற்றோர் வந்து கதறினாலும் இவர்களது கல்மனம் கரைவதில்லை.

நாமக்கல் ராசிபுரம் வட்டாரத்தில், ஊருக்கு வெளியே பொட்டல் காட்டில், பல நூறு ஏக்கர் பரப்பில் காட்டப்பட்டுள்ள பிராய்லர் பள்ளிகளில் மாணவர்களின் மர்ம மரணங்கள் மிகவும் சகஜமாகிவிட்டன. மாணவனின் உடலை மருத்துவமனையில் கொண்டு வந்து போட்டு, சுவப்பரிசோதனைக்கும் ஏற்பாடு செய்துவிட்டுத்தான், பெற்றோருக்கு சாவுச்செய்தியையே தெரிவிக்கின்றன பள்ளி நிர்வாகங்கள். பெற்றோர் குமுறினாலும் கொந்தளித்தாலும் அனைத்தும் மருத்துவமனை வளாகத்தில் தான். அதிகபட்சம் அங்கேயே சாலை மறியல் செய்யலாம். போலீசு வந்து அப்புறப்படுத்தும் வரைகத்தி விட்டு பிறகு ஓய்ந்து போவதைத் தவிர பெற்றோருக்கு வேறு வழி கிடையாது. சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிகளோ எதுவுமே நடக்காது போல இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். இது மிகையான கூற்று அல்ல.

விருத்தாசலம், விருதுகிரி எஜூகேசனல் டிரஸ்ட் மேநிலைப்பள்ளியின் வகுப்பறையிலேயே தூக்கிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்ட அப்பள்ளியின் +2 மாணவன் தட்சிணாமூர்த்தி.

ஆகஸ்டு 2014

புதிய ஜனநாயகம்

ஜூலை, 16, 2007 அன்று திருச்செங்கோடு வித்யவிகாஷ் பள்ளியின் +1 மாணவி திய்யா, இரவு நேரவகுப்புக்கு வரவில்லை என்பதற்காக விடுதி வார்டனால் அடிக் கப்பட்டு இறந்திருக்கிறாள். போலீசு கொடுத்த அறிகையை சம்மந்தப்பட்ட நீதிபதிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று உயர்நீதி மன்றம் உத்தரவிட்டும் கடந்த 7 ஆண்டுகளாக எதுவும் நடக்கவில்லை. திய்யாவின் தந்தை நித்தியானந்தனின் விடாமுயற்சியின் விளைவாக, ஜூலை 3, 2014 அன்று சென்னை உயர்நீதி மன்றம் சி.பி.சி.ஐ.டி. விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

டிசு, 21, 1999 அன்று சின்னசேலம் செயின்ட் லிட்டில் பிளவர் மழலையர் பள்ளியில் படித்து வந்த தனது 5 வயது மகன் சுரேஷை வீட்டிற்கு அழைத்து வருவதற்காக அன்று மாலை பள்ளிக்குச் சென்றபோது, பிள்ளையைக் காணவில்லை. பள்ளி நிர்வாகம் தங்களுக்குத் தெரியாது என்று கூறிவிட்டது. இரண்டு நாட்களுக்குப் பின் பள்ளியிலிருந்து 30 கி.மீ. தூரத்தில் உள்ள கிணற்றில் அந்தச் சிறுவனின் உடலை உறவினர்கள் கண்டெடுத்தனர். பள்ளியில் உள்ள பாதுகாப்பற்ற தண்ணீர் தொட்டியில் விழுந்து இறந்த சிறுவனின் உடலை நிர்வாகம் கிணற்றில் வீசியிருப்பது தெரிய வந்தது. ஆத்திரமுற்ற மக்கள் பள்ளிக்கு எதிராகப் போராடினர். சிறுவனின் தந்தை 2003-இல் உயர்நீதி மன்றத்தில் மனுச் செய்தார். போலீசோ, கல்வித்துறை அதிகாரிகளோ நீதிமன்றத்துக்கும் பதிலளிக்கவில்லை. தங்கள் பள்ளியில் எல்.கே.ஐ., யு.கே.ஐ. வகுப்புகளே இல்லையென்றும், அந்த மாணவன் தங்கள் பள்ளியில் படிக்கவே இல்லை என்றும் நீதிமன்றத்தில் பாதாடியது பள்ளி நிர்வாகம். அது பொய்யென்று அம் பலமானதால், அம்மாவட்ட போலீசு சூப்பிரெண்டு வழக்கை விசாரிக்கவேண்டுமென்றும், அலட்சியம் காட்டிய தமிழக அரசு 3.75 லட்சம் நிவாரணம் தர வேண்டுமென்றும், அக்குழந்தை செத்து 15 ஆண்டு களுக்குப் பின் உயர்நீதி மன்றம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

“மாணவர் மரணங்கள் போலீசு நிலையத்தில் நிகழும் கொட்டடிக் கொலைகளுக்கு ஒப்பானவை. பள்ளி - கல்லூரி நிர்வாகத்தை நம்பித்தான் பெற்றோர் தமது பிள்ளையை ஒப்படைக்கின்றனர். கொட்டடிக் கொலைகளுக்கு எப்படி போலீசைப் பொறுப்பாக்குகிறோமோ அதுபோல, பள்ளி தாளாளர்களையும், கல்லூரி முதல்வர்களையும் தான் இந்த மரணங்களுக்குப் பொறுப்பாக்கி சிறையிலடைக்க வேண்டும்.” என்கிறார் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் வழக்குரைஞர் ராஜு.

கைதிகளை போலீசார் வளைத்துப் பிடித்துச் செல்கின்றனர். பிள்ளைகளைப் பெற்றோர்களே விரும்பி ஒப்படைக்கின்றனர் என்ற வேறுபாட்டைத் தவிர, போலீசு நிலையத்துக்கும் தனியார்

மெட்ரிக் பள்ளிகளுக்கும் அதிக வேறுபாடுகள் இல்லை. குற்றவாளிகளிடமிருந்து எத்தகைய கொடுமான வழிமுறைகளைக் கையாண்டாவது, தாங்கள் விரும்பும் வகையில் உண்மையை வரவழைக்க போலீசு முயற்சிப்பதைப் போலத்தான், மாணவர்களிடமிருந்து மதிப்பெண்களை வரவழைக்க முயற்சிக்கின்றன இத்தகைய பள்ளிகள். இந்த முயற்சியில் மாணவன் அடிபட்டு செத்தாலும் சரி, அல்லது உளவியல் துன்புறுத்தலால் தற்கொலை செய்து கொண்டாலும் சரி, அதுபற்றி பள்ளி நிர்வாகங்கள் கவலைப்படுவதில்லை.

நாமக்கல் பிராய்லர் பள்ளியொன்றில் 9-ஆம் வகுப்பு மாணவன் மர்மான முறையில் இறந்து போனதையடுத்து நாமக்கல் பேருந்து நிலையம் அருகே பொதுமக்கள் நடத்திய சாலைமறியல் போராட்டம்.

சிறையிலிருக்கும் தூக்கு தண்டனைக் கைதியைக் கூட மனுப்போட்டு பார்த்துவிடலாம் நாமக்கல் உறைவிடப்பள்ளியில் படிக்கும் சொந்தப்பிள்ளையைக்கூட பெற்றோரால் அவ்வளவு எளிதில் பார்த்து விடமுடியாது. இருந்த போதிலும், அதிக மதிப்பெண் எடுக்க வேண்டுமென்ற தங்களது இலட்சியத்தைப் பிள்ளை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால், இத்தகைய கட்டுப்பாடுகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமென்று பல முட்டாள் பெற்றோர்கள் நினைக்கின்றனர்.

மாட்டுக்கு ஊசி போட்டு பால் கறப்பதைப் போல, கறிக்கோழிக்கு எடை கூட்டுவதைப் போல, எப்படியாவது மாணவர்களின் மதிப்பெண்ணைக் கூட்டவேண்டும். அதை நாளேடுகளில் விளம்பரம் செய்து, அடுத்த ஆண்டுக்கான கட்டணக் கொள்ளையை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது மட்டுமே தனியார் பள்ளிகளின் நோக்கம். அரசுப்பள்ளிகளில் தேர்வின் போது சில மாணவர்கள்தான் பிட் அடிப்பார்கள் என்றால், இப்பள்ளிகளில் நிர்வாகமே அதற்கு ஏற்பாடு செய்து தருகின்றது. லஞ்சம் கொடுத்து தேர்வுக்கு வருகின்ற கண்காணிப்பாளர்களைச் சரிக்கட்டுகிறது.

கொள்ளை இலாபத்துக்காக உணவுப்பொருளில் கலப்படம் செய்யும் வியாபாரியைப் போல, பொதுச் சொத்தைத் திருடுவதற்காக ஆவணங்களை போர்ஜரி செய்யும் கிரிமினலைப் போலத்தான் மெட்ரிக் பள்ளி நிர்வாகங்கள் நடந்து கொள்கின்றன. இவர்கள் நேர்மையானவர்களாக இருக்க முடியாது. ஆற்றுமணல் கொள்ளையன் ஆறு முகசாமி, கனிம மணல் கொள்ளையன் வைகுண்டராசன், கிரானைட் கொள்ளையன் பழனிச்சாமி ஆகியோரைப் போல இவர்கள் கல்விக்கொள்ளையர்கள். அந்தத் தொழில் களைப் போலவே இவற்றிலும் அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள் முதலீடு செய்திருக்கிறார்கள். அல்லது முதலீடு செய்தவர்கள் அதனைப் பாதுகாத்து வளர்ப்பதற்காக அரசியல்வாதியாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள்

இலஞ்சம், ஊழல், போர்ஜரி, கள்ளக்கணக்கு, கொலை உள்ளிட்ட அனைத்தும் இந்தத் தொழிலின் அங்கலட்சணங்கள். ஆற்றுமணலாவது அள்ள அள்ளக் குறையும். கல்வித்தொழில் என்பது அள்ள அள்ளப் பணம் ஊறும் கேணி. வேலைவாய்ப்பின்மையால்

போட்டியும், எதிர்காலம் குறித்த அச்சமும் மாணவர்களிடம் எந்த அளவுக்கு அதிகரிக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு இவர்களின் கொள்ளையும் அதிகரிக்கிறது.

நாடு முழுதும் ஆண்டொன்றுக்கு 15 லட்சம் பொறியியல் பட்டதாரிகள் உருவாகின்றனர். இது சீனாவிலும் அமெரிக்காவிலும் சேர்த்து ஒரு ஆண்டில் உருவாகும் பொறியியல் பட்டதாரிகளின் எண்ணிக்கையை விட அதிகம். இந்தியாவில் ஆண்டுக்கு அதிக பட்சம் 1.5 லட்சம் பொறியியல் வேலைவாய்ப்புகள் தான் உருவாக்கப்படுகின்றன. உண்மைநிலை இவ்வாறு இருந்தும் காம்பஸ் இன்டர்வியூ, பிளேஸ்மென்ட் உறுதி என்று தொலைக்காட்சியில் மோசடியாக விளம்பரம் கொடுக்கின்றன பொறியியல் கல்லூரிகள். பொறியியல் கல்லூரியில் இடம் பிடிக்க வேண்டுமானால், எங்கள் பள்ளியில் சேருங்கள் என்று கடை விரிக்கின்றன மெட்ரிக் பள்ளிகள். ஒரு மாணவனைச் சேர்த்து விட்டால் இத்தனை ஆயிரம் கமிசன் என்று அலைகிறார்கள் தரகர்கள்.

தனியார் கல்வி என்று கவுரவமாக அழைக்கப்படும் இந்தத் தொழிலின் யோக்கியதை இதுதான். அப்பட்டமான பகற்கொள்ளை என்று தெரிந்தும் அரசு இதனை ஊக்குவிக்கிறது. காரணம், கல்வி, மருத்துவம் உள்ளிட்ட அனைத்திலும் தனியார்மயம், தாராளமயம் என்பதே அரசின் கொள்கை. அதனால்தான், மாணவர்களின் தற்கொலைகள், மர்ம மரணங்கள் நாள்தோறும் நடந்தாலும், அரசு அவர்களுடைய குற்றங்களை மூடி மறைக்கிறது. பெயரளவில் கூட நடவடிக்கை எடுக்க மறுக்கிறது. தனியார்மயத்தால் இயற்கை வளங்கள் சூறையாடப்படுவதைப் போலவே, மனித வளமான இளைய தலைமுறையும் சூறையாடப்படுகிறது.

கல்வியை வணிகமாக நடத்தும் தனியார் பள்ளிகள், கல்லூரிகள் அனைத்தையும் ஒழிப்பதும், கல்வி வழங்குவது அரசின் கடமை என்பதை நிலைநாட்டுவதும் தான் மாணவச் செல்வங்களை மரணத்திலிருந்து காப்பாற்றும்.

● தொடர்பு

மீத்தேன் எடுப்புத் திட்டத்தைத் தடுப்போம்! காவிரி டெல்டாவைப் பாதுகாப்போம்!!

“டெல்டா மாவட்டங்களைப் பாலைவனமாக்க வரும் மீத்தேன் திட்டத்தை ரத்து செய்! காவிரி மேலாண்மை வாரியத்தையும் ஒழுங்குமுறை ஆணையத்தையும் உடனடியாக அமைத்திடு! விளைநிலங்களை மலடாக்கி, மக்களின் உயிருக்கு உலை வைக்கும் ஓ.என்.ஜி.சி. எண்ணெய்-எரிவாயுத் துரப்பணப்பணிகளை நிறுத்து!” ஆகிய கோரிக்கை களுடன் ம.க.இ.க., வி.வி.மு., ஆகிய புரட்சிகர அமைப்புகள் தோழமை அமைப்புகளுடன் இணைந்து டெல்லாமாவட்டங்களில் பிரச்சார இயக்கத்தை வீச்சாக நடத்தி வருகின்றனர். மீத்தேன் எடுப்புத் திட்டத்துக்கு எதிராக கடந்த மே நாளன்று கிரேட் ஈஸ்டர்ன் எனர்ஜி அலுவலகத்தை முற்றுகையிட்டுப் போராடியதன் தொடர்ச்சியாக இதற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ள மீத்தேன் திட்ட எதிர்ப்பு போராட்டக் குழுவின் சார்பாக சுவரெழுத்துப் பிரச்சாரம், சுவரொட்டிகள், துண்டுப் பிரசுரங்களுடன் கிராமம் கிராமமாக இவ்வமைப்புகளின் தோழர்கள் தொடர்பிரச்சார இயக்கத்தை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

தஞ்சை, அம்மாபேட்டை அருகில் எண்ணெய்க்கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டமிட்டிருக்கும் ஓ.என்.ஜி.சி நிறுவனம், மக்கள் கருத்துக் கேட்புக்கூட்டம் என்ற நாடகத்தை 10.7.2014 அன்று தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் அரங்கேற்றியது. அங்கே திரண்டிருந்த வி.வி.மு, ம.க.இ.க., தோழர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் அமைப்பினர், ஓ.என்.ஜி.சி அதிகாரி பேசத் தொடங்கியவுடனேயே எதிர்த்து முழக்கமிட்டனர். “இந்த கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் ஒரு கபட நாடகம். திருநகரியில் மக்கள் ஒப்புதல்கிடைக்கும் வரை துரப்பணத்தை நிறுத்துவதாக வாக்களித்துவிட்டு, 500 போலீசை வைத்து வேலையைத் தொடங்கினார் மாவட்ட ஆட்சியர். தஞ்சை மாவட்டம் உணவு உற்பத்தி மண்டலம். இங்கே பூமிக்கு கீழே தங்கப்பாளம் இருந்தாலும் எடுக்க விடமாட்டோம். உணவு உற்பத்தி தான் முக்கியம். முதலாளிகளின் கொள்ளைக்காக 50 லட்சம் விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தை அழிக்க விடமாட்டோம்” என்று பேசினார் தோழர் காளியப்பன். திரண்டிருந்த அனைவரும் கடுமையாக எதிர்க்கவே, கூட்டத்தை முடித்துக் கொண்டு வெளியேறினார் ஆட்சியர்.

இதே போல, கடந்த ஜூன் 28 அன்று கருத்துக் கேட்பு நாடகத்தை எதிர்த்து மீத்தேன் திட்ட எதிர்ப்பு போராட்டக் குழு வினரும் வி.வி.மு. தோழர்களும் பிற விவசாய அமைப்புகளும், திருவாரூர் மாவட்ட ஆட்சியரை முற்றுகையிட்டுப் போராடினர். இச்சம்பவங்கள் விவசாயிகளிடம் குறிப்பிடத்தக்கதாகத்தை ஏற்படுத்தின.

இப்போராட்டங்கள் ஏற்படுத்திய உந்துதலாலும், தோழர்களது தொடர்ச்சியான பிரச்சாரத்தாலும், இப்பகுதி வாழ் உழைக்கும் விவசாயிகள் உணர்வு பெற்று, தங்களையும் இப்போராட்டக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக இணைத்துக் கொண்டனர். திருவாரூர் மாவட்டம், வலங்கைமான் வட்டாரத்தில் கிராமக் குழுக்களை ஒருங்கிணைத்து வலங்கை

மான் ஒன்றியக் குழு ஜனநாயகப் பூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அதன் சார்பில் கடந்த 19.7.2014 அன்று மாலை வலங்கைமானில் மாபெரும் பொதுக்கூட்டம் எழுச்சிகரமாக நடந்தது.

வலங்கைமான் கடைவீதியில் நடந்த இப்பொதுக்கூட்டத்துக்கு சுற்று வட்டார கிராமங்களிலிருந்து டிராக்டர்களிலும் சரக்குந்துகளிலும் சாரைசாரையாக ஏறத்தாழ 600-க்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகளும் உள்ளூர் வியாபாரிகளும் திரண்டு வந்து ஆதரித்தனர். மீத்தேன் திட்ட எதிர்ப்புப் போராட்டக் குழுவின் திருவாரூர் மாவட்ட அமைப்பாளர் கு.பொன்னுசாமி தலைமை தாங்க, வலங்கைமான் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த முன்னோடி விவசாயி திரு. ரமேஷ் முன்னிலையில் நடந்த இப்பொதுக்கூட்டத்தில் வலங்கைமான் ஒன்றிய அமைப்பாளர் திரு. சின்னதுரை, போராட்டக் குழுவின் ஒருங்கிணைப்பாளர் தோழர் மாரிமுத்து, கம்பம் வட்டார வி.வி.மு. செயலர் தோழர் மோகன், ம.க.இ.க. மாநில இணைச் செயலர் தோழர் காளியப்பன் ஆகியோர் விவசாயத்தை அழித்து, “இதுதான் வளர்ச்சி என்று சித்தரிக்கும் அரசின் மோசடியையும், கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு இந்த அரசு அடியாளாகச் செயல்படுவதையும் விளக்கி, இதற்கெதிரான போராட்டங்களின் மூலம் விவசாயிகள் தமக்கான அரசாங்கத்தை நிறுவிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை” உணர்த்தினர். போராட்ட உணர்வுக்குப் புதுரத்தம் பாச்சிய ம.க.இ.க. மையக் கலைக்குழுவின் புரட்சிகர கலைநிகழ்ச்சி விவசாயிகளிடம் சிறப்பானதொரு வரவேற்பைப் பெற்றது.

- பு.ஜ.செய்தியாளர்.

கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு மோடியின் காணிக்கை

நாட்டின் செல்வங்களை “பி.பி.பி.”
திட்டங்களின் மூலம் தரகு முதலாளிகளும்
பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் தடையின்றிக்
கொள்ளையடிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை
ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார், மோடி.

“இது பணக்காரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்
குமான பட்ஜெட்” எனத் தனது முதல் பட்
ஜெட்டை வருணித்திருக்கிறார், நிதி
யமைச்சர் அருண் ஜெட்லி. அம்பானி,
அதானி தொடங்கி ஒட்டுமொத்த இந்தியத்
தரகு முதலாளித்துவ வர்க்கமும் மோடி அரசி
ன் முதல் பட்ஜெட்டை ஆரவாரமாக வர
வேற்றிருப்பதால், இது அவர்களுக்கான பட்
ஜெட்டான் என்பதை நம்மால் சந்தேகத்
திற்கு இடமின்றிப் புரிந்துகொள்ள முடி
கிறது. எனினும், அருண் ஜெட்லி குறிப்
பிடும் ஏழையார் என்பதுதான் நாம் தெளிவு
படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய விடயம்.
அதற்கும் பட்ஜெட்டிலேயே விடை இருக்
கிறது.

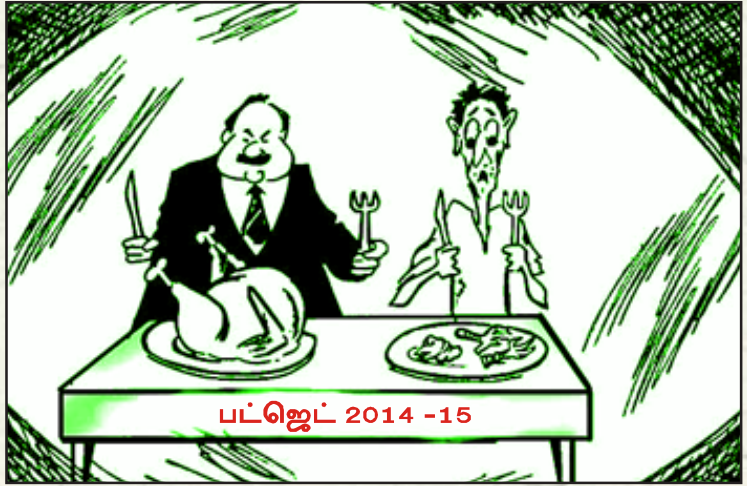
வெங்காயத்தின் விலை சாமானிய
மக்கள் நெருங்க முடியாத அளவிற்கு ஏறிக்
கொண்டிருந்த சமயத்தில் வெளிவந்த
நேரேந்திர மோடி அரசின் பட்ஜெட்டில் 19
இன்ஞ்சுக்குக் குறைவான எல்.சி.டி. மற்றும்
கேதோடு கதிர் டி.வி.க்கள், மைக்ரோ
அவன் அடுப்பு, தண்ணீர் சுத்திகரிக்கும்
இயந்திரங்கள், குளிப்பதன் பெட்டிகள்,
சலவை இயந்திரங்கள் உள்ளிட்ட பல்வேறு
மின்னணுப் பொருட்கள் மீதான வரிகள்
குறைக்கப்பட்டு, அவை இனி விலை மலி
வாகக் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்
பட்டுள்ளது. இதன் பொருள், வீடு, கார்
தொடங்கி ஐபேட், ஐஃபோன் வரையிலான
நவீனமான நுகர்பொருட்கள்
அனைத்தையும் இ.எம்.ஐ. மூலமே வாங்கி
அனுபவித்துவரும் நகர்ப்புறத்துப் புதிய
நடுத்தர வர்க்கம்தான் மோடி அரசின்
பார்வையில் ஏழைகள். அதற்குக் கீழே

வாழும் பல்வேறு தட்டுக்களைச் சேர்ந்த
சாமானிய மக்களனைவரும் இந்த
அரசிற்குத் தேவையற்றவர்கள்.

இந்த பட்ஜெட் இந்தியத் தரகு
முதலாளிகள்-பன்னாட்டு ஏகபோக முத
லீட்டாளர்கள்-புதிய நடுத்தர வர்க்கத்திற்
கானது. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப்
போனால், 10,000 கோடி ரூபாய் முதலீடு
செய்து தன்னைப் பிரதமராக அமரவைத்த
இந்தியத் தரகு முதலாளிகளுக்கு நன்றிக்
கடன்பட்டுள்ள நேரேந்திரமோடி, அக்கடனுக்கான முதல் தவணையை
பட்ஜெட்டாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்.

இந்தியாவின் இயற்கை வளங்கள், நிதி ஆதாரங்கள்
அனைத்தையும் தரகு முதலாளிகளுக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்
களுக்கும் ஒரேயொரு உத்தரவு மூலம் பட்டா போட்டுக் கொடுத்து
விடும் துணிவு கொண்ட பாசிஸ்டுதான் மோடி என்றபோதும், தேர்தல்,
நாடாளுமன்றம், நீதிமன்றம், எதிர்க்கட்சிகள் என்ற ஜனநாயக சல்லாத்
துணியை இந்தியா போர்த்திக் கொண்டிருப்பது அவரின் விருப்பத்
திற்குத்தடையாக இருக்கிறது. அதனால்தான் பி.பி.பி. (அரசு-தனியார்
கூட்டு - Public Private Partnership) என்ற “ரூட்” வழியாக இந்திய
நாட்டின் வளங்களைத் தரகு முதலாளிகளுக்கும் பன்னாட்டு முதலாளி
களுக்கும் பங்கு போட்டுக் கொடுக்கும் திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறார்,
அவர். இதுதான் (பி.பி.பி.) இந்த பட்ஜெட்டின் உயிர்நாடி.

ஏற்கெனவே உள்ள நகர்ப்புறங்களையொட்டி 100 புதிய நகரங்
களை அமைப்பது, இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் மட்ட நகரங்களில்
புதிய விமான நிலையங்களை அமைப்பது, 16 புதிய துறைமுகங்
களை உருவாக்குவது, 11,635 கோடி ரூபாய் செலவில் தூத்துக்குடி
துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்துவது, 5,000 கோடி ரூபாய் செலவில்

அடிக்கட்டுமானத்துறை வளர்ச்சியின் இரு துருவங்கள்:
சென்னை - ஆவடியிலுள்ள மேற்கு காந்திநகர் தெரு (இடது); கிருஷ்ணகிரி - தோப்பூர் விரைவுச் சாலை.

நாடெங்கும் குளிர்ந்தனக் கிடங்குகளை அமைப்பது, 4,200 கோடி ரூபாய் செலவில் உ.பி.யின் அலகா பாத்திலிருந்து மேற்கு வங்கத்திலுள்ள ஹால்தியா வரையில் கங்கை நதியில் 1,500 டன் எடை கொண்ட கப்பல் போக்குவரத்தை அமைப்பது எனத் தனியார் பங்கேற்புடன் அடிக்கட்டுமானவசதிகளை உருவாக்கும் திட்டங்கள் பட்ஜெட் முழுவதும் நிரம்பி வழிகின்றன.

மோடி எந்தளவிற்கு தனியார்மயத்தின் சேவகன் என்பதற்கு ரயில்வே பட்ஜெட் இன்னொரு சாட்சி. ரயில் நிலையங்களையும் முனையங்களையும் நவீனப்படுத்துவது, ரயில் நிலையங்களைத் துறைமுகங்களுடன் இணைப்பது என்பவை உள்ளிட்டு அத்துறையின் கேந்திரமான பணிகள் அனைத்தும் இனி பி.பி.பி.-இன் வழியாகத்தான் நிறைவேற்றப்படும் என அறிவித்து, ஒரே பட்ஜெட்டில் ரயில்வே துறையை கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் சுரண்டிக் கொழுப்பதற்கான களமாக மாற்றிவிட்டது, மோடியின் அரசு.

ஈருடல் ஒருயிராக அடிக்கட்டுமானத் துறையும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களும் எந்தளவிற்கு வளர்கின்றனவோ அந்தளவிற்கு இந்தியப் பொருளாதாரமும் வளர்ச்சியை எட்டிப் பிடிக்கும் என்ற மோடியின் ஃபார்முலா, மன்மோகன்சிங் ஃபார்முலாவின் ஜெராக்ஸ் காப்பிதானேதவிர, இதில் புதுமையும் கிடையாது; சுயமான புத்திசாலித்தனமும் கிடையாது. அது மட்டுமல்ல, மோடியின் பட்ஜெட், ப.சி.யின் இடைக்கால பட்ஜெட்டின் நீட்சிதான் என்பதை மோடியின் ஆதரவாளர்களால்கூட மறுக்க முடியவில்லை. அதனால்தான், “காங்கிரசு இல்லாத நாட்டை உருவாக்குவோம் எனத் தேர்தலில் சவடால் அடித்த மோடியால் காங்கிரசு முத்திரை இல்லாத பட்ஜெட்டைக்கூடப் போட முடியவில்லை” எனக் கூறி, மோடியின் மூக்கை உடைத்திருக்கிறார் ப.சிதம்பரம்

மோடி அரசின் பட்ஜெட் அடிப்படையில் புதிய மொந்தை பழைய கள்ளுதான் என்றாலும், தரகு முதலாளிகள் மற்றும் பன்னாட்டு ஏகபோக நிறுவனங்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதில் அவரது அரசு காட்டியிருக்கும் வேகம் மன்மோகன்சிங்கும் பலையே அரசு வைத்துவிடும். அடிக்கட்டுமானத்

திட்டங்களில் பி.பி.பி. முறையில் நுழையும் தரகு முதலாளித்துவ நிறுவனங்களுக்குக் கடன் அளிப்பதற்கு ஏற்ப பொதுத்துறை வங்கிகள் தனிச் சிறப்பான முறையில் சந்தையிலிருந்து சேமிப்புகளைத் திரட்டிக் கொள்ளவும், அப்படி திரட்டப்படும் சேமிப்புகளை ரிசர்வ் வங்கியின் கண்காணிப்பு மற்றும் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுவிக்கவும் அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாராக் கடன்கள் பொதுத்துறை வங்கிகளைத் திவாலாக்கிவிடும் சூழ்நிலையில் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த அபாயகரமான அனுமதி, கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் பொதுத்துறை வங்கிகளிலுள்ள பொதுமக்களின் சேமிப்புகளை மனம்போன போக்கில் சூறையாடுவதற்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள லைசென்சு தவிர வேறில்லை. மேலும், அரசு-தனியார்கூட்டுறவு திட்டங்களைத் தடங்கலின்றி நிறைவேற்றுவதற்காக “3பி” என்ற பெயரில் அரசு நிறுவனமொன்று உருவாக்கப்பட்டு, அதற்கு 500 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆளுங்கும்பலின் செல்லப்பிள்ளையாகக் கவனிக்கப்பட்ட ரியல் எஸ்டேட் துறை சரிந்து கிடப்பதால், அதனைத் தூக்கி நிறுத்தும் நோக்கில் வங்கிகள் வழங்கும் வீட்டுக் கடன்களுக்கு வட்டி விலக்கு அளிக்கும் வரம்பு 1.5 இலட்சம் ரூபாயிலிருந்து 2 இலட்ச ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. ரியல் எஸ்டேட் நிறுவனங்கள் தங்களுக்குத் தேவைப்படும் மூலதனத்தைப் பொதுமக்களிடமிருந்து திரட்டிக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதோடு, அப்பங்குகளுக்கு கார்ப்பரேட் வரி வதிப்பிலிருந்து விலக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், ரியல் எஸ்டேட் துறையில் அந்நிய ஏகபோக நிறுவனங்கள் நுழைவதற்கு ஒரு கோடி அமெரிக்க டாலர்கள் மூலதனமிட வேண்டும்; 50,000 சதுர மீட்டர் பரப்பளவிற்கு மேற்பட்ட கட்டுமானத்திட்டங்களில் மட்டுமே அந்நிறுவனங்கள் நுழைவதற்கு அனுமதிக்கப்படும் என்றிருந்த கட்டுப்பாடுகள் 20,000 சதுர மீட்டர் பரப்பளவு, 50 இலட்சம் அமெரிக்க டாலர்கள் எனத் தளர்த்தப்பட்டுள்ளன.

கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் மீது பின் தேதியிட்டு வரி விதிக்கும் படியான பொது வரி ஏய்ப்பு தடுப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கிய காங்கிரசு கூட்டணி அரசு,

இந்தியத்தரகு முதலாளிகளும் பன்னாட்டு ஏகபோகநிறுவனங்களும் அச்சட்டத்திற்குத் தெரிவித்த எதிர்ப்புக்கு அணிபணிந்து, அதனை ஏப்.2015 வரை அமலுக்குக் கொண்டுவரப் போவதில்லை என்ற முடிவை எடுத்திருந்தது. அரசனை விஞ்சிய விசுவாசியாக இச்சட்டத்தை 'வரி தீவிரவாதம்' எனத் தனது தேர்தல் அறிக்கையிலேயே குற்றஞ்சுமத்தியிருந்த பா.ஜ.க., இச்சட்டத்தை நீக்குவது தொடர்பாக ஆராய்ந்து வருவதாகவும், அதுவரை இச்சட்டத்தின் கீழ் புதிய வழக்குகள் பதிவு செய்ய மாட்டோம் என்ற வாக்குறுதியை கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு அளித்திருக்கிறது. தற்பொழுதுள்ள வணிக வரி விதிப்பு முறையைக் கைவிட்டு, அதனிடத்தில் நாடெங்கும் ஒரேமாதிரியான, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்குச் சாதகமான சரக்கு மற்றும் சேவை வரிவிதிப்பு முறையை இந்த ஆண்டின் இறுதிக்குள் கொண்டுவரவும், சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களில் மீது விதிக்கப்படும் டிவிடெண்ட் வரி, மாட்வரிகளைச் சீரமைக்கவும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மின்சார உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் ஈடுபடும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு பத்தாண்டு கால வரி விடுமுறை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

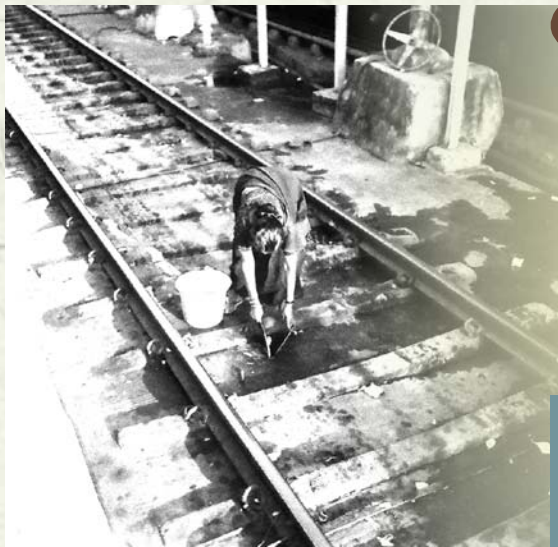
இவற்றுக்கு அப்பால், காங்கிரசு கூட்டணி அரசால் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு கடந்த சில ஆண்டுகளில் அளிக்கப்பட்டிருந்த ஐந்து இலட்சம் கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான வருமான வரிச்சலுகைகள் மீது மோடி அரசும் கைவைக்கவில்லை என்பதோடு, தனிநபர் வருமான வரி, சுங்க வரி, கலால் வரி ஆகியவற்றில் மேலும் 22,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வரிவிலக்குகள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. நடுத்தர வர்க்கத்திற்கும் புதுப் பணக்காரரும் பலுக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ள தனிநபர் வருமான வரி விலக்கு மற்றும் முதலீட்டுக்கான வரி விலக்குகளால் அவர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு 5,000 ரூபாய் முதல் 40,000 ரூபாய் வரை மிச்சமாகுமென்று கூறப்படுகிறது.

இந்த வரி விலக்குகளால் அரசுக்கு ஏற்பட்டுள்ள வருமான இழப்பை ஈடுகட்ட 7,525 கோடி ரூபாய்

அளவிற்கு மறைமுக வரிகள் உயர்த்தப்பட்டுள்ளன. அன்றாடங்காய்ச்சிகளான சாமானிய மக்கள் மீது தொடுக்கப்பட்டுள்ள தாக்குதல் இது. இதற்கு அப்பால் 20,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு பெட்ரோலியப் பொருட்கள் மீதான மானியம் ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளது. யூரியாவிற்கு வழங்கப்படும் மானிய முறையை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் உரமானியத்தில் 20,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வெட்டிவிடவும் திட்டங்கள் தயாராகி வருகின்றன. பட்ஜெட்டுக்கு முன்பாகவே ரயில் கட்டண உயர்வு, டீசல் விலை உயர்வு; பட்ஜெட்டில் மானிய வெட்டு, மறைமுக வரி உயர்வு - "நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் விலைவாசியைக் குறைப்போம்" எனச் சவடால் அடித்த உத்தமர்களின் யோக்கியதை இதுதான்.

இவை ஒருபுறமிருக்க, பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட 63,000 கோடி ரூபாய் பெறுமான பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் பங்குகளை - கணிசமான இலாபத்தில் இயங்கும் செயில், ஓ.என்.ஜி.சி., கோல் இந்தியா ஆகிய வற்றின் பங்குகளைத் தனியாருக்கு விற்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இத்தனியார் மய நடவடிக்கையோடு, காப்பீடு துறையிலும் இராணுவத் தளவாட உற்பத்தித் துறையிலும் 49 சதவீத அளவிற்கு அந்நிய முதலீட்டுக்கு அனுமதி, இணையதள வர்த்தகத்தில் 100 சதவீத அந்நிய முதலீட்டுக்கு அனுமதி - என மோடியின் பட்ஜெட் ஏழைகளுக்கு எதிரானதாகவும் கார்ப்பரேட் முதலாளி வர்க்கம் மற்றும் புதுப் பணக்காரரும் பலின் மனதைக் குளிர்விப்பதாகவும் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடிக்கட்டுமானத் திட்டங்களுக்காக 2.5 இலட்சம் கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டி, "இதுதான் இந்த பட்ஜெட்டின் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம்" என தினமணி நாளிதழின் நடுப்பக்க கட்டுரை யொன்று சிலாகித்துப் பேசுகிறது. "இவ்வளவு கோடி ரூபாயைச் செலவழித்து உருவாக்கப்படும் இந்த உள் கட்டமைப்பு வசதிகள் யாருக்குப் பயன்படும்?" என்ற கேள்விதான் இந்த பட்ஜெட்டின் மக்கள் விரோதத் தன்மையை முழுமையாக வெளிப்படுத்தும்.

ரயில்வே துறையில்
தூழ்த்துப்பட்டோர் மலம் அள்ளிவரும்
அவலத்தை ஒழித்து, ரயில் பெட்டிகளிலுள்ள
கழிப்பறைகளை நவீனப்படுத்த வேண்டும்
என்ற கோரிக்கையைக் கண்டுகொள்ளாத
ரயில்வே பட்ஜெட், பெருநகர ரயில்வே
நிலையங்கள் அனைத்திலும்
"வைஃபி" இணைப்புப் பொருத்தப்படுவதற்கு
முக்கியத்துவம் அளிக்கிறது.

டெல்லி விமான நிலையம் - பி.பி.பி. திட்டங்களில் நடக்கும் கார்ப்பரேட் பகற்கொள்ளைக்கு எடுப்பான உதாரணம்.

வேலை தேடி நகர்ப்புறங்களுக்கு வரும் கிராமப்புற ஏழைகள் தகரக் கொட்டகையிலும், நடைபாதையிலும், கட்டுமானங்கள் நடக்கும் பொட்டல் வெளியிலும் தங்க வேண்டிய அவலத்தில் இருத்தப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் உயிருக்கு எவ்விதப் பாதுகாப்பும் கிடையாது என்பதை மௌலி வாக்கம் சாவுகள் அம்பலப்படுத்தின. நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 75,000 கோடி ரூபாய், நகர்ப்புற வளர்ச்சியின் வேராக இருக்கும் இத்தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு குடிசையைக் கூட கட்டிக் கொடுக்கப் பயன்படப் போவதில்லை. ஏனென்றால், நகர்ப்புற சேரி ஒழிப்புத் திட்டத்தை கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் சமூகப் பொறுப்பாக்கிவிட்டு தனது பொறுப்பைக் கைகழுவிவிட்டது, மோடி அரசு.

100 புதிய நகர்ப்புறங்களை அமைக்க 7,000 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கியிருக்கும் மோடி அரசு, கிராமப்புறங்களில் தொழிற்பேட்டைகளை அமைக்க வேண்டும் என்ற சிறுதொழில் முனைவோரின் கோரிக்கையைக் கண்டுகொள்ளவில்லை.

இந்தியாவின் தொழில்துறை உற்பத்தியில் 45 சதவீதத்தை சிறு, குறு தொழில் நிறுவனங்கள் நிறைவு செய்கின்றன; இந்தியாவின் மொத்த ஏற்றுமதியில் 40 சதவீதம் சிறு, குறு தொழில் நிறுவனங்களைச் சார்ந்திருக்கிறது. 10.5 கோடி பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்து வருவதும் சிறு, குறு தொழில் நிறுவனங்கள்தான். பெரும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு பல இலட்சம் கோடி ரூபாய் மூலதனத்தையும் பல இலட்சம் கோடி ரூபாய் வரிச்சலுகைகளையும் அளித்திருக்கும் மோடி அரசு, இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இத்துறைக்கு பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருப்பது, “இந்நிறுவனங்களுக்கு ஊக்க மூலதனம் அளிக்க 10 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கொண்ட நிதியம் உருவாக்கப்படும்” என்ற வாக்குறுதி மட்டும்தான்.

ரயில்வே துறையில் தாழ்த்தப்பட்டோர் மலம் அள்ளி வரும் அவலத்தை ஒழித்து, ரயில் பெட்டிகளிலுள்ள கழிப்பறைகளை நவீனப்படுத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைக் கண்டுகொள்ளாத ரயில்வே பட்ஜெட், பெருநகர ரயில்வே நிலையங்கள் அனைத்திலும் “வைஃபி” இணைப்புப் பொருத்தப்படுவதற்கு முக்

கியத்துவம் அளிக்கிறது. முன்பதிவு செய்யப்படாத பெட்டிகளை அதிகப் படுத்த வேண்டும் என்ற சாமானிய மக்களின் கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டு, ஏ.சி. பெட்டிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கத் திட்டம் போடுகிறது, ரயில்வே அமைச்சகம். இதற்காகத் தூங்கும் வசதி கொண்ட பெட்டிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்து, நடுத்தர வர்க்கத்தையும் புலம்ப வைத்து

விட்டது. சென்னையிலிருந்து தென் தமிழகம் செல்லும் தடத்தை இரட்டைப்பாதையாக மாற்றக் கோரும் நீண்டநாள் கோரிக்கை புறக்கணிக்கப்பட்டு, 50,000 கோடி ரூபாய் செலவில் புல்லட் ரயில் விடுவதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.

அடிக்கட்டுமான வளர்ச்சி என்ற பெயரில் நகர்ப்புறங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும் பாலங்களும், விரைவுச் சாலைகளும், மிக நவீனமான விமான நிலையங்களும் சாமானிய மக்களின், கிராமப்புற விவசாயிகளின் குடிசைகளை, வாழ்வாதாரங்களைப் பறித்திருக்கிறதே யொழிய, அவர்களது வாழ்க்கையிலிருந்து வறுமையை விரட்டியடித்து விடவில்லை. வாஜ்பாயி காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட தங்க நாற்கரண சாலை கட்டணக் கொள்ளையை நிரந்தரமாக்கியதே யொழிய, வேலை வாய்ப்புகளை நிரந்தரமாக்கவில்லை. மன்மோகன் சிங் ஆட்சியில் கட்டப்பட்ட டெல்லி மற்றும் மும்பை விமான நிலையங்கள் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் பகற்கொள்ளைக்கும், ஊழலுக்கும் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன. பொதுத்துறை வங்கிகளின் வாராக் கடனில் 53 சதவீதம் கட்டுமான கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் ஏப்பம் விட்டதாகும். மோடி அரசின் அடிக்கட்டுமான மற்றும் பி.பி.பி. திட்டங்கள் இதிலிருந்து வேறுபட்டதாக இருந்துவிடப் போவதில்லை.

இந்த பட்ஜெட் அடுத்த ஓரிரு ஆண்டுகளில் எட்டு சதவீத வளர்ச்சியைச் சாதிக்கும் நோக்கில் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதாக மோடியின் ஆதரவாளர்கள் கூறுகிறார்கள். 2008-க்கு முன்பு சாதிக்கப்பட்ட எட்டு சதவீத ‘வளர்ச்சி’ இரண்டு இலட்சத்துக்கும் அதிகமான விவசாயிகளைத் தற்கொலைக்கு தள்ளிவிட்டது. பல இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை நோடிகளாக நகர்ப்புறங்களை நோக்கி விசிறியடித்தது. உத்தரவாதமற்ற வேலையும், அற்பக் கூலியும், விலைவாசி உயர்வும் சாமானிய மக்கள் சந்திக்க வேண்டிய நிரந்தரப் பிரச்சினைகளாகின. இந்த நிலையில் மன்மோகன் சிங்கை விடத் தீவிரமான தனியார்மய விசுவாசியான மோடி முன்னிறுத்தும் எட்டு சதவீத வளர்ச்சியைக் கற்பனை செய்து பார்ப்பதே மரண பயத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

● செல்வம்

கஞ்சிக்கில்லாத மக்கள் பணத்தில் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு மானியம்

மைய அரசு தனது பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட உள்நாட்டில் வாங்கியிருக்கும் மொத்தக் கடனும், கடந்த எட்டு ஆண்டுகளில் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கும் மேட்டுக்குடி கும்பலுக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ள மொத்த வரிச்சலுகைகளும் ஏறத்தாழ சமமானவை.

மூடி, ஃபிட்சு, ஸ்டாண்டர்ட் அண்ட் புவர் உள்ளிட்ட ஏகாதிபத்திய தரமதிப்பீட்டு நிறுவனங்கள் மோடி அரசின் முதல் பட்ஜெட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது, அதில் ஒரேயொரு குறை இருப்பதாக மூக்கைச் சிந்துகின்றன. “இந்த பட்ஜெட்டில் அறிவித்துள்ளபடி மோடி அரசால் நடப்பு நிதியாண்டில் நிதிப் பற்றாக்குறையை 4.1 சதவீத அளவிற்கு (மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியோடு ஒப்பிடும் பொழுது) குறைத்துவிட முடியுமா?” என்பதுதான் அவர்களுக்குள்ள பெருத்த சந்தேகம். இந்த ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்கள் மட்டுமல்ல, பெரும்பான்மையான முதலாளித்துவப் பொருளாதார அறிஞர்களும் ஒரு பட்ஜெட்டின் தன்மையை, அதில் அறிவிக்கப்படும் திட்டங்கள், கொள்கைகள் அடிப்படையில் மதிப்பிடுவது கிடையாது. நிதிப் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பதற்குப் பட்ஜெட்டில் அளிக்கப்படும் உறுதிமொழியை வைத்துதான் அளவிடுகிறார்கள். பற்றாக்குறையைக் குறைப்பதுதான் சிறந்த நிதி நிர்வாகத்தின் அடையாளமெனக் கூறும் இவர்கள், பட்ஜெட்டில் பற்றாக்குறை அதிகமாகக் காட்டப்பட்டால், அத்தகைய பட்ஜெட்டை கவர்ச்சி பட்ஜெட், வாக்குச் சீட்டு பட்ஜெட் என நையாண்டி செய்யத் தயங்குவதில்லை.

“வரி மற்றும் பிற வகையான வருவாய்களின் மூலம் அரசுக்கு வருமானமாக 15.7 இலட்சம் கோடி ரூபாய் கிடைக்கும் அதே சமயம், அரசின் செலவுகள் 18 இலட்சம் கோடி ரூபாயாக இருக்கும்” என இந்த பட்ஜெட்டில் மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வரவை

விட அதிகமான இச்செலவுக்கு உணவுப் பாதுகாப்புச்சட்டம் உள்ளிட்ட சமூக நலத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதியும் யூரியா, சமையல் எரிவாயு, மண்ணெண்ணெய் ஆகியவற்றுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள மானியமும் பழைய மாதிரியே தொடர்வதுதான் காரணமென்று குமுறுகிறார்கள் தனியார் மயத்தின் ஆதரவாளர்கள். இந்தக்குமுறலுக்கு ஆறுதல் சொல்வது போல, “60 ஆண்டு கால மானிய பாரம்ப

ரியத்தை நான்கே மாதங்களில் ஒழித்துக்கட்டி விட முடியாது” என விளக்கமளித்திருக்கிறார், நிதியமைச்சர் அருண் ஜெட்லி.

ஒரு பொய்யைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதன் மூலம் அதனை உண்மையாகக் காட்டும் கோயபல்சு பாணியில், பட்ஜெட் பற்றாக்குறைக்கு மானியங்கள்தான் காரணமென தனியார்மயத்தின் ஆதரவாளர்கள் நிறுவிவிட முயலுகிறார்கள். இதுவொரு வடிகட்டிய பொய் என்பதை நிரூபிப்பதற்கு வேறெங்கும் செல்ல வேண்டாம். ஒவ்வொரு பட்ஜெட் அறிக்கையிலும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு அளிக்கப்படும் வருமான வரிச்சலுகை மற்றும் சுங்க, உற்பத்தித் தீர்வை விலக்குகளால் அரசுக்கு ஏற்படும் வருமான இழப்பு எவ்வளவு எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும். இந்த வருமான இழப்பையும் பற்றாக்குறையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலே மானியத்தால் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதில்லை என்பதை யாரும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

சமையல் எரிவாயுக்கு மானிய வெட்டு...

எடுத்துக்காட்டாக, கடந்த ஆண்டு (2013-14) பட்ஜெட்டில் பல்வேறு மானியங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 2.45 இலட்சம் கோடி ரூபாய்; கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கும் புதுப் பணக்காரரும் பலுக்கும் அளிக்கப்பட்ட வருமான, சுங்க மற்றும் உற்பத்தித் தீர்வை வரிச்சலுகைகள் 5.72 இலட்சம் கோடி ரூபாய். நிதிப் பற்றாக்குறை 5.24 இலட்சம் கோடி ரூபாய். அதற்கு முந்தைய ஆண்டில் (2012-13) மானியத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 2.47 இலட்சம் கோடி ரூபாய்; முதலாளிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட மொத்த வரிச்சலுகைகள் 5.66 இலட்சம் கோடி ரூபாய்; அறிவிக்கப்பட்ட பற்றாக்குறை 4.50 இலட்சம் கோடி ரூபாய்.

“பட்ஜெட் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பதற்கு முதலாளித்துவநிறுவனங்களுக்குக் கடந்த சில ஆண்டுகளில் வழங்கப்பட்டுள்ள 5.50 இலட்சம் கோடி ரூபாய் பெறுமான கார்ப்பரேட் வருமான வரிச்சலுகைகளை மட்டும் திரும்பப் பெற வேண்டும்” என 2013-14-ஆம் ஆண்டுக்கான பொருளாதார அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது.

எனினும், மேலடி அரசு தாக்கல் செய்த பட்ஜெட்டில் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கு அளிக்கப்பட்ட 5.50 இலட்சம் கோடி ரூபாய் பெறுமான கார்ப்பரேட் வருமான வரி விலக்குகள் ரத்து செய்யப்படவில்லை என்பதோடு, மேலும் 22,000 கோடி ரூபாய் பெறுமான வருமான, சுங்க மற்றும் உற்பத்தித் தீர்வை வரி விலக்குகள் இந்த பட்ஜெட்டில் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

கடந்த 2005-06ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 2013-14ஆம் ஆண்டு முடிய கார்ப்பரேட் முதலாளிகளுக்கும் புதுப் பணக்காரரும் பலுக்கும் அளிக்கப்பட்டுள்ள மொத்த வரிச்சலுகைகள் 36 இலட்சம் கோடி ரூபாயாகும் எனக் குறிப்பிடுகிறார் பத்திரிகையாளர் பி.சாய்நாத். இந்தத் தொகை மைய அரசு தனது பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டுவதற்காக உள்நாட்டில் வாங்கியிருக்கும் கடனுக்குச் சமமானது.

நவீன மின்னணுப் பொருட்களுக்கு வரிவிலக்கு!

ஆகஸ்டு 2014

இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் கோடிக்கணக்கான மக்களின் அடிப்படை தேவைகளை அரைகுறையாக ஈடு செய்யும் விதத்தில் வழங்கப்படும் மானியங்களைவிட, கையளவேயான கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் மற்றும் புதுப் பணக்காரரும் பலின் நலனை முன்னிறுத்தி அறிவிக்கப்படும் வரிச்சலுகைகளால்தான் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதை நிறுவுகின்றன.

ஒவ்வொரு ஆண்டு பட்ஜெட்டிலும் தரகு முதலாளிகளுக்கும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கும் வரிச்சலுகைகள் என்ற பெயரில் பல இலட்சம் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மானியம் அளிக்கப்படும் பொழுது, பற்றாக்குறை குறைவதற்கு எந்தவொரு வாய்ப்பும் கிடையாது. எனில், “ஆரோக்கியமான பொருளாதாரத்திற்கு பட்ஜெட் பற்றாக்குறையைக் குறைக்க வேண்டும்” எனத் தனியார்மயத்தின் ஆதரவாளர்கள் கூப்பாடு போட்டு வருவதன் உண்மையான நோக்கமென்ன? அது மக்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்களைப் படிப்படியாக வெட்டுவதுதான். தமது இந்த தீயநோக்கத்தை நியாயப்படுத்திக் கொள்ளவே, மக்களுக்கு வழங்கப்படும் மானியங்களை நாட்டின் வில்லனாகவும், தரகு முதலாளிகளுக்கு அளிக்கப்படும் வரிச்சலுகைகளைப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளாகவும் காட்டுகிறார்கள், தனியார்மயத்தின் ஆதரவாளர்கள்.

முதலாளிகளுக்கு வரிச் சலுகைகள் அளித்தால், அவர்கள் பொருட்களை விலை மலிவாகத் தயாரித்து சந்தையில் விற்க முன்வருவார்கள். இதனால் நுகர்வு அதிகரிக்கும். அதனால் உற்பத்தி பெருகும். அதன் விளைவாக வேலை வாய்ப்புகள் கூடும் என்றொரு பயாஸ்கோப்பு படத்தைச் சித்தரித்து வருகிறார்கள் இவர்கள்.

பொருளாதார நெருக்கடி நீடித்துவரும் இந்த ஆறு ஆண்டுகளில் மட்டும் இந்தியத்தரகு முதலாளிகளுக்கும் அவர்களின் எஜமானர்களான பன்னாட்டு நிறுவனங்

களுக்கும் ஏறத்தாழ 30 இலட்சம் கோடி ரூபாய் பல்வேறு இனங்களில் வரிச் சலுகையாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் விலைவாசி குறைந்து விட்டதா? வேலை வாய்ப்பு பெருகி விட்டதா? தமிழகத்திற்கு வந்த நோக்கியா விற்கு அளிக்கப்பட்ட பல்லாயிரம் கோடி ரூபாய் பெறுமான வரிச் சலுகைகள் அக்கம் பெனி தொழிலாளர்களின் வேலைக்கு உத்தரவாதமளித்ததா? இந்தச் சலுகைகளால் அம்பானியும் அதானியும் உலகக் கோடீசுவரர்களானதைத் தாண்டி மக்களுக்கு என்ன பலன் கிடைத்துவிட்டது?

முதலாளித்துவ சமூகத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை, செல்வங்களை விநியோகிப்பதில் உள்ளார்ந்த முறையிலேயே பெரும் ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிலவி வருகின்றன. இந்த ஏற்றத்தாழ்வை எதிர்த்து

தனியார்மயம் - தூராளமயத்தின் விளைவாகக் கல்வி, மருத்துவம் தொடங்கி குடிதண்ணீர் வரை அனைத்து அத்தியாவசிய சேவைகளிலும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் நுழைந்த பின், அச்சேவைகளை அரசு மானிய விலையில் அளிப்பதைத் தமது இலாபத்திற்கு குறுக்கே நிற்கும் இடையூறாகக் கருதுகின்றன.

சமத்துவமான விநியோக முறைக்காக உழைக்கும் மக்கள் நடத்திய போராட்டங்களின் விளைவாகத்தான் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களையும், சேவைகளையும் மானிய விலையில் மக்களுக்கு வழங்கும் உரிமை சட்டபூர்வமாக உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டது. எனவே, மானியம் என்பது உழைக்கும் மக்களின் அரசியல் பொருளாதார உரிமையேயன்றி, அம்மா உணவகம் போல ஆளுங்கும்பல் கருணை உள்ளத்தோடு போடும் பிச்சையல்ல. மேலும், முதலாளித்துவ ஆளுங்கும் பலுக்குத் தம்மை சேமநல அரசாகக் காட்டிக் கொள்வதற்கும் மானியங்கள் அளிப்பது தவிர்க்கமுடியாத தேவையாகியது.

ஆனால், தனியார்மயம்-தூராளமயத்தின் விளைவாகக் கல்வி, மருத்துவம் தொடங்கி குடிதண்ணீர் வரை அனைத்து அத்தியாவசிய சேவைகளிலும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் நுழைந்த பின், அச்சேவைகளை அரசு மானிய விலையில் அளிப்பதைத் தமது இலாபத்திற்கு குறுக்கே நிற்கும் இடையூறாகத் தரகு முதலாளிகளும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் கருதுகின்றன. வெளிச் சந்தையில் ஓரளவு தரமான அரிசிகூட கிலோ நாற்பது ரூபாய்க்கு விற்கப்படும்பொழுது, ரேசன் கடையில் இலவசமாகவோ, குறைந்த விலையிலோ அரிசி விநியோகிக்கப்படுவதை முதலாளித்துவக் கும்பலால் சகித்துக் கொள்ள முடியுமா? அதனால்தான் மானியங்களை வெட்ட வேண்டும் என்பதை நிபந்தனையாகவே விதிக்கின்றன உலக வங்கி உள்ளிட்ட ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்கள்.

சுதந்திரமும் இறையாண்மையும் கொண்டதாகக் கூறப்படும் இந்திய அரசு ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களின் இந்த நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதோடு, அதனை பட்ஜெட் யாரிப்புக்கான வழிகாட்டும் சட்டமாகவும் இயற்றி வைத்திருக்கிறது. வாஜ்பாயி தலைமையிலிருந்த தேசிய ஜனநாயகக் கூட்டணி ஆட்சியில்தான் உலக வங்கியின் நிபந்தனை, நிதி பொறுப்பு மற்றும் பட்ஜெட் மேலாண்மைச் சட்டமாக உருமாற்றம் பெற்றது. அதற்கடுத்து வந்த ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி ஆட்சி தனது வருடாந்திர வரவு-செலவு அறிக்கைகள் அனைத்தையும் இந்தச் சட்டத்திற்கு ஏற்பவே தயாரித்தது.

பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போடுவது சீர்கெட்ட நிதி நிர்வாகத்தைக் குறிக்கிறது என்றால், உலக நாடுகளிலேயே அமெரிக்காதான் இந்த சீர்கெட்ட நிர்வாகத்திற்கு எடுப்பான உதாரணமாகும். ஆனால், உலக வங்கியோ, ஏகாதிபத்திய தர நிர்ணய நிறுவனங்களோ பற்றாக்குறையைக் குறைக்கும்படி அமெரிக்காவை ஒருக்காலும் நிர்பந்திப்பது கிடையாது. மாறாக, தனியார்மயம்-தூராளமயத்தை ஏற்றுக் கொண்ட ஏழை நாடுகள் மீது தான் இந்த நிர்பந்தம் திணிக்கப்படுகிறது. எனவே, பட்ஜெட் பற்றாக்குறையைக் குறைப்பதை நாட்டு நலன் சார்ந்து எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையாகப் பார்க்க முடியாது. உணவுப் பொருள், மருத்துவம், கல்வி உள்ளிட்ட மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் அனைத்தையும் விற்பனைச் சரக்காக மாற்றி, அவற்றின் உற்பத்தியை, விநியோகத்தை, விலையைத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரத்தை கார்ப்பரேட் முதலாளிகளிடம் ஒப்படைக்கும் மறுகாலனியாதிக்க நடவடிக்கையாகும்.

புதிதாகப் பதவியேற்ற மோடி அரசு, இம்மறுகாலனிய தாக்குதலைத் தீவிரப்படுத்தும் முகமாக இந்த நிதியாண்டில் பற்றாக்குறையை 4.1 சதவீதமாகவும்; அடுத்த (2015-16) ஆண்டில் பற்றாக்குறையை 3.6 சதவீதமாகவும், அதற்கடுத்த ஆண்டில் 3 சதவீதமாகவும் குறைத்துவிடுவோம் எனத்தனது ஏகாதிபத்திய ஜனமானர்களுக்கு உறுதியளித்திருக்கிறது. ரயில் கட்டணங்களும் டிசல் விலையும் உயர்த்தப்பட்டிருப்பதையும், நெல்லுக்கும் கோதுமைக்கும் மாநில அரசுகள் ஊக்கத்தொகை கொடுக்கக்கூடாதென மைய அரசு கட்டளையிட்டிருப்பதையும், மானியங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்ட செலவு மேலாண்மை கமிட்டியை அமைக்க மோடி அரசு திட்டமிட்டுள்ளதையும் இந்தப் பின்னணியிலிருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

நாடாளுமன்றத் தேர்தல் பிரச்சாரம் நெடுகிலும், தேரீர் விற்று பிழைப்பு நடத்திய சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்த எளிய மனிதனாகத் தன்னைக் காட்டி வந்தார் நரேந்திர மோடி. ஆனால், அவர் மன்மோகன் சிங்கையே விஞ்சக் கூடிய உலக வங்கியின் கைக்கூலி என்பதை இக் கட்டணக் கொள்ளை நடவடிக்கைகளும் பட்ஜெட்டும் எடுத்துக் காட்டிவிட்டன.

● குப்பன்

மரபணு மாற்றுப் பயிருக்கு அனுமதி:

இந்திய விவசாயத்தைத் தூக்கிலேற்றுகிறார் மோடி!

இருபதுக்கும் மேற்பட்ட மரபணு மாற்றம்
செய்யப்பட்ட பயிர்கள் தொடர்பான கள ஆய்வுகள்
நடந்துவரும் நிலையில், மரபணு மாற்றம்
செய்யப்பட்ட அரிசி உள்ளிட்டு
மேலும் 15 உணவுப் பயிர்களின் கள ஆய்வுக்கு
அனுமதி அளித்திருக்கிறது, மோடி அரசு.

இந்திய விவசாயத்தில் இரண்டாவது
பசுமைப் புரட்சியைக் கட்டவிழ்த்துவிடப்
போவதாக பட்ஜெட்டில் அறிவித்திருக்கும்
மோடி அரசு, அதனை “புரோட்டீன் புரட்சி”
என அழைக்கிறது. அதாவது, மரபு சார்ந்த
இந்திய விவசாயத்தை உயிரி தொழில்நுட்ப
அடிப்படையைக் கொண்டு மாற்றியமைப்
பதுதான் இந்த புரோட்டீன் புரட்சியின்
அடிப்படையாகும். விவசாயத்துறையில்
நான்கு சதவீத வளர்ச்சியைச் சாதிப்
பதற்கும்; அதிகரித்துக்கொண்டே செல்லும்
மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப உணவு உற்
பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், விவசாயி
களின் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கும்
இந்த மாற்றம் அவசியமென்று கூறி, மோடி
அரசு இந்தப் புரட்சியை நியாயப்படுத்தி
யிருக்கிறது. குறிப்பாக, பிரதமர் நரேந்திர
மோடி இந்தியாவின் மரபு சார்ந்த விவ
சாயத்தை அறிவியல் தொழில்நுட்ப அடிப்
படையில் மாற்றியமைக்கப் போவதைக்
குறிக்கும் விதத்தில் “ஆய்வகத்திலிருந்து
விளைநிலத்துக்கு” என்ற முழக்கத்தை முன்
வைத்திருக்கிறார்.

இதுவொருபுறமிருக்க, விவசாய விளை
பொருள் சந்தை அரசின் கட்டுப்பாட்டில்
இயங்கி வருவதை ஒழித்து, சந்தையைத்
தனியார் வசம் ஒப்புவிக்கும் திட்டங்களும்
பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன.
இதன் அடிப்படையில் தேசிய பொது சந்தை
ஒன்றை உருவாக்கப் போவதாக அறிவித்
துள்ள மோடி அரசு, ஒழுங்குமுறை விற்
பனைக்கூடச் சட்டங்களில் தேவையான
திருத்தங்களைச் செய்யுமாறு மாநில அரசு
களுக்கு அறிவுரை வழங்கியிருக்கிறது.

இந்தத் திருத்தங்கள் தனியார் சந்தை
மற்றும் தனியார் விற்பனைக்கூடங்களை
அமைப்பதை அனுமதிக்கும் நோக்கில்
இருக்க வேண்டும் என்றும் கோடிட்டுக்
காட்டியிருக்கிறது. சுருக்கமாகச்
சொன்னால், சிறு மற்றும் நடுத்தர வர்க்க
விவசாயிகளை அடிப்படையாகக்
கொண்டும், மரபு சார்ந்தும், ஓரளவிற்கு
சுயேச்சைத் தன்மையோடும் இயங்கி
வரும் விவசாயத்தையும்; அத்தியாவசிய

விவசாய விளைபொருட்களின் விலைகளைத் தீர்மானிப்பது மற்றும்
அவற்றைக் கொள்முதல் செய்வதில் அரசுக்குள்ள பாத்திரத்தையும்
ஒழித்துக் கட்டி, இந்திய விவசாயத்தைப் பன்னாட்டு ஏகபோக நிறு
வனங்கள் மற்றும் இந்தியத் தரகு முதலாளிகளின் பகடைக்காயாக
மாற்றுவதுதான் மோடி அரசின் நோக்கமாகும்.

தேசிய பொது சந்தையை உருவாக்கும் முதல் அடியாக
நெல்லுக்கும் கோதுமைக்கும் மைய அரசு அறிவிக்கும் ஆதரவு
விலையைக் காட்டிலும் கூடுதலாக போனஸ் அல்லது ஊக்கத்தொ
கையை மாநில அரசுகள் அறிவிக்கக் கூடாது என்ற உத்தரவைப் பிறப்பி
த்திருக்கிறது, மோடி அரசு. தமிழக அரசு சன்னரகத்திற்கு ரூ.70/-,
சாதாரண ரகத்திற்கு ரூ.50/- என ஊக்கத் தொகை நிர்ணயித்திருக்கிறது.
மோடி அரசு போட்டுள்ள உத்தரவை அமல்படுத்தினால் தமிழக விவ
சாயிகளிடமிருந்து சன்னரக நெல்லை ரூ.1,470/-க்குப் பதிலாக
ரூ.1,400/-, சாதாரண ரக நெல்லை ரூ.1,410/-க்குப் பதிலாக
ரூ.1,360/- என்ற விலையில் மட்டுமே கொள்முதல் செய்யமுடியும்.
நெல்லுக்கான ஆதரவு விலையை ரூ.2,500/- ஆக நிர்ணயிக்க
வேண்டும் எனத் தமிழக விவசாயிகள் கோரி வரும் வேளையில்,
மோடி அரசோ கிடைப்பதையும் தட்டிப் பறிக்கும் உத்தரவை வெளி
யிட்டிருக்கிறது. கரும்புக்கு ஊக்கத் தொகை வழங்குவதையும் மாநில
அரசுகள் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என மைய உணவு அமைச்சர்
ராம்விலாஸ் பல்வான் கரும்பு ஆலை முதலாளிகளின் சார்பாக பேசி
யிருப்பதையும் இதிலிருந்து தனித்துப் பார்க்க முடியாது.

தமிழக விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத் தொகை வழங்குவதற்குத்
தேவைப்படும் கூடுதல் நிதி 100 கோடி ரூபாய்தான். இதனை வைத்துப்
பார்க்கும்பொழுது மாநில அரசுகள் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கத் தொகை
வழங்குவதால் ஒன்றும் குடிமுழுக்கிப் போகப் போவதில்லை என்
பதை யாரும் புரிந்துகொள்ள முடியும். தமிழக விவசாயிகளுக்கு
வழங்கப்படும் ஊக்கத் தொகை இந்த ஆண்டும் வழங்கப்படும் எனத்
தமிழக முதல்வர் ஜெயா அறிவித்திருந்தாலும், ஜெயாவின் “மைண்ட்
வாய்ஸில்” பேசி வரும் தினமணி, “இப்படிப்பட்ட ஊக்கத்
தொகைகளை வழங்குவதால்தான் அரிசியின் விலை சந்தையில் கூடிக்கொண்டே
போவதாக” எழுதி மானிய வெட்டை நியாயப்படுத்தியிருக்கிறது.

இந்த ஊக்கத்தொகை வெட்டைத் தொடர்ந்து, மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட அரிசி, கத்தரிக்காய், கடுகு, கொண்டைக்கடலை உள்ளிட்ட 15 உணவுப் பயிர்களைக் கள ஆய்வு செய்வதற்கும், மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட சோயாபீன்ஸிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட சமையல் எண்ணெயை இறக்குமதி செய்து விற்கும் உரிமத்தை மான்சாண்டோ, பாயர், பி.ஏ.எஸ்.எஃப். ஆகிய பன்னாட்டு நிறுவனங்களுக்கு வழங்கவும் அனுமதி அளித்து உத்தரவிட்டிருக்கிறது மரபணு பொறியியல் ஒப்புதல் கமிட்டி.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட கத்தரிக்காயைக் கள ஆய்வு செய்வதற்கான அனுமதியை எதிர்த்து நாடெங்கும் விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் நடந்ததையடுத்து அம்முடிவை விலக்கிக் கொண்ட காங்கிரசு-ஆட்சியாளர்கள், மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்களைக் கள ஆய்வு செய்வதற்குப் புதிய அனுமதி எதுவும் தரப் போவதில்லை என்று வாய்வழி உத்தரவாதத்தையும் அளித்தனர். எனினும், தமது ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தில் மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட அரிசி உள்ளிட்ட பயிர்களைக் கள ஆய்வு செய்வதற்கு அனுமதி அளிக்க மன்மோகன் அரசு எடுத்த முடிவு, இந்த ஆட்சியில் நடைமுறைக்கு வந்திருக்கிறது.

சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்றுவார்கள் என நம்பியிருந்த விவசாயிகளின் முதுகில் குத்திய துரோகச் செயல்

மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட கத்தரிக்காயைக் கள ஆய்வு செய்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டதைக் கண்டித்து ஹைதராபாத்தில் நடைபெற்ற போராட்டம். (கோப்பு படம்)

இது. மேலும், மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்களைக் கள ஆய்வு செய்யும் அனுமதி வழங்குவதைத் தடைசெய்யும் வழக்கினை உச்ச நீதிமன்றம் விசாரித்து வருகிறது. இவ்வழக்கு தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றம் அமைத்துள்ள தொழில்நுட்ப வல்லுநர்குழுவைச் சேர்ந்த பெரும்பான்மை உறுப்பினர்கள் கள ஆய்வுகளுக்கு பத்தாண்டு காலம் தடை விதிக்க வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்துள்ளனர்; இப்பிரச்சினை தொடர்பாக கடந்த ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்ட நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுவும் கள ஆய்வுகளுக்குத் தடைவிதிக்க வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்திருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் மீறி இந்த அனுமதி அவசர அவசரமாக அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தனது தேர்தல் அறிக்கையில் மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்களின் கள ஆய்வுகளுக்குத் தடை விதிப்போம் எனச் சவடால் அடித்த பா.ஜ.க., அதி காரத்தில் உட்கார்ந்தவுடனேயே தட்டைத் திருப்பிப் போட்டு பன்னாட்டு விதை கம்பெனிகளுக்குச் சாதகமாகத் தட்டுகிறது. இந்த அனுமதிக்கு எதிர்ப்பு எழுத்தொடங்கியவுடன், சுற்றுப்புறச் சூழல் அமைச்சர் பிரகாஷ் ஜவடேகர் பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டு தொட்டிலையும் ஆட்டிவிடும் குசும்புப் பேர்வழி போல, “இம்முடிவு அரசின் முடிவல்ல; தன்னதிகாரம் கொண்ட கமிட்டியின் முடிவு” எனக் கூறி, மோடி அரசைத் தப்பவைக்க முயலுகிறார்.

அப்படியென்றால், இந்த நாட்டை ஆள்வது யார்? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசா? அல்லது நிபுணர்கள் என்று தம்மை அழைத்துக் கொள்ளும் ஏகாதிபத்திய அடிவருடிக் கும்பலா? கோடிக்கணக்கான விவசாயிகளின் உரிமையைவிட, மக்களுடன் எவ்விதத் தொடர்புமேயில்லாத நிபுணர் கமிட்டிகள், ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களிடம் இலஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு எடுக்கும் முடிவைத்தான் இந்த அரசு அமல்படுத்தும் என்றால், இது ஏகாதிபத்திய கைக்கூலி அரசு என்பதைத் தவிர வேறென்ன?

இந்த அனுமதியை ஆதரிக்கும் கைக்கூலி வல்லுநர்கள் அனைவரும், “இந்தியாவில் ஏழைகளின் பட்டினியைப் போக்குவதற்கு மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகளை அனுமதிக்க வேண்டும்; இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது ஏழைகளுக்கு மட்டுமல்ல, அறிவியலுக்கும் எதிரானது” எனச் சாமியாடுகிறார்கள். ஏழைகளின் பட்டினிக்கு காரணம் தானிய உற்பத்தி போதிய அளவு இல்லை என்பது அல்ல.

இந்திய விவசாயிகள், தாம் கடன் பட்டாவது ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 100 கோடி டன் அரிசியை, 95 கோடி டன் கோதுமையை, 170 கோடி டன் காய்கறிகளை, 40 கோடி டன் சிறுதானியங்களை, 18 கோடி

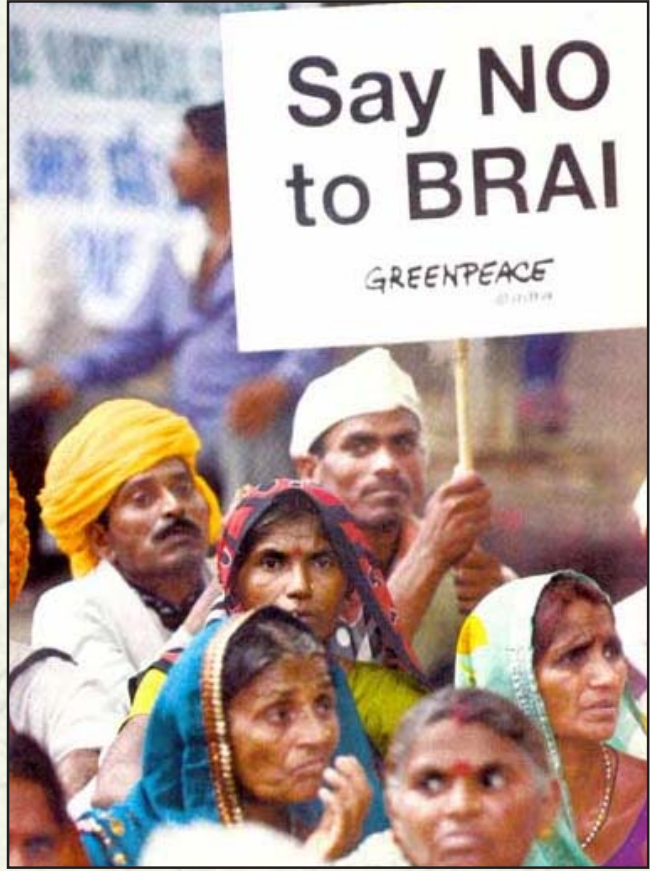
டன் பருப்பு வகைகளை உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இவற்றைச் சமச்சீரான முறையில் விநியோகிக்கும் கொள்கையை வகுத்துச் செயல்படுத்த அரசு மறுப்பதுதான் இந்தியாவில் இன்னமும் பட்டினி நிலவுவதற்கான அடிப்படையாகும். 66 கோடி டன் உணவு தானியங்களைத்தனது கையிருப்பில் வைத்திருக்கும் அரசு, அதனை மானிய விலையில் மக்களுக்கு வழங்க மறுப்பதுதான் ஏழைகளின் பட்டினிக்கு காரணம்.

பருத்தி சாகுபடியில் மரபான விதைகளிடத்தில், அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த மான்சாண்டோ கம்பெனியின் மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பருத்தி விதைகளைப்புகுத்திய பிறகு உற்பத்தியும் பெருகவில்லை; பருத்தி விவசாயிகளின் ஏழ்மையும் ஒழியவில்லை. மாறாக, மரபுசார்ந்த பருத்தி விதைகள்தான் ஒழிக்கப்பட்டன; மான்சாண்டோ கம்பெனியின் விதைகளின் விலைகள்தான் உயர்ந்துகொண்டே போனதே தவிர, விவசாயிகளின் வருமானம் உயரவில்லை. அம்மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகளால் ஆந்திராவிலும், மகாராஷ்டிராவின் விதர்பாவிலும் விவசாயிகளின் தற்கொலைச் சாவுகள் அதிகரித்தன. இவை தான் கைமேல் கண்ட பலன்.

அறிவுநாயத்தோடு சிந்திக்கக்கூடிய பல அறிவியலாளர்கள் மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்களுக்கு எதிரான கருத்தைத்தான் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, இந்தக் கள ஆய்வுகளை விதை கம்பெனிகளும் அவர்களது கைக்கூலிகளாகச் செயல்படும் பல்கலைக்கழகங்களும், பேராசிரியர்களும் தான் நடத்துகிறார்கள். எனவே, இந்த ஆய்வுகள் அனைத்துமே ஒருதலைப்பட்ட சமானவை; மேலும், இவ்வாய்வுகள் வெளிப்படாத தன்மையோடும் நடத்தப்படுவதில்லை. இவ்விதைகளை ஆதரிக்கும் அரசுகள், அதிகார வர்க்க கமிட்டிகள், அறிவியலாளர்கள் அனைவரும் மான்சாண்டோ போன்ற விதை கம்பெனிகளின் ஆய்வறிக்கைகளைத்தான் கிளிப் பிள்ளை போலச் சொல்கிறார்கள்.

இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக, மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகளால், அவ்வுணவுகளை உண்பதால் மனிதர்களுக்கும், கால்நடைகளுக்கும், பிற தாவரங்களும் தீராத கேடுகள் உண்டாகும் என்பதை நிரூபிக்கும் பல ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளன. பிரேசிலில் பி.டி.சோயாவைப் பயன்படுத்தியவர்களுக்கு வயிற்றுப் போக்கு, அஜீரணம், தோல் அரிப்பு, தலைவலி உள்ளிட்ட ஒவ்வாமை நோய்கள் ஏற்பட்டு, அதனால் பி.டி.சோயா திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மரபணு மாற்றப்பட்ட பயிர்களைத் தொடர்ந்து உட்கொண்டால் சிக்கில் செல் அனீமியா என்ற நோய் ஏற்படும். இதனால் ரத்தசிவப்பணுக்கள் மாற்றம் அடைந்து ரத்தக் குழாய்க்குள் நுழைய முடியாத நிலை ஏற்படும் என இங்கிலாந்து ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். சுற்றுப்புறச் சூழல் மருத்துவத்துக்கான அமெரிக்க கழகம், “மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட உணவுகளால் உயிரினங்களின் நோய் எதிர்ப்பு ஆற்றல், இனவிருத்தி செயல்பாடு

முந்தைய காங்கிரசு அரசு கொண்டு வந்த உயிரி தொழில்நுட்ப ஒழுங்குமுறை ஆணையை மசோதாவை எதிர்த்து தில்லியில் நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்புப் படம்)

கள், மன நலம் ஆகியவற்றில் கடும் விளைவுகளை ஏற்படும்” எனக் குறிப்பிட்டு, இப்பயிர்களுக்குத் தடை விதிக்கக் கோரியிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட அபாயங்களைக் கொண்ட மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகளை இந்தியாவில் அனுமதிப்பது, நமது பாரம்பரிய, பல்லுயிர்த்தன்மைகளைக் கொண்ட விதைகளை முற்றிலுமாக ஒழித்துக் கட்டும் அபாயத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அனுமதி சிறுகச் சிறுக இந்திய விவசாயத்தில் நிலவிவரும் சுயேச்சைத் தன்மையை ஒழிப்பதோடு, நமது சுயசார்பான உணவு உற்பத்தியையும் ஒழித்துக் கட்டும். சிறு, குறு, நடுத்தர விவசாயிகளைப் பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் கொத்தடிமைகளாக மாற்றும்.

கிழக்கிந்திய கம்பெனியின் ஆட்சியாளர்கள் அவுரிச் செடியைப் பயிரிடக் கோரி இந்திய விவசாயிகளை கட்டாயப்படுத்தியதை எதிர்த்து விவசாயிகளின் கலகம் வெடித்ததைப் போல, மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட பயிர்களுக்கும், அதனைத் திணிக்க முயலும் ஏகாதிபத்திய கைக்கூலிகளுக்கும் எதிராக விவசாயிகளின் கலகம் வெடிக்க வேண்டும். இக்கலகம் அன்றி, வேறு வழிகளில் இந்திய விவசாயிகளுக்கும் மக்களுக்கும் நியாயம் கிடைத்துவிடாது.

• திப்பு

சட்டப்பூர்வமாகிறது இந்து ராஷ்டிரம்!

இந்து மதவெறி பாசிசத்தைத் தேர்தல் அரசியல் மூலம் முறியடித்துவிட முடியாது என்பதை மோடி அரசின் நடவடிக்கைகள் நிரூபித்துக் காட்டுகின்றன.

“முஸ்லிம்களின் ஆதரவு இல்லாமல் பெரும்பான்மை பெற முடியும் என்பதை கடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நிரூபித்திருக்கிறது. முஸ்லிம்கள் இந்துக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். தொடர்ந்து அவர்கள் இந்துக்களை எதிர்த்துக் கொண்டே எத்தனை நாள் வாழ்ந்து விட முடியும்?”

அயோத்தி, காசி, மதுரா ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் மசூதியை அவர்கள் விட்டுக் கொடுத்துவிட வேண்டும். பொது சிவில் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால், தற்போது மத்தியில் நடந்திருப்பதைப் போல மாநிலம் தோறும் இந்துக்களின் ஒருங்கிணைவை அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

மோடி ஒரு முன்மாதிரியான ஆர். எஸ். எஸ். ஊழியர். முந்தைய (வாஜ்பாயி தலைமையிலான) தேசிய ஜனநாயக கூட்டணி ஆட்சியைப் போல அல்லாமல், இந்த முறை இந்துத்துவ திட்டங்களை மோடி நிறைவேற்றிக் காட்டுவார். எங்களிடம் பெரும்பான்மை இருக்கிறது. நாங்கள் என்ன செய்ய விரும்புகிறோமோ அதனைச் சட்டப்படியே செய்து முடிப்போம்”

“இந்துஸ்தான் டைம்ஸ்” நாளேட்டிற்கு (ஜூலை, 14) விசுவ இந்து பரிசத் தலைவர்

இந்திய வரலாற்று ஆய்வு மையத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டுள்ள பார்ப்பனக் கோமாளி சுதர்சன் ராவ்.

அசோக் சிங்கால் அளித்திருக்கும் பேட்டியின் சுருக்கம் இது.

இந்த அப்பட்டமான மதவெறிப் பேச்சுக்காக சிங்கால் கைது செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் அரசியல் கட்சிகளால் கண்டிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எதுவும் நடக்கவில்லை. “சிங்காலின் இந்தப் பேச்சுக்கு எதிராக எந்தவித கண்டனத்தையோ,

எதிர்ப்பையோ, கோபத்தையோ நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனென்றால், ஒரு தேசம் என்ற முறையில் பெரும்பான்மை சமூகத்தின் மதவெறியை ஒப்புக் கொள்வதற்கு நாம் பழகிவிட்டோம்” என்று குமுறியிருக்கிறார் தீஸ்தா சேதல்வாத்.

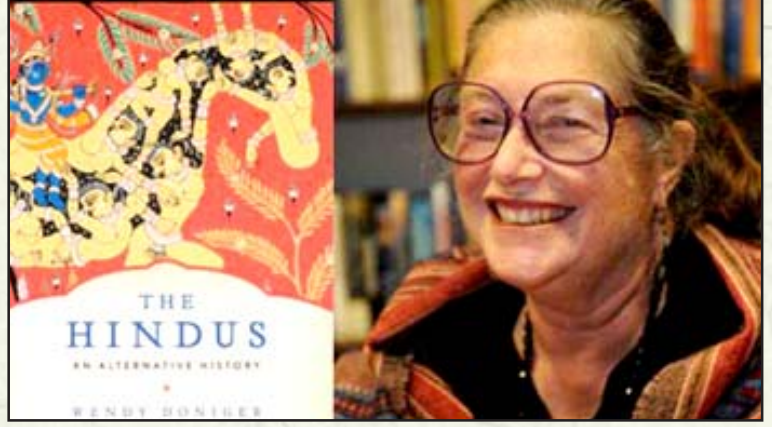
முந்தைய வாஜ்பாயி ஆட்சிக்காலத்தில் (1999-2004) இத்தகைய அறிக்கைகள் வெளிந்தால், உடனே “ஆர். எஸ். எஸ். -இன் இரகசியத் திட்டம் அம்பலம்” என்று எதிர்க்கட்சிகள் கூச்சல் போடுவார்கள். உடனே வாஜ்பாயி அதனை மறுத்து, “நாங்கள் குறைந்தபட்ச செயல் திட்டத்தை மீற மாட்டோம்” என்று பெயருக்கு ஒரு வாக்குறுதி அளிப்பார். இன்று குறைந்த பட்ச திட்டமும் இல்லை, கூச்சலும் இல்லை.

இந்து ராஷ்டிரத்தைச் சட்டப்படியே நிறுவ முடியும் என்று கூறுகிறார் சிங்கால். இந்து பாசிசத்தை தேர்தல் அரசியல் மூலமே முறியடித்து விட முடியும் என்று நம்புகிறவர்களும், நம்பச் சொல்கிறவர்களும் தான் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

•••

வளர்ச்சி என்ற சொல் அயோத்தி என்று காத்தில் ஒலிப்பது போலவும், முன்னேற்றம் என்ற சொல் இந்து ராஷ்டிரம் என்று பொருள் தருவதைப் போலவும் மறுகாலனியாக்க கொள்கைகளுக்குள் இந்து மதவெறியை பொதித்து வைத்துத் தேர்தல் பிரச்சாரத்தை நடத்திய மோடி, முதல் நாடாளுமன்ற உரையிலேயே தனது முகமூடியை விலக்கிக் காட்டிவிட்டார். 200 ஆண்டு கால பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்க அடிமைத்தனம் என்று நினைவு கூர்கின்ற மரபை மாற்றி, 1200 ஆண்டு கால அடிமை மனோபாவம் என்று பேசினார். முகலாய ஆட்சிக் காலத்தையும் அந்நிய ஆதிக்கமாகச் சித்தரிக்கும் அந்த மதவெறிப் பேச்சை மறுத்து எதிர்க்கட்சிகள் குரல் எழுப்பவில்லை.

மோடியின் பட்ஜெட்டிலோ, ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் கொள்கைக்கேற்ற திட்டங்கள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆன்மீக வளர்ச்சி மற்றும் தீர்த்த யாத்திரை ஊக்கு விப்புக்கான தேசிய முயற்சி, பாரம்பரிய நகரங்கள் வளர்ச்சி மற்றும் ஊக்குவிப்புத் திட்டம், கங்கைக்கு நமஸ்காரம், விவேகானந்தர் பிரச்சார ரயில், காஷ்மீர் பார்ப்பனர்கள் மறுவாழ்வுத் திட்டம் போன்ற நேரடியான பார்ப்பன இந்துமதவாத திட்டங்களை எதிர்க்கட்சிகள் சாடவில்லை.

பென்குயின் நிறுவனத்தால் அச்சிடப்பட்டு பின் அழிக்கப்பட்ட “இந்து மதம் - ஒரு மாற்று வரலாறு” என்ற நூலின் முகப்பு அட்டை. (வலது) அந்நூலின் ஆசிரியர் வென்டி டோனிகர்.

இந்திய வரலாற்று ஆய்வு மையத்தின் தலைவராக பார்ப்பன வெறி பிடித்த சுதர் சன் ராவ் என்ற கோமானியை நியமித்திருக்கிறது மோடி அரசு. “சாதியமைப்பு என்பது நமது சிறந்த பாரம்பரியம், அந்தக் கலாச்சார பாரம்பரியத்தை மீட்கவேண்டும்”; “ராமாயணமும் மகாபாரதமும் புனைவுகள் அல்ல, வரலாற்று உண்மை”; “இரான், இராக், ஆப்கானிஸ்தான் தொடங்கி தென்கிழக் காசியாவரையில் அகண்ட பாரதம் பரவியிருந்த காரணத்தினால், அங்கெல்லாம் நமது தொல்லியல் ஆய்வை விரிவுபடுத்த வேண்டும்” - என்பனவெல்லாம் சுதர் சன் ராவ் தெரிவிக்கும் கருத்துகள்.

குஜராத் மாநில அரசு இந்துத்துவ அறிவுத்துறை அடியாட்படையின் தலைவரான தீனாநாத் பாத்ரா என்ற ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர் எழுதிய 9 நூல்களை பள்ளிப் பாடத் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்கிறது. அகண்ட பாரதம், ஆன்மீக பாரதம், ஒளிமயமான பாரதம், விஞ்ஞான பாரதம் என்ற பெயர்களிலான அந்த நூல்களில் காணப்படும் “அரிய” கருத்துகள் கீழ் வருவன:

“இன்று ஸ்டெம் செல் ஆராய்ச்சிக்கு அமெரிக்கா உரிமை கொண்டாடுகிறது. ஆனால் மகாபாரத காலத்திலேயே நமக்கு அது தெரியும். காந்தாரிக்கு கருச்சிதைவு ஏற்பட்டவுடன், வெளியேறிய சிதைந்த தசைப்பின் டத்தை நூறு நெய்க்கிண்ணங்களில் போட்டு இரண்டாண்டுகள் பாதுகாத்த பின் அதிலிருந்து கவுரவர்கள் பிறந்தார்கள் என்று பாரதம் சொல்கிறது”; “தொலைக்காட்சியைக் கண்டுபிடித்தவர் ஒரு ஸ்காட்லாந்துக்காரர் என்கிறார்கள். மகாபாரத காலத்திலேயே யோகவலிமையால் திவ்ய திருஷ்டி மூலம் எங்கோ நடப்பதையெல்லாம் பார்த்திருக்கிறார்கள் முனிவர்கள்”; “அதேபோல, வேத காலத்திலேயே கார் இருந்திருக்கிறது. இதற்கான ஆதாரம் ரிக் வேதத்தில் உள்ளது”; “நம்முடைய பாரத பூமியை இந்தியா என்ற சூத்திர (இழிந்த) பெயரால் அழைத்து நம்மை நாமே கேவலப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது”; “நமது மதத்துக்காக உயிர் கொடுப்பது கவுரவம்; அந்நிய மதங்கள்தான்துயரங்களின் தோற்றுவாய்.”

- இவையெல்லாம் மேற்படி நூல்களில் காணப்படும் கருத்துகள். இந்த நூல்களைப் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்ததற்காக மோடி எழுதியுள்ள பாராட்டுக் கடிதமும் அந்த நூல்களிலேயே பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தீனாநாத் பாத்ரா, வித்யாபாரதி என்ற ஆர்.எஸ்.எஸ். கல்வி நிறுவனத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர். பாத்ரா போட்ட வழக்கைத் தொடர்ந்து பென்குயின் வெளியீட்டு நிறுவனம் வென்டி டோனிகர் எழுதிய “இந்துமதம் - ஒரு மாற்று வரலாறு” என்ற நூலின் அச்சிட்ட பிரதிகள் அனைத்தையும் சென்ற பிப்ரவரி மாதம் அழித்தது. அடுத்து பிளாக் ஸ்வான் என்ற புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்ட “மதவெறியும் பாலியல் வன்முறையும், அகமதாபாத் கலவரங்கள் பற்றிய ஆய்வு-1969 முதல்” என்ற நூலும் “நவீன இந்தியாவின் வரலாறு, பிளாசி முதல் பிரிவினை வரை” என்ற நூலும் சென்ற ஜூன் மாதம் விற்பனைக்கு கொண்டு செல்லாமல் முடக்கப்பட்டன. இவையெல்லாம் அசோக் சிங்கால் சொல்வது போல அரசியல் சட்டத்துக்கு உட்பட்டே இந்துத்துவத்தை நிலைநாட்டும் முயற்சிகள்.

•••

சுட்டிஸ்கர் மாநிலத்தில் மக்கட்தொகையில் 1 சதவீதம் கூட இல்லாத கிறித்தவர்கள் இந்து மதத்துக்குத் திரும்புமாறு மிரட்டப்படுகிறார்கள். இந்து கோயிலுக்கு நன்கொடை தர மறுத்ததற்காக கிறித்தவர்களுக்கு ரேசன் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றிப் புகார் செய்தவுடனே அம்மக்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். டெல்லி மகாராட்டிரா பவனில் ரமலான் நோன்பிலிருந்த ஒரு இசுலாமிய ஊழியரின் வாயில் திமிர்த்தனமாக சப்பாத்தியைத் திணிக்கிறார் சிவசேனா எம்.பி. விச்சாரே. இந்தரவுடித்தனம் நாடு முழுவதும் ஒளிபரப்பப்பட்ட போதிலும் அந்த ஊழியர் புகார் கொடுக்கவில்லை. போலீசும் வழக்கு பதிவு செய்யவில்லை. முசாபர்நகர் கலவரத்தை அம்பலப்படுத்தும் “ஏக் தினோ முசாபர்நகர்” என்ற ஆவணப்படத்துக்குத் தணிக்கைக் குழு அனுமதி மறுத்திருக்கிறது. கல்கத்தாவில் திரையிடுவதற்குக்கூட மம்தா அரசு அனுமதி மறுக்கிறது.

எதுவும் இலைமறை காயாக இல்லை. ஆர்.எஸ்.எஸ். வெளிப்படையாகவே பாரதிய ஜனதாவை இயக்குகிறது. ஆர்.எஸ்.எஸ். - இன் சிந்தனைக் குழாமான விவே

கானந்தா இன்டர்நேசனல் பவுண்டேசனில் நிரம்பியிருக்கும் ஓய்வு பெற்ற அதிகார வர்க்கத்தினர்தாம் இப்போது மோடி அரசின் முக்கியப் பதவிகளில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். முன்னாள் உளவுத்துறை (ஐ.பி.) இயக்குநரும் விவேகானந்தா பவுண்டேசனின் நிறுவன இயக்குநருமான அஜித் டோவல் தான்தற்போது மோடியின் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர். அவசரச்சட்டத்தின் மூலம் மோடியின் முதன்மைச் செயலராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் நிருபேந்திர மிஸ்ரா, பவுண்டேசனின் செயற்குழு உறுப்பினர். கேந்திரமான துறைகள் அனைத்திலும் நியமிக்கப்படவிருக்கும் இந்த சிந்தனைக் குழாமின் பட்டியலை தெகல்காஇதழ் வெளியிட்டிருக்கிறது. ராம் நாயக், கேசரி நாத்திரிபாதி போன்ற ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்களே கவர்னர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

மோடிக்கு அடியாளாகவும் “மாமா”வாகவும் வேலை பார்த்ததற்காக அமித் ஷாவிற்குக் கிடைத்த சன்மானம் பா.ஜ.க.வின் தேசியத் தலைவர் பதவி.

உளவுத்துறை மூலம் ஊடகங்களில் கிசுகிசு செய்தி பரப்பப்பட்டு, வழக்குரைஞர் கோபால் சுப்ரமணியத்தின் நீதிபதி நியமனத்தை தடுக்கிறது மோடி அரசு. அதே நேரத்தில், குஜராத் இனப்படுகொலை வழக்குகளில் கொலைக் குற்றவாளிகளுக்கும் மோடி அரசுக்கும் ஆதரவாக ஆஜரான முகுல் ரோதகி உள்ளிட்டோர் அரசு வழக்குரைஞர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

இஷ்ரத் ஜகான் கொலை வழக்கின் குற்றவாளியும், மோடிக்காக பெண்ணை வேவு பார்த்து, அது தொடர்பான தொலைபேசி உரையாடல் ஒலிநாடாக்களை வெளியிட்டவருமான ஐ.பி.எஸ். அதிகாரி சிங்கால் குஜராத்தில் மீண்டும் பணிநியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். சோரபுரின் ஷேக் கொலை வழக்கின் குற்றவாளியான தினேஷ் என்ற ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியை ராஜஸ்தான் அரசு மீண்டும் பணி நியமனம் செய்திருக்கிறது. முசாபர்பூர் கலவரத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும் சஞ்சீவ் பலியானும், ராஜஸ்தானில் வல்லுறவுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும் நிகால் சந்தும் மத்திய அமைச்சர்களாக நீடிக் கிறார்கள். குஜராத்தில் உள்துறை அமைச்சராக இருந்து கொண்டு, மோடிக்காக போலி மோதல் கொலைகள் முதல் பெண்ணை வேவு பார்ப்பது வரையிலான எல்லா குற்றச் செயல்களிலும் ஈடுபட்ட அமித் ஷாவை பாரதிய ஜனதாவின் தலைவராக நியமித்திருக்கிறார் மோடி.

மோடி அரசின் எல்லாவிதமான பாசிச கிரிமினல் நடவடிக்கைகளும் வெளிப்படையாகவும், குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான எதிர்ப்பின்றியும் அரங்கேறுகின்றன. “எங்களை ஆர்.எஸ்.எஸ். எதற்காக இயக்கவேண்டும்? எங்கள் உடம்பில் ஒருவதே ஆர்.எஸ்.எஸ். ரத்தம்தான்” என்று திமிராகப் பேட்டி கொடுக்கிறார் உமாபாரதி. அது வெறும் திமிர்ப்பேச்சல்ல. இந்தித் திணிப்பு முதல் சமஸ்கிருத வார வரையிலான அனைத்து இந்துத்துவ திட்டங்

களும் அடுத்தடுத்து அரங்கேறுகின்றன.

ஆட்சிக்கு வந்த கணத்திலிருந்தே ஒரு இனப்படுகொலையின் கோரத்தாண்டவத்துக்கு இணையான வேகத்துடனும் வெறியுடனும் உழைக்கும் வர்க்கத்துக்கு எதிரான மறுகாலனியாக்கத் தாக்குதல்கள் தீவிரமாக முடுக்கி விடப்படுகின்றன. சம்பிரதாயக் கூச்சல்களுக்கு மேல் எதிர்க்கட்சிகளிடமிருந்து இவற்றுக்கு வேறெந்த எதிர்வினையும் இல்லை.

“மசூதிகளை ஒப்படைத்து விடுங்கள்” என்று முஸ்லிம் மக்களுக்கு சிங்கால் விடுக்கும் வெளிப்படையான எச்சரிக்கைக்கும், “காடுகள், நிலங்களை கார்ப்பரேட்டுகளிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள்” என்று பழங்குடி மக்களுக்கு பிரகாஷ்ஜவடேகர் விடுக்கும் மறைமுக எச்சரிக்கைக்கும் பாரிய வேறுபாடு இல்லை.

மோடி அரசு இந்து ராஷ்டிரத்தை அரசியல் சட்டத்துக்கு உட்பட்டு நிறுவ விரும்புவதைப் போலவே, மறுகாலனியாக்கத்தையும் சட்டபூர்வமாகவே நிறைவேற்ற விரும்புவதால், சுற்றுச் சூழல் சட்டம் முதல் நிலம் கையகப்படுத்தும் சட்டம் வரையிலான அனைத்தும் திருத்தப்படக் காத்திருக்கின்றன.

•••

இவற்றையெல்லாம் முறியடிப்பது எப்படி? முறியடிக்கப் போகிறவர்கள் யார்? “ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பின் ஆட்சி மாற்றம்” என்பதுதான் எல்லா ஒட்டுக்கட்சிகளிடமும் உள்ள தீர்வு. அது அவர்களுக்கான தீர்வு. மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான தீர்வு அல்ல.

“மோடியின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் அனைத்தும் காங்கிரசின் கொள்கைகள்தான், குஜராத் மாடலே எங்களுடைய மாடல்தான்” என்று மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார் ப.சிதம்பரம். உண்மைதான். நிதிஷ்குமாரில் தொடங்கி கருணாநிதி வரையில் எல்லோருடைய கொள்கையும் மன்மோகன் சிங்கின் கொள்கைதான். இதில் யாருக்கும் வேறுபாடு கிடையாது. திணிக்கும் வேகத்தில்தான் வேறுபாடு.

இந்து மதவெறி நடவடிக்கைகளைப் பொருத்தவரை, பாரதிய ஜனதாவின் எதிர்த்தரப்பாக காங்கிரசு தன்னைச் சித்தரித்துக் கொண்டாலும், அது ஒரு மிதவாத மதவாதக் கட்சி. இதுவரையிலான இந்து மதவெறிக் குற்றங்களுக்காக ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பல் தண்டிக்கப்படாமல் பாதுகாத்து வருவதும், பல குற்றங்களுக்கு உடந்தையாகவும் கள்ளக் கூட்டாளியாகவும் இருந்து வருவது காங்கிரசு கட்சிதான். மதச்சார்பற்ற கட்சிகள் என்று கூறிக் கொள்ளும் மற்ற கட்சிகளோ பல சந்தர்ப்பங்களில்

பா.ஜ.க.வுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தவர்கள். எல்லாகட்சிகளின் தலைமைகளிலும் தனியார்மய, தாராளமயக் கொள்கைகளால் ஆதாய மடைந்த புதிய தரகு முதலாளிகளும் பணக்காரர்களும் தான் நிறைந்திருக்கிறார்கள். இக்கட்சிகளைப் பொருத்தவரை, இந்துத்துவ எதிர்ப்பு என்பது ஒட்டுப் பொறுக்குவதற்கான வாய்ச் சவடால் என்ற அளவுக்கு மேல் பொருளற்றது.

அதேபோல, புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் புதிய நடுத்தர வர்க்கமோ, புதுவகைப் பார்ப்பனர்களாக, சாதித் திமிர் கொண்ட வர்க்கமாக உலா வருகிறது. சாதித்திமிரும் இந்துத்துவத்திமிரும் வேறல்ல. பார்ப்பன எதிர்ப்பு, சமஸ்கிருத எதிர்ப்பு, தாய்மொழிப்பற்று என்பனவெல்லாம் இந்த வர்க்கங்களுக்குத் தேவையற்றவையாகிவிட்டன. பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த இம் மேட்டுக்குடி வர்க்கம் பார்ப்பன மேட்டுக்குடியுடன் சேர்ந்து வல்லரசுக் கனவு காண்கிறது. இந்த வல்லரசுக் கனவும் சுதர்சன ராவின் அகண்டபாரதக் கனவும் வேறல்ல. இவர்களெல்லாம் இத்தகைய கட்சிகளின் சமூக அடித்தளமாக இருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தைப் பொருத்தவரை ஊர் ஊராக மோடியை அறிமுகப்படுத்தி, பா.ஜ.க.வுக்கு தளம் அமைத்துக் கொடுத்த வைகோ, ராமதாசு, விஜயகாந்த், பச்சமுத்து, ஏ.சி.சண்முகம் முதலானவர்கள், “மோடி அரசு இந்துத்துவத்தை அமல்படுத்தாது என்றும், நாட்டை வளர்ச்சிப்பாதையில் இட்டுச் செல்லும் என்றும், ராஜபக்சேவை அடக்கி வைக்கும்” என்றும் சான்றிதழ் கொடுத்தார்கள். தமது பதவிக்காகவும், பிழைப்பு வாத ஆதாயங்களுக்காகவும் தெரிந்தே புளுகிவிட்டு, இன்று ஈழப்பிரச்சினை முதல் சமஸ்கிருத திணிப்பு வரையிலான அனைத்துக்கும் மோசடித்தனமாக ஒரு எதிர்ப்பு அறிக்கை விடுகிறார்கள்.

இது நாற்காலிக்காக அமைக்கப்பட்ட கூட்டணி மட்டுமல்ல, தமிழகத்திலிருந்து திராவிட இயக்க மரபையும், பெரியாரையும் அகற்றத் துடிக்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.இற்கு இவர்கள் காலாட்படைகள். சாதி உணர்வைத் தூண்டி விடுவதன் மூலம்தான், தமிழகத்தில் பார்ப்பன எதிர்ப்புணர்வு முதல் தமிழுணர்வு வரையிலான அனைத்தையும் ஒழிப்பது சாத்தியம் என்று திட்டமிட்டுத்தான் பாரதிய ஜனதா கட்சி இவர்களைக் களத்தில் இறக்கியிருக்கிறது. இனி இந்த வீடணர்கள் போட்டுக் கொடுத்த பாதையில் தமிழகத்தின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பா.ஜ.க. பரவும். இதுதான் வரைதமிழகம் இந்து வெறியர்கள் காலுன்ற இடம் கொடுக்காமல் அவர்களுக்குச் சவாலாக இருந்து வந்தது. இன்று மதச் சார்பற்றவர்களுக்கும் ஜனநாயக சக்திகளுக்கும் சவாலாக மாறியிருக்கிறது.

“மசூதிகளை ஒப்படைத்து விடுங்கள்” என்று முஸ்லிம் மக்களுக்கு ஆர்.எஸ்.எஸ். விடுக்கும் வெளிப்படைமான எச்சரிக்கைக்கும், “காடுகள், நிலங்களை கார்ப்பரேட்டுகளிடம் ஒப்படைத்து விடுங்கள்” என்று பழங்குடி மக்களுக்கு மோடி அரசு விடுக்கும் மறைமுக எச்சரிக்கைக்கும் பாரிய வேறுபாடு இல்லை.

இன்று பார்ப்பன பாசிசம் அதிகாரத்துக்கு வந்திருக்கும் சூழல் மிகவும் முக்கியமானது. ஏற்கெனவே புதிய தாராளவாதக் கொள்கைகள், மக்களின் வாழ்வுரிமை உள்ளிட்ட பல ஜனநாயக உரிமைகளைச் சட்டபூர்வமாகவே அரித்துத் தின்று விட்டன. அதனை நிறைவு செய்வதற்கு பார்ப்பன பாசிசம் வந்திருக்கிறது. இதனைத் தேர்தல் அரசியலுக்கு உட்பட்டு முறியடிக்க முயற்சிப்பது மட்டும் தான் நடக்கிற காரியம் என்றே பலரும் எண்ணுகிறார்கள்.

அது நடக்காத காரியம் என்பதைத்தான் வேறுவார்த்தைகளில் சொல்கிறார் தீஸ்தா. கல்லிலே நார் உரிப்பது போல இந்த நீதிமன்றத்தின் வழியாகவே குஜராத் இனப்படுகொலை குற்றவாளிகள் பலரைச் சிறைக்கு அனுப்பியிருக்கும் தீஸ்தா, “ஒரு தேசம் என்ற முறையில் இந்துமத வெறியை ஒப்புக்கொள்வதற்கு நாம் பழகிவிட்டோம்” என்று கூறியிருப்பது வெறும் குமுறல் மட்டுமல்ல. அது கசப்பானதொரு உண்மை.

உயிரின் ஆதாரமான தண்ணீரை, காசுள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கும் கடைச்சரக்கு என்று மக்களை ஒப்புக்கொள்ள வைப்பதில் தனியார் மயம் எங்ஙனம் வெற்றி கண்டு விட்டதோ, அதே போல, முன்னர் மத வெறியாக கருதி வெறுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை இயல்பாக எடுத்துக்கொள்ளுமாறு பெரும்பான்மை மக்களைப் பழக்குவதிலும் இந்து பாசிசம் வெற்றி கண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் பாபர் மசூதியை இடித்த டிசம்பர் 6-ஆம் நாளன்று, குற்றவாளிகளான ஆர்.எஸ்.எஸ்.காரர்கள் திமிராக உலாவர, பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் மக்கள் குற்றவாளிகளைப் போல அஞ்சி ஒடுங்கவேண்டியிருக்கிறது.

“யாருக்கான வளர்ச்சி, யார் இந்து?” என்ற கேள்விகளை எழுப்பி, அவற்றுக்குத் தீர்வு கூற முடிந்தவர்கள் மட்டும்தான் பார்ப்பன பாசிசத்தை அரசியல் ரீதியில் எதிர்கொள்ள முடியும். இக்கேள்விகளை எழுப்பும் நேர்மையும் துணியும் கொண்டவர்களும், அவற்றுக்கான விடை இந்த அரசமைப்புக்கு வெளியே இருக்கிறது என்ற உண்மையைக் கூறத்தயங்காதவர்களும் கம்யூனிச புரட்சியாளர்கள் மட்டுமே. வேறு யாரும் இல்லை. இந்துத்துவத்தை எதிர்க்க விழையும் ஜனநாயக சக்திகள் இந்த உண்மையை அங்கீகரிப்பதும் புரட்சிகர சக்திகளுடன் கைகொர்ப்பதும் அவசியம்.

• அஜித்

இந்து - இந்தி - இந்தியாவை நோக்கி...

“சமூக வலைத்தளங்களில் அரசு அதிகாரிகள் இந்தியையே முதன்மையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்” என்றொரு அரசாணையை முதலில் வெளியிட்டு ஆழம் பார்த்தது மோடி அரசு. பரவலாக எதிர்ப்பு வரவே, “அந்த ஆணை இந்தி பேசும் மாநிலங்களுக்கு மட்டும்தான் பொருந்தும்” என்று சமாளித்தது. பிறகு தென்னிந்திய மாநிலங்களில் உள்ளமத்திய அரசு அலுவலகங்களில் இந்திப் பயிற்சிக்கு செல்லாத ஊழியர்களுக்கு அலுவலக ரீதியில் மெமோ கொடுக்கப்படுவதாக செய்தி வெளியானது. இப்போது நாடெங்கும் மைய அரசின் பாடத் திட்டத்தைக் கொண்டுள்ள பள்ளிகளில் (சி.பி.எஸ்.சி.) ஆகஸ்டு 7 முதல் 13 வரை சமஸ்கிருத வாரம் கொண்டாடும்படி, சி.பி.எஸ்.சி. இயக்குனர் வழியாக சுற்றறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பச்சைப் பொய்களாலும், பார்ப்பனப் புரட்டுகளாலும் நிரம்பியிருக்கும் அந்தச் சுற்றறிக்கை, சமஸ்கிருதத்தை எல்லா (உலக) மொழிகளுக்கும் தாய் என்று குறிப்பிடுவதுடன், அது இந்தியப் பண்பாட்டுடன் பின்னிப் பிணைந்த மொழி என்றும், இந்தியாவின் ஆகப்பெரும் பாண்மையான அறிவுச்செல்வங்கள் சமஸ்கிருதத்தில்தான் இருப்பதாகவும் கூறுகிறது.

இந்தியப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்துக்கு மட்டுமின்றி, எல்லா இந்திய மொழிகளுக்கும் சமஸ்கிருதத்துடன் உள்ள உறவு குறித்து பிரபலப்படுத்த வேண்டுமென்றுமென்றும் இச்சுற்றறிக்கை கோருகிறது.

சமஸ்கிருத மொழியை அன்றாட வாழ்வுடன் இணைப்பது எப்படி என்பது குறித்து மாணவர்கள் சமஸ்கிருத பண்டிதர்களுடன் கலந்து பேச வேண்டுமென்றும், சமஸ்கிருத சொற்களை கற்றுக் கொள்ளும் விதமான கணினி விளையாட்டுகளை உருவாக்குவது, சமஸ்கிருத மொழித் திரைப்படங்களான ஆதி சங்கரர், பகவத் கீதை போன்ற வற்றைத் திரையிடுதல் போன்ற வழிமுறைகளில் இது கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறது மோடி அரசு.

சுற்றறிக்கையில் காணப்படும் விவரங்களிலிருந்தே, மொழியின் பெயரால் பார்ப்பன இந்து மதத்தைத் திணிக்கும் மோடி அரசின் நோக்கத்தை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும். சமஸ்கிருதம் இந்தியப் பண்பாட்டுடன் பிணைந்த மொழி என்று இவ்வறிக்கை கூறும்போது, அது பார்ப்பன இந்துப் பண்பாட்டை மட்டுமே அர்த்தப்படுத்துகிறது. ஏனென்றால் சமண, பவுத்த மதங்கள் உள்ளிட்ட பிற மதங்களின் இலக்கியங்கள் சமஸ்கிருதத்தில் இல்லை. மேலும் ஆதி சங்கரர் படத்தைத் திரையிடுதல், சுலோகப்போட்டி போன்றவை அப்பட்டமான பார்ப்பனியத்திணிப்பு நடவடிக்கைகள். எல்லா இந்திய மொழிகளுக்கும் சமஸ்கிருதத்துக்குமான “உறவு” குறித்து மக்களிடையே பிரபலப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறுவதன் வாயிலாக, “சமஸ்கிருதம் தான் தமிழ் உள்ளிட்ட எல்லா மொழிகளுக்கும் தாய்” என்று பார்ப்பனப் புரட்டை நிலைநாட்டவே மோடி அரசு முயற்சிக்கிறது.

ஆனால், சமஸ்கிருதம் எந்தக் காலத்திலும் ஆட்சிமொழியாகவோ, மக்களின் வழக்கு மொழியாகவோ இருந்ததில்லை. கி.மு ஆறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வேதமறுப்பு மதங்களான பவுத்த,

சமண மத இலக்கியங்கள் பாலி மொழியில்தான் இயற்றப்பட்டன என்பதுடன் அசோகனின் கல்வெட்டுகளும் பாலி மொழியில்தான் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சமஸ்கிருதம் என்பது தமிழைப் போல ஒரு மூல மொழியல்ல. அது பல அந்நிய நாட்டு மொழிகளைக் கொண்ட கதம்ப மொழியாகும். கிரேக்க, ஜெர்மானிய, கோதிக் மொழிகளும் சமஸ்கிருதமும் ஒன்றுபோல ஒலிப்பதை பல ஆய்வாளர்கள் ஏற்கெனவே நிரூபித்துள்ளனர்.

சமஸ்கிருதம் ஒரு தொன்மையான மொழி என்பதில் நமக்கு மறுப்பேதும் இல்லை. வேத, சாத்திர, புராண, இதிகாசங்கள் மட்டுமல்ல, பல்வேறு வேதமறுப்பு, இறைமறுப்பு தத்துவங்கள், அறிவியல், இலக்கிய நூல்களும் அம் மொழியில் உள்ளன. அவற்றையெல்லாம் பயின்றதன் பயனாகத்தான்

பார்ப்பன இந்துமதக் கொடுங்கோன்மைகளை அம்பேத்கர் வெளிக்கொணர முடிந்தது. “இந்திய தத்துவ மரபு என்பது பார்ப்பன ஆன்மீக மரபு அல்ல, நமது தத்துவ மரபில் பெரும்பான்மையானவை வேத மறுப்பு, இறை மறுப்புத் தத்துவங்களே” என்று தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாயா போன்ற ஆய்வாளர்களால் நிலைநாட்ட முடிந்தது. டி.டி.கோசாம்பி போன்ற வரலாற்று ஆய்வாளர்களால், புராண மவுடகங்களிலிருந்து வரலாற்றை விடுவிக்க முடிந்தது. பார்ப்பன மரபுக்கு எதிரான கருத்துகளைக் கொண்ட எண்ணற்ற சமஸ்கிருத நூல்கள் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற உண்மையையும் வெளிக்கொணர முடிந்தது.

உண்மையில் சமஸ்கிருதம் என்ற மொழியின் அழிவுக்கு வழிகோலியவர்கள் இன்று சமஸ்கிருத வாரம் கொண்டாடச் சொல்லும் மோடியின் மூதாதையர்கள்தான். ஆம், இது அவர்கள் தம் சொந்த செலவில் வைத்துக் கொண்ட சூனியம். எந்த ஒரு மொழியும் மக்களுடைய நாவிலும் காதிலும்தான் வாழ முடியும், வளர முடியும். “ஆரியம் போல உலக வழக்கொழிந்து சிதையாசிரிளமைத்திறத்தை” தமிழ் பெற்றிருப்பதற்கு காரணம், அன்று முதல் இன்று வரை அது மக்கள் மொழியாக இருப்பதுதான்.

ஆனால் பார்ப்பனியமோ, நாட்டின் பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்களுக்கு கல்வியையும், வழிபாட்டு உரிமையையும் மறுத்தது. சமஸ்கிருதம் என்ற மொழியைத் தனது ஆதிக்கத்துக்கான ரகசிய ஆயுதமாக மாற்றிக் கொண்டு, அதற்கு தேவபாஷை என்றும் பெயரிட்டுக் கொண்டது. சமஸ்கிருத மந்திரங்களின் ஒலி பார்ப்பனர்களின் வாய் வழியாக வெளியில் வரும்போது தான் கோயிலில் இருக்கும் கற்சிலை தெய்வீக சக்தியைப் பெறுகிறது; அந்த சக்தி தமிழ் உள்ளிட்ட வேறெந்த மொழிக்கோ, வேறு சாதியினருக்கோ கிடையாது என்று விதி செய்தது. இந்த ஆகம விதியைக் காட்டித்தான் பார்ப்பனரல்லாத அர்ச்சக மாணவர்கள் தெருவில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர்.

ஆனால் கோயில்களில் மேற்படி மந்திரங்களை அன்றாடம் ஒப்புவிக்கும் பார்ப்பன அர்ச்சகர்கள் யாருக்கும் அவற்றின் பொருள் தெரியாது. தன் வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைக்கே பொருள் தெரியாதவர்களாக அர்ச்சகர்கள் இருக்க, இந்த மொழியை மக்களுக்கு

மோடி அரசு கொண்டுவரும் சமஸ்கிருத தீணிப்பு என்பது இந்து - இந்தி - இந்தியா என்ற இந்து ராஷ்டிர அரசியலின் தீணிப்பு. தேசிய இன அடையாளங்களை அழிக்கும் பார்ப்பன பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு. அயோத்தி, பொது சிவில் சட்டம், இந்தித் தீணிப்பு, பாடத்திட்டங்களில் இந்துத்துவம் ஆகியவற்றின் வரிசையிலான இன்னொரு தாக்குதல்.

கற்றுக் கொடுத்து, மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையுடன் இணைக்கப்போகிறதாம் மோடி அரசு.

சமஸ்கிருதத்தைத் தேசிய மொழியாக்க வேண்டுமென்ற இந்த பார்ப்பன வேட்கை பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே தலையெடுத்து விட்டது. கல்லூரிப் பாடத்திட்டத்தில் மொழிக்கல்வியாக கற்றுத்தரப்பட வேண்டியது சமஸ்கிருதமா அல்லது அவரவர் தாய் மொழியா என்ற விவாதம் வந்தபோது, வைஸ்ராய் கர்சன் அதன் மீது கருத்து கூறுமாறு சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பணித்திருக்கிறார். அன்று பரிதிமாற்கலைஞரும், மு.சி. பூரணலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் முடிவெடுக்கும் அதிகாரம் கொண்ட ஆசிரியர்களைத் தனித்தனியே சந்தித்து, தாய்மொழிக் கல்வியின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி ஏற்கச் செய்திருக்கின்றனர். பின்னர் தாய்மொழிக் கல்வியே பாடமாக்கப்படவேண்டுமென்று அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது. மேற்கூறிய வரலாற்று விவரங்களை “செம்மொழி” உள்ளும் புறமும் என்ற தனது நூலில் விளக்கியிருக்கிறார் மணவை முஸ்தபா. தமிழைத் தம் உயிர் மூச்சாகக் கருதியவர்களான பரிதிமாற்கலைஞரும் பூரணலிங்கம் பிள்ளையும், பார்ப்பன வெறியர்களைப் போல அதனை மற்ற மொழியினர் மீது ஏவி விடவில்லை. தமிழை இந்தியாவின் தேசிய மொழியாக்கவேண்டும் என்று கருதவில்லை. மாறாக, ஜனநாயக உணர்வுடன் பல் தேசிய இனங்களின் தாய் மொழிக் கல்வியையே வலியுறுத்தியிருக்கின்றனர்.

இன்று வைகோ, ராமதாசு முதலானோர் மிகவும் எச்சரிக்கையாக, “சமஸ்கிருதத்துக்கு மட்டும் தனிச்சலுகை வழங்கக்கூடாது; அவரவர்தாய்மொழியை ஊக்குவிக்க வேண்டும்” என்று கூறுவதுடன் நிறுத்திக் கொள்கின்றனர். மோடி அரசு தொடுத்திருக்கும் இந்த தாக்குதலின் நோக்கம் பற்றிப் பேச மறுக்கின்றனர்.

இன்று மோடி அரசு கொண்டுவரும் சமஸ்கிருத தீணிப்பு என்பது இந்து-இந்தி-இந்தியா என்ற இந்து ராஷ்டிர அரசியலின் தீணிப்பு. தேசிய இன அடையாளங்களை அழிக்கும் பார்ப்பன பண்பாட்டுப் படையெடுப்பு. அயோத்தி, பொது சிவில் சட்டம், இந்தித் தீணிப்பு, பாடத்திட்டங்களில் இந்துத்துவம் ஆகியவற்றின் வரிசையிலான இன்னொரு தாக்குதல். சமஸ்கிருதமயமாக்கத்தை எதிர்த்து நின்ற தமிழ் மரபு, இந்தத்தாக்குதலை எதிர்ப்பதில் முன்னிற்கவேண்டும்.

● சூரியன்

பாலஸ்தீனம் - உக்ரைன்:

மேற்குலக ஏகாதிபத்தியங்களின் இரட்டை வேடம்!

மலேசிய விமானம் உக்ரைனில் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டதற்கு ரசியாவைப் பொறுப்பாக்கித் தண்டிக்கத் துடிக்கும் மேற்குலக ஏகாதிபத்தியங்கள், காசா மீது இசுரேல் நடத்திவரும் தாக்குதலுக்குப் பக்கத்துணையாக நிற்கின்றன.

பாலஸ்தீனத்தின் மீது கடந்த ஒரு மாத காலமாக இஸ்ரேலிய இனவெறி பயங்கரவாத அரசு அப்பட்டமான ஆக்கிரமிப்புப் போரை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. கடந்த ஜூலை முதல் வாரத்திலிருந்து நடந்துவரும் இப்போரில் இதுவரை ஆயிரத்து ஐநூறுக்கும் மேற்பட்ட பாலஸ்தீனிய மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். காசா பிராந்தியத்தின் தெருக்கள் எங்கும் ரத்த ஆறு ஓடுகிறது. ஆயிரத்துக்கும் மேலான தடவைகளில் டன் கணக்கில் பாஸ்பரஸ் கொத்துக் குண்டுகளைக் கொண்டு வான் தாக்குதலை நடத்தி மசூதிகள், குடியிருப்புகள், மருத்துவமனைகள் அனைத்தின் மீதும் பயங்கரவாதத் தாக்குதலை இஸ்ரேல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இடிபாடுகளின் நடுவே வெள்ளைக் கொடி ஏந்தி நின்ற ஒரு பாலஸ்தீன குடும்பத்தினர் மீதும், ஐ.நா. மன்றம் ஏற்படுத்தியுள்ள பாலஸ்தீன அகதிகள் முகாம் மீதும், தொடக்கப் பள்ளியில் தஞ்சமடைந்த மூவாயிரத்துக்கும் அதிகமானோர் மீதும் காட்டுமிராண்டித்தனமாக வான் தாக்குதலையும் பீரங்கித் தாக்குதலையும் நடத்தி மனித உணர்வற்ற மிகக் கொடிய காட்டுமிராண்டிகள் தாங்கள்தான் என்பதை இஸ்ரேலிய இனவெறி பாசிச பயங்கரவாதிகள் உலகுக்கு அறிவித்து வருகின்றனர்.

பாலஸ்தீனத்தின் மேலைக்கரை பகுதியில் ஹமாஸ் அமைப்பினர் கடந்த ஜூன் மாதத்தில் மூன்று இஸ்ரேலிய இளைஞர்களைக் கடத்திச் சென்று கொன்றதற்குப் பதிலடிதான் இத்தாக்குதல் என்று இஸ்ரேல் நியாயவாதம் பேசுகிறது. ஆனால் ஹமாஸ் அமைப்போ இதர பாலஸ்தீன அமைப்புகளோ தாங்கள் இக்கொடுஞ்

செயலில் ஈடுபடவில்லை என்றே மறுத்து வருகின்றனர். இருப்பினும், மூன்று இஸ்ரேலியர்களைக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்ற நொண்டிச்சாக்கை வைத்து ஹமாஸ் இயக்கத்தை ஒழித்துக்கட்டும் நோக்குடன் இப்போரை நடத்தி வருகிறது, இஸ்ரேல்.

காசா பகுதியில் ஹமாஸ் அமைப்பினரும் மேற்குக்கரை பகுதியில் ஃபதா அமைப்பினரும் பிரிந்து பாலஸ்தீன

சுயாட்சி நிர்வாகத்தை நடத்திவந்த நிலையில், ஒட்டுமொத்த பாலஸ்தீனர்களுக்கும் ஐக்கியப்பட்ட சுயாட்சி நிர்வாகத்தை உருவாக்குவதெனத் தீர்மானித்து, கடந்த ஏழாண்டுகளாகப் பிளவுபட்டிருந்த பாலஸ்தீன ஹமாஸ் அமைப்பினரும், ஃபதா அமைப்பும் ஒன்றிணைவது என்று கடந்த 2014 ஏப்ரலில் முடிவு செய்து ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டன. இன்னும் ஆறு மாதங்களில் பாலஸ்தீன சுயாட்சிப் பகுதிகளில் புதிய தேர்தல் நடத்தவும் இவ்விரு அமைப்புகளும் தீர்மானித்தன. ஆனால், பாலஸ்தீன சுயாட்சிப் பகுதியில் பாலஸ்தீன அமைப்புகளிடையே ஒற்றுமை நிலவக் கூடாது என்பதே அமெரிக்கா மற்றும் இஸ்ரேலின் திட்டமாக உள்ளது. பிரித்தானும் சூழ்ச்சியுடன், பெயரளவிலான இந்த சுயாட்சி உரிமையைக் கூட செயல்படுத்த விடாமல் இதுவரை அவை தடுத்துவந்தன. இதனாலேயே தற்காலிகமாக ஒரு ஒற்றுமைக்கு வந்து ஹமாஸ் அமைப்பும் ஃபதா அமைப்பும் ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட மறுநாளே (ஏப்ரல் 24) காசா பிராந்தியத்தில் திடீர் வான்வழித் தாக்குதலை நடத்தி இஸ்ரேல் எச்சரித்தது. அதன் தொடர்ச்சியாகவே கடந்த ஜூலை 8-ஆம் தேதியிலிருந்து மிகக் கொடிய இனப்படுகொலைப் போரை இஸ்ரேல் நடத்தி வருகிறது.

இஸ்ரேலிய பயங்கரவாதம்: காசா பிராந்தியத்தில் கொல்லப்பட்ட பச்சிளம் பாலஸ்தீனக் குழந்தைகள்.

அமெரிக்காதலைமையிலான மேற்கத்திய நாடுகள் இந்த போர்த்தாக்குதலுக்கு ஆதரவாகவே நிற்கின்றன.

குடிநீர், மருத்துவம், மின்சாரம், எரிவாயு, வேலை வாய்ப்பு, வர்த்தகம் முதலான அனைத்துக்கும் முற்றாக இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பாளர்களையே சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலையில் காசா பிராந்தியம் இருத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேற்கே மத்தியதரைக்கடலும், இதர அனைத்து திசைகளிலும் இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்புப் படைகளும், தெற்கே இஸ்ரேலுக்கு அனுசரணையாக உள்ள எகிப்து நாடும் - என எந்த வழியிலும் ஆதரவற்ற சூழலில்தான் பாலஸ்தீனர்கள் உள்ளனர். காசா பிராந்தியத்துக்குள்ளேயேதான் பாலஸ்தீனர்கள் தமது பிழைப்பையும் இதர அத்தியாவசியத் தேவைகளையும் தேடிக்கொள்ள வேண்டும் எனுமளவுக்கு, திறந்தவெளி சிறைச் சாலையாகவே இப்பகுதி உள்ளது. போதாக்குறைக்கு காசா பிராந்தியத்தைச் சுற்றி ஒரு சுற்றுச்சுவரையும் இஸ்ரேலிய இனவெறி அரசு அரக எழுப்பியுள்ளதால், பாலஸ்தீனர்கள் பிழைப்புக்காகக் கூட அச்சுவரைத் தாண்டி அனுமதியின்றிச் செல்ல முடியாது. இதனால் பாலஸ்தீனர்கள் சுரங்கங்களை அமைத்து இஸ்ரேலியப் பகுதிகளுக்குச் சென்று பிழைப்பைத் தேடுவதும், அதேபோல எகிப்து நாட்டுக்கு சுரங்க வழியாகச் சென்று கூலிக்கு உழைத்து அத்தியாவசியப் பொருட்களைச் சேகரித்து வருவதும் நீண்டகாலமாக நடந்து வருகிறது. இதைத்தான் பாலஸ்தீனர்கள் வீடுகளுக்குள்ளேயே சுரங்கம் அமைத்து வெடிகுண்டுத்தாக்குதல் தொடுப்பதாகவும் அவற்றைத் தகர்ப்பதற்காக வீடுகள் மீது தாக்குதலை நடத்த வேண்டியிருப்பதாகவும் நியாயப்படுத்துகிறது இஸ்ரேல். இஸ்ரேலின் தாக்குதலுக்கு எதிராக ஹமாஸ் இயக்கத்தினர் தற்போது நடத்திய தற்காப்புத்தாக்குதலில் இதுவரை 4 இஸ்ரேலிய சிவிலியன்கள்தான் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இதை இஸ்ரேலுக்கு எதிராக ஹமாஸ் நடத்தும் பயங்கரவாதப் போர் என்று இஸ்ரேலும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்களும் சித்தரிப்பதை யாராவது நம்ப முடியுமா?

இஸ்ரேலிய போர்த் தாக்குதலில் நொறுங்கிப் போனவை பாலஸ்தீனர்களின் கட்டிடங்கள் மட்டுமா?

இஸ்ரேலின் இனவெறி ஆக்கிரமிப்புப் போரை எதிர்த்து வாய்திறக்காத அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியங்கள், கடந்த ஜூலை 17-ஆம் தேதியன்று உக்ரைனில் மலேசியன் ஏர்லைன்ஸ் விமானம் சுட்டுவீழ்த்தப்பட்டு அதில் பயணித்த 283 பயணிகள் கொல்லப்பட்டதும் ஆவேசத்துடன் அக்கொடுஞ்செயலுக்கு எதிராகக் கண்டனத்தைத் தெரிவித்தன. விமானம் விழுந்து நொறுங்கிய இடமான டொனெட்ஸ் பிராந்தியத்தில் ரஷ்யர்களே அதிகமாக இருப்பதாலும், இவர்கள் உக்ரைனிலிருந்து பிரிந்து ரஷ்யாவுடன் இணையும் நோக்கத்துடன் போராடி வருவதாலும், இவர்களுக்கு ரஷ்ய அரசு ஆதரவளிப்பதாலும் இந்த விமானத்தை ரஷ்ய ஆதரவு கிளர்ச்சிக்காரர்கள்தான் சுட்டு வீழ்த்தியுள்ளார்கள் என்று அமெரிக்கா உடனடியாகக் குற்றம் சாட்டியது.

அமெரிக்கா சொன்னால் அதற்கு அப்பீல் ஏது? அதைத் தொடர்ந்து ரஷ்ய வல்லரசானது மனிதகுலத்துக்கு எதிரான கொடிய குற்றங்களில் ஈடுபடுவதாக அமெரிக்க விசுவாச மேலை ஏகாதிபத்தியங்களும் குற்றம் சாட்டின. “இந்த விமானத்தைச் சுட்டு வீழ்த்துவதற்கான ஆயுதங்களை கிழக்கு உக்ரேனிய கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு ரஷ்யாதான் வழங்கியுள்ளது” என்று சாடினார், அமெரிக்க வெளியுறவுச் செயலர் ஜான் கெர்ரி. “தண்டனை ஏதுமின்றி குற்றங்களில் ஈடுபடும் ரஷ்யா” என்று தலைப்பிட்டு, அமெரிக்காவின் பிரபல வார ஏடான ‘டைம்’ பரபரப்பாகக் குற்றம் சாட்டியது. ரஷ்யா இதனை மறுத்து, முழுமையான விசாரணைக்கு முன்வந்த போதிலும், ஆதாரமின்றிக் குற்றம் சாட்டுவதை சீனா கண்டித்த போதிலும் கோயபல்கு பாணியில் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தொடர்ந்து ரஷ்யா மீது குற்றம் சாட்டி வருகின்றனர்.

இந்த விமானத்தை கிழக்கு உக்ரேனிய கிளர்ச்சியாளர்கள்தான் சுட்டுவீழ்த்தினார்கள் என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. குற்றம் சாட்டப்படும்

ரஷ்ய ஆதரவு கிளர்ச்சியாளர்களும் விழுந்து நொறுங்கிக் கிடந்த விமானத்திலிருந்து கருப்புப் பெட்டியை (விமானிக்கும் கட்டுப்பாட்டு அறைக்கு மிடையிலான தகவல்களைப் பதிவு செய்யும் கருவியை) மீட்டெடுத்து விசாரணைக்கு முவிடம் ஒப்படைத்துள்ளனர். தாங்கள் விரும்புகிற திசையில் இந்த விசாரணை அமைய வேண்டுமென்பதற்காகவே விபத்து நடந்த உக்ரைனில் அல்லாமல் பிரிட்டனுக்கு இந்தக் கருப்புப் பெட்டி அனுப்பப்பட்டது. உக்ரைனில் விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்ட விவகாரத்தில் சர்வதேச விசாரணை நடத்தக் கோரும் தீர்மானம் ஐ.நா.வில் உடனடியாக நிறைவேற்றப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து ரஷ்யாவுக்கு ராணுவக் கருவிகள் மற்றும் உயர் தொழில்நுட்பச் சாதனங்கள் ஏற்றுமதி செய்வதற்கும், ஐரோப்பிய நிதிச் சந்தைகளை ரஷ்ய வங்கிகள் தொடர்பு கொள்வ

தற்கும் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் தடை விதித்துள்ளது. ரஷ்யாவுக்கு எதிரான பொருளாதாரத் தடைகளை விதிக்க வேண்டும் என்று தொழில் வளர்ச்சியடைந்த பெரும் பணக்கார நாடுகளின் கூட்டமைப்பு (ஜி-7) எச்சரிக்கிறது.

பயணிகள் விமானம் சுட்டுவீழ்த்தப் படுவதென்பது இது முதன்முறையல்ல. ஏற்கெனவே அமெரிக்கா இத்தகைய கொடுஞ்செயலைச் செய்திருக்கிறது. இஸ்ரேலும் செய்திருக்கிறது. அப்போதெல்லாம் இப்படிக்குற்றம் சாட்டி உடனடியாக தடைகள் விதிப்பதும் அந்நாட்டைத் தனிமைப்படுத்துவதும் நடக்கவில்லையே, அது ஏன்? இப்படியொரு பொதுக்கருத்து திட்டமிட்டே உருவாக்கப்படவில்லையே அது ஏன்? எவ்வாறு பேரழிவுக்கான ஆயுதங்களை சதாம் உசைன் வைத்திருந்தார் என்று பொய்க்குற்றம் சாட்டி ஈராக் மீது ஆக்கிரமிப்புப் போரை அமெரிக்கா கட்டவிழ்த்து விட்டதோ, அதேபோல இப்போது ரஷ்யாவை உலக அரங்கில் தனிமைப்படுத்தி அதைக் காட்டுமிராண்டி அரசாக்கச் செய்திருக்கிறது அமெரிக்காதலைமையிலான ஏகாதிபத்தியங்கள். பாலஸ்தீனப் படுகொலைகளை மறைக்க இப்படியொரு சதி அரங்கேற்றப்பட்டு ரஷ்யா நோக்கி உலகின் பார்வை திரும்புவதற்காகவே அமெரிக்கா தலைமையிலான ஏகாதிபத்தியவாதிகள் இப்படியொரு சதியைத் திட்டமிட்டு அரங்கேற்றியுள்ளனர் என்று சில அரசியல் ஆய்வாளர்கள் குற்றம் சாட்டி வருகின்றனர். இது ஆதாரங்களற்ற ஊகமாகத் தோன்றினாலும், நடந்தேறும் நிகழ்வுகள் இந்தத் திசையில் தான் செல்கின்றன.

ரஷ்ய வல்லரசின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக உள்ள எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயுவளத்தின் மீது மேலாதிக்கம் செலுத்தவும், அதன் எரிவாயு விநி

யோகத்தையும் அதன் வழியிலான ரஷ்யாவின் பிராந்திய செல்வாக்கையும் தடுத்து முடக்கும் நோக்கத்துடனும் கடந்த பிப்ரவரியில் அமெரிக்காதலைமையிலான ஏகாதிபத்தியங்கள் ரஷ்யாவின் அண்டை நாடான உக்ரைனில் ஒரு ஆட்சிக் கவிழ்ப்பை அரங்கேற்றின. அப்பட்டமான முதலாளித்துவப் பாசிச குற்றக் கும்பலின் ஆட்சியை நிறுவி ரஷ்ய செல்வாக்கிலிருந்து உக்ரைனைப் பிரித்து ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடன் இணைத்தன.

ரஷ்ய அதிபர் புடினது விமானத்திலுள்ள மூவண்ணடிசைனும் மலேசிய விமானத்திலுள்ள மூவண்ணடிசைனும் ஏறத்தாழ ஒரே மாதிரியாக இருக்கின்றன. மலேசிய விமானம் புறப்படும் சமயத்தில்தான் புடினும் தனது விமானத்தில் பயணம் செய்துள்ளார். அவரது விமானத்தைத் தாக்கும் நோக்கில் உக்ரைனிலுள்ள அமெரிக்கக் கூலிப்படைகள் அதே போன்ற தோற்றத்திலுள்ள மலேசிய விமானத்தைத் தாக்கியிருப்பதற்கான வாய்ப்புகளே அதிகமாக உள்ளன. ஏனெனில், உக்ரைனில் அமெ

சுட்டுவீழ்த்தப்பட்டு 283 பயணிகளைப் பலிகொண்ட மலேசிய விமானம் உக்ரைனில் விழுந்து கிடக்கும் கோரம்.

ரிக்கா மற்றும் மேற்கத்திய ஏகாதிபத்தியவாதிகளால் நடத்தப்பட்ட ஆட்சிக்கவிழ்ப்பைத் தொடர்ந்து அப்போதிருந்தே சி.ஐ.ஏ. உளவாளிகளும் 'பிளாக்வாட்டர்' எனப்படும் தனியார் நிறுவனத்தின் கூலிப்படைகளும் களத்தில் இறக்கப்பட்டு ரஷ்யாவை ஒட்டிய கிழக்கு உக்ரைனிய நகரங்களைத் தாக்கி வந்துள்ளன. இந்நிலையில், இந்த விமானத்தை இந்தக் கூலிப்படைகள் தாக்கியிருப்பதற்கான சாத்தியங்களே அதிகமாக உள்ளன. இருப்பினும், 'ஐயோ, பயங்கரவாதம்' என்று ஒப்பாரி வைத்து ரஷ்யா மீது வீண்பழி சுமத்தி, தனது மேலாதிக்க நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள கிடைத்த இன்னுமொரு வாய்ப்பாக இவ்விமானத் தாக்குதலை அமெரிக்கா பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளது என்பதே உண்மை.

உக்ரைனில் விமானம் விழுந்து நொறுங்கி அதில் பயணித்த அனைவரும் மாண்டுபோனதும் கண்ணீர் வடிக்கும் ஏகாதிபத்திய உலகம், காசா பிராந்தியத்தில் கொத்துக்கொத்தாக பாலஸ்தீனர்கள் கொல்லப்படுவதை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. உக்ரைன் விமானத்தில் பயணம் செய்தவர்களைப் பற்றிய விவரங்களையும் அவர்களது வாழ்க்கைக் கதைகளையும் படங்களுடன் வெளியிட்டு உலக மக்களின் கோபத்தை ரஷ்யாவுக்கு எதிராகத்திருப்பும் ஏகாதிபத்திய ஊடகங்கள், காசா பிராந்தியத்தில் விளையாட்டுப் பொம்மையுடன் இறந்துகிடக்கும் குழந்தைகளைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூட வெளியிட முன்வரவில்லை. உக்ரைன் விமானத்தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டவர்களைப் பற்றிய விவரமாவது இருக்கிறது. ஆனால் காசாவில் கொல்லப்பட்டவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற விவரம் இதுவரை உலகுக்கு முழுமையாகத் தெரியவில்லை.

உக்ரைனில் கொல்லப்பட்டவர்களின் உடல்கள் சுவப் பெட்டிகளில் வைத்து மரியாதை செலுத்தப்பட்டு அவர் நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டன. ஆனால் காசா பிராந்தியத்தில் கொல்லப்பட்டவர்களின் உடல்களை அடக்கம் செய்ய சுவப் பெட்டி கூட இல்லை. “போர்த்தாக்குதலால் வெளியேவர முடியாத நிலையில், கொல்லப்பட்டோரின் பிணங்கள் அழுகத் தொடங்கின; ஒரு சிலர் உயிரைக்கையில் பிடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்து சுவ அடக்கத்தைச் செய்து விட்டு ஓடினோம்” என்று விம்முகிறார் ஒரு பாலஸ்தீனர்.

அமெரிக்காதலைமையிலான ஏகாதிபத்தியங்களின் ஆதரவின் காரணமாக, இதுவரை உலக அரங்கில் தனிப்பட்டிருந்த யூத இன வெறியர்கள், இப்போது பாலஸ்தீனர்களுக்கு எதிரான இஸ்ரேலின் கொலை வெறியாட்டத்தை ஆதரித்து பாரசீக நகரில் ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்துமளவுக்குத் துணிந்துள்ளனர். போர்த்தாக்குதல் நடக்கும் காசா பிராந்தியத்தை ஒட்டிய குன்றுப் பகுதிகளில் சோபாக்களில் அமர்ந்து கொண்டு நொறுக்குத்தீனி தின்று கொண்டு யூத இனவெறியர்கள் இப்போர்த்தாக்குதலை வாண வேடிக்கை போல வக்கிரமாக ரசித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

உக்ரைனில் விமானம் சுட்டு வீழ்த்தப்பட்டது குறித்து விசாரணை தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே இது ரஷ்ய ஆதரவுக் கிளர்ச்சியாளர்கள் நடத்திய தாக்குதல்தான் என்று குற்றம் சாட்டும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள், அப்பட்டமான ஆக்கிரமிப்புப் போர்த்தாக்குதலை ஒரு மாத காலமாக இஸ்ரேலிய இனவெறியங்கரவாதிகள் நடத்திக் கொண்டிருந்த போதிலும் அந்நாட்டின் மீது கண்டனம் தெரிவிக்கக் கூட முன்வரவில்லை. உலகெங்கும் இஸ்ரேலிய காட்டுமிராண்டிகளுக்கு எதிரான கண்டன ஆர்ப்பாட்டங்கள் பெருகத் தொடங்கி உலகின் பொதுக் கருத்து வலுப்பெறத் தொடங்கிய பிறகே ஐ.நா. மன்றம் சடங்குத்தனமாக ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தை நிறை

வேற்றியது. அதுவும் கூட இஸ்ரேலைப் போர்க்குற்றவாளியாகச் சித்தரிக்காமல், ஹமாஸ் மற்றும் இஸ்ரேல் ஆகிய இருதரப்பினரும் போர்த்தாக்குதலைக் கைவிட்டு அமைதியை நிலைநாட்டுமாறுதான் கோரியது.

கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு ஆயுத உதவி செய்து ஆதரித்து வருவதாகக் குற்றம் சாட்டி ரஷ்யா மீது பொருளாதாரத் தடை விதிக்கக் கோரும் அமெரிக்காதலைமையிலான ஏகாதிபத்தி உலகம், இஸ்ரேல் மீது இப்படியொரு பொருளாதாரத் தடை விதிக்க முன்வரவில்லை. அரபு நாடுகள் இஸ்ரேலின் பயங்கரவாதப் போரைக் கண்டும் காணாமல் இருந்த போதிலும், எல்சால்வடார், பிரேசில் சிலி, ஈக்வடார், பெரு முதலான 5 தென்னமெரிக்க நாடுகள் இஸ்ரேல் நடத்துவரும் போர்த்தாக்குதலுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து தனது நாட்டின் இஸ்ரேலியத்தூதரை திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு எதிர்ப்பைக் காட்டியுள்ளன. ஆனால், மோடி அரசு இன்னமும் இஸ்ரேலை தனது நட்பு நாடாகக் கொண்டாடுகிறது. இருதரப்பினரும் போரை நிறுத்த வேண்டுமென்று ஆக்கிரமிப்

பாலஸ்தீனர்கள் மீது இஸ்ரேல் நடத்தும் வான்வழிப் போர்த்தாக்குதலைக் குன்றுப் பகுதியில் சோபாக்களில் அமர்ந்து கொண்டு ரசிக்கும் யூத இனவெறியர்களின் வக்கிரம்.

பாளனையும் ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்து தற்காத்துக் கொள்பவனையும் வன்முறையாளர்களாகச் சித்தரிக்கும் இந்துத்துவ மோடி அரசு, தான் யார் பக்கம் என்பதை மீண்டும் உலகுக்குக் காட்டியுள்ளது.

இந்நிலையில், 1967 நவம்பரில் போடப்பட்ட ஐ.நா. தீர்மானத்தின்படி, பாலஸ்தீன தாயகத்தின் முழு உரிமையை அங்கீகரித்து, ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து இஸ்ரேலை முற்றாக வெளியேறக் கோரியும், பாலஸ்தீன மக்கள் மீது ஆக்கிரமிப்புப் போரை நடத்திவரும் இஸ்ரேலிய இனவெறி அரசையும், அதற்குத் துணைநிற்கும் அமெரிக்காதலைமையிலான ஏகாதிபத்தியங்களையும் அவற்றின் கைக்கூலி மோடி அரசையும் எதிர்த்துப் போராடுவதும், குறிப்பாக, உலக மேலாதிக்க வல்லரசான அமெரிக்காவின் கோயபல்சு பாணி பொய்களையும் சதிகளையும் கொலைகளையும் அம்பலப்படுத்தி முறியடிப்பதும் தான் இன்றைய அவசியத் தேவையாக இருக்கிறது.

● குமார்

பிறப்பு இரகசியம்!

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஊட்டி வளர்த்துள்ள அரசுசாரா நிறுவனங்களின், குடிமைச் சமூகங்களின் கூட்டணிதான் ஆம் ஆத்மி கட்சி, லோக் சத்தா கட்சி, இன்ன பிற அமைப்புகள்.

கடந்த எப்ரல் (2014) புதிய ஜனநாயகம் இதழில் இடம் பெற்றிருந்த “ஆம் ஆத்மி: பிறப்பு இரகசியம்” என்ற கட்டுரையில் சிந்தனைக் குழாம்கள் மற்றும் குடிமைச் சமூகங்கள் ஆகிய இரு புதிய விஷயங்களைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருந்தோம். அவற்றின் தொடர்ச்சியாக, கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்களின் கூட்டணிகள் மற்றும் அவற்றின் அரசியல் முன்னெடுப்புகள் என்ற மேலுமொரு புதிய விஷயத்தைத் தமிழ் வாசகர்கள் அவசியம் அறிந்திருக்க வேண்டியதை - இங்கே வலியுறுத்துகிறோம். இம்மூன்று விஷயங்களின் தொகுப்பில் ஆம் ஆத்மி கட்சியின் பிறப்பு இரகசியம் பொதிந்திருக்கிறது.

மேலைநாடுகளில் இருந்து நிதிபெற்று இந்தியாவின் வளர்ச்சித் திட்டங்களை எதிர்ப்பதாக அரசுசாராத் தொண்டு நிறுவனங்கள்மீது முன்பு காங்கிரசும், இப்போது பா.ஜ.க.வுக்காக ஐ.பி. என்ற இந்திய உளவு நிறுவனமும் குற்றஞ்சாட்டின. அணுஉலை எதிர்ப்பு மக்கள் போராட்டக் குழுவின் உதய குமாரன், ஆம் ஆத்மி கட்சியின் நிறுவனர் கெஜரிவால் போன்ற பலர் இவ்வாறான குற்றஞ்சாட்டுக்கு இலக்காகியிருக்கிறார்கள். மேலைநாடுகளில் இருந்து நிதி பெற்றதாகத்தனது அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனத்தின் மீதான குற்றஞ்சாட்டைக் கடுமையாக எதிர்க்கும் உதயகுமாரன், அமெரிக்க ஆய்வாளர் ஒருவருக்காகத் தான் செய்த ஆய்வு வேலைக்கான ஊதியம் பெற்றதாக ஒப்புக் கொள்கிறார். அது என்ன ஆய்வு வேலை என்பதை மட்டும் சொல்லவில்லை. ஆனால், தன் மீது குற்றஞ்சாட்டியவர்களின் வாயடைக்கும் வகையிலான வழமையான

கேள்வியொன்றை உதயகுமாரன் வீசியிருக்கிறார். “மேலைநாடுகளில் இருந்து நிதிபெற்று இந்திய அரசுக்கு எதிராக அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் வேலை செய்வது உண்மையானால் இந்திய அரசு ஏன் அதைத் தடுத்து நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?” இதற்கு இந்தியா அரசு பதில் கூறவில்லைதான்.

அதனாலேயே அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் மேலைநாடுகளில் இருந்து நிதி பெறவில்லை என்பது உண்மையாகிவிடுமா? இந்திய ரிசர்வ் வங்கி அறியவும் சட்டப்படியே யும் மேலைநாடுகளிலிருந்து அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் நிதி பெறுகின்றன. அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவற்றின் செயல்பாடுகளில் இந்திய அரசுக்கு சில அதிருப்தியிருந்தாலும், அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் உள்ளடங்கிய குடிமைச் சமூகங்கள் தடையின்றிப் பாதுகாப்பாகச் செயல்படுவதற்காக இந்திய அரசு தனது எஜமானர்களான மேலைநாடுகளுக்கு உத்தரவாதமளித்துள்ளதோடு, அதற்குரிய ஐ.நா. ஒப்பந்தத்திலும் கைச்சாத்தளித்திருக்கிறது.

ஆகவே, மேலைநாடுகளில் இருந்து நிதிபெறும் உண்மையைவிட நமது அக்கறைக்குரியது, அமெரிக்க மேல்நிலை வல்லரசின் வல்லாதிக்கத்தின்கீழ் தேசங்கடந்த, பன்னாட்டுக் கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்களின் கூட்டணிகளுடைய உலகச் செய்திட்டத்தின் கைகூலிகளாக அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் உள்ளடங்கிய குடிமைச் சமூகங்கள் செயல்படுகின்றன என்பதுதான்!

கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்கள் உற்பத்தி மற்றும் வேலை அளிப்பு (production and employment) விவகாரங்களில் எப்போதும் நேரடிச் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்ததை அனைவரும் அறிவர். ஆனால், அளவிலும் எண்ணிக்கையிலும் அவை வளர்ந்த பிறகு, பொருளாதாரத்தில் மட்டுமல்ல, அரசியலிலும் நேரடிச்

பிரிட்டிஷ் பிரதமர் வழிநடத்திய ஹெரிடேஜ் பவுண்டேசன் எனும் சிந்தனைக் குழுவின் அடையாளச் சின்னம்.

THE CONSERVATIVE THINK TANK

செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றன; இதைப் பலரும் கண்டு கொள்வதில்லை. தனியொரு கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனம்தனது நேரடி, உடனடி நலனுக்காகவும் வெளிநாடுகளில் விரிவாக்கம் செய்வதற்காகவும் நன்கொடை, ஆள்பிடிப்பு மூலமாக அடிக்கடி அரசியல் தலையீடு செய்வதையும் அரசு, பொதுத் துறை ஆகியவற்றில் தனக்குச் சாதகமான செயல் திட்டங்களை வகுப்பதையும் முன் தள்ளுவதையும் அனைவரும் அறிவர்.

ஆனால் இப்போது, தனிப்பட்ட முறையில் பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துவதோடு கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்கள் நிறைவு கொள்வதில்லை.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலிருந்து அவை ஒட்டு மொத்தமாகத்தமது அதிகாரச் சக்தியை அதிகரிக்கவும் தமக்குச் சாதகமாக முடிவுகளை எடுக்கமாறு அரசை நிர்ப்பந்திக்கும் வகையில் அரசியல் செல்வாக்கை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும் சதிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. 1970-களில் வியத்நாம் உட்பட இந்தோ-சீன நாடுகளில் அமெரிக்காவுக்கு நேர்ந்த பின்னடைவோடு, கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்களின் இலாப விகிதங்கள் வீழ்ச்சி கண்டன. உலகமெங்கும் அமெரிக்க ஆதிக்கத்தையும் கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்களையும் எதிர்க்கும் பல்வேறு அமைப்புகளும் போராட்டங்களும் பரவின. அதனால், தொழிற்கழகங்களின் அதிகாரத்தைத் தட்டிக் கேட்டதோடு அவற்றின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துமாறு அரசாங்கங்களும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டன. 1967-1977 ஆகிய பத்தாண்டுகளில் அமெரிக்காவில் எடுக்கப்பட்டதொரு கருத்துக் கணிப்பின்படி பெரும் தொழிற்கழகங்களின் மீதான நம்பிக்கை 55 சதவிகிதத்தில் இருந்து 16 சதவிகிதமாகச் சரிந்தது.

தொழில் வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் என்ற பெயரில் தொழிற்கழகங்கள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகள் பெருமளவு சுற்றுச்சூழலைப் பாதிப்பது, மாசுபடச் செய்வது, நுகர்வோர் ஏமாற்றப்படுவது, மக்கள் கொள்ளையிடப்படுவது, தொழிலாளர்கள் ஒடுக்கப்படுவது - ஆகியவற்றுக்கு எதிரான இயக்கங்கள் பெருகின. இப்பிரச்சினைகளில் கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்களுக்கு எதிராக உலகின் பல நாட்டு அரசுகள் சட்டங்கள் இயற்றித் தடைகளும் கட்டுப்பாடுகளும்

அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அவற்றுடன் செயல்பாடுகளில்

இந்திய அரசுக்கு சில

அதீருப்பியிருந்தாலும், அரசுசாரா தொண்டு நிறுவனங்கள் உள்ளடங்கிய குடிமைச் சமூகங்கள் தடையின்றிப் பாதுகாப்பாகச் செயல்படுவதற்காக இந்திய அரசு தனது எஜமானர்களான

மேலைநாடுகளுக்கு

உத்திரவாதமளித்துள்ளதோடு, அதற்குரிய ஐ.நா. ஒப்பந்தத்திலும் கைச்சாத்தளித்திருக்கிறது.

யும் வழிவகைகளையும் திசைவழிகளையும் வகுக்குமாறு சிந்தனைக் குழாங்களின் வலைப்பின்னல்களிடம் ஏராளமான டாலர்களைக் கொண்டு போய்க்கொட்டின.

அமெரிக்காவில் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் தொழிற்பேரவை, தேசிய உற்பத்தியாளர்கள் சங்கம் ஆகிய பழைய அமைப்புகளோடு, பெரும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்காக தொழில் வட்டமேசை, சிறு தொழில்களுக்காக சிறு தொழில்கள் சட்டப் பேரவைகள் ஆகியன உருவாக்கப்பட்டன. பிரிட்டனில், பிரிட்டிஷ் உற்பத்தியாளர்கள் தேசிய சங்கம், பிரிட்டிஷ் தொழில்கள் மற்றும் பிரிட்டிஷ் தொழிலதிபர்கள் கூட்டுப் பேரவை ஆகியவற்றோடு இணைந்து பிரிட்டிஷ் தொழில்கள் கூட்டுப்பேரவை உருவாகியது. தனது கருத்துக்களைக் கேட்டுத்தான் உயர்மட்ட அளவில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் சட்ட திட்டங்களை வகுத்துக்கொண்டதாக பிரிட்டிஷ் தொழில்கள் கூட்டுப் பேரவை கூறிக் கொண்டது. வேறு எந்தத் தொழில் நிறுவனத்தையும் விட அதிக அளவு பிரிட்டிஷ் தொழில்கள் கூட்டுப் பேரவை பிரிட்டிஷ் அரசாங்க அமைச்சர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசு அதிகாரிகள், கருத்துருவாக்கம் செய்பவர்கள், ஊடகங்கள் ஆகியவர்களோடு தொடர்புகளின் வலைப்பின்னலை பெற்றிருந்தது.

விதித்தன. “உலகமெங்கும் ஒவ்வொரு கார்ப்பரேட் நிறுவனத்தின் அதிகாரத்துக்குச் சவால் விடப்படுகிறது. அதன் அதிகார உரிமை நொறுங்கிப்போகிறது” என்று அமெரிக்காவின் பெரிய கார்ப்பரேட் நிறுவன இயக்குநர் புலம்பினார். “நமது பொருளாதாரகந்திரத்தை அரசாங்கத்தைப் பற்றிக் கொள்வதற்கெதிரான சண்டையில் நாம் தோற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்றார், அமெரிக்க தேசிய சுயதொழிற்கழகங்களின் தேசிய கூட்டமைப்பின்தலைவர்.

இந்நிலைமைக்கு எதிர்வினையாற்றும் முகமாக அரசியல் ஆதரவைத் திரட்டிக் கொள்ளவும் தமது ஆதிக்கத்தை மறுவுறுதி செய்து கொள்ளவும் அமெரிக்கா மற்றும் மேலைநாடுகளின் தலைவர்கள் தொழிற்கழகங்களின் வலைப்பின்னல்களை உருவாக்கினார்கள். அவை உலகின் பல நாடுகளிலுள்ள அரசாங்கங்களை வசியம் செய்வதில் இறங்கின. இந்த கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் கூட்டணிகளும் அவற்றின் துணை அமைப்புகளும் அரசாங்கங்களிடமிருந்து அதிகாரத்தைக் கைமாற்றம் செய்

அமெரிக்க, பிரிட்டிஷ் கார்ப்பரேட் தொழிற் கூட்டமைப்புகளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு ஐரோப்பாவிலும் ஆஸ்திரியாவிலும் கூட முறையே ஐரோப்பிய தொழிலதிபர்களின் வட்டமேசை மற்றும் ஆஸ்திரிய தொழில்கள் கூட்டுப்பேரவை ஆகியன நிறுவப்பட்டன. நாட்டின் பொதுமக்களுக்கு மட்டுமல்ல, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே தெரியாமல் நாடாளுமன்ற நிலைக்குழுக்கள், அமைச்சரவைக் குழுக்கள், உயர்மட்ட அதிகாரவர்க்கக் கமிட்டிகள் கூடி கார்ப்பரேட் தொழிற் கூட்டமைப்புகளின் ஆலோசனைகள், கருத்துக்களைக்கேட்டு அரசின் பொருளாதார, தொழிற்கொள்கைகள் மீது முடிவெடுக்கத் தொடங்கின.

அப்போதிருந்து, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் தொழிற் சங்கங்கள் மற்றும் அரசாங்கங்களிடமிருந்து உரிமையுடன் கேட்டுப் பெறுவது, தலையீடு செய்வது என்ற 'தற்காப்பு' நிலையிலிருந்து, அதாவது தமது

தொழிற்கழகங்களின் வட்டார நலன்களையும் தாண்டி பொதுவான, உலக அளவிலான செயல் திட்டங்களை முன்வைத்துச் செயல்படுகிறார்கள். இவர்கள் உலக அரசியல் அரங்கங்களில் ஏகாதிபத்திய, பன்னாட்டு, பெரும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் கூடுதலான அதிகாரத்துக்காக வாதிடுகிறார்கள். இத்தகைய நோக்கங்களுக்காக ஒவ்வொரு நாட்டிலும், உலக அளவிலும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள், தேசங்கடந்த பன்னாட்டு தொழிற்கழகங்கள் அடங்கிய கூட்டணிகள் கட்டமைக்கப்படுகின்றன.

1970-களில் தொழிற்சூழையை வீழ்த்திவிடும் அளவுக்கான ஆபத்து, தாக்குதல் வருவதாக அவர்கள் சித்தரித்துக் கொண்டவை கடந்த கால வரலாறாகிப் போன அதேசமயம், பெரும் பெரும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அரசியலில் தலையிட்டு செல்வாக்கைத் திரட்டிக்கொள்வது வேகம் பிடித்தது. தமது மூர்க்கமான, நேரடி அரசியல் அதிகாரத் தலையீடுகள் பிரச்சனைகளைக் கிளப்பும் என்று பெரும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் அஞ்சவில்லை. இவ்வகையான வெற்றி, முதலாளியச்சந்தைப் பொருளாதாரமே சிறந்தது என்ற சித்தாந்தத்தை உலகம் முழுவதும் நிலைகொள்ளச் செய்தது. விளைவாக, தொழிற்சங்கங்கள், தொழிற்சட்டங்கள், அரசு தொழில்களை நெறிப்படுத்துவது போன்றவற்றை பெரும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் முற்றாக நிராகரித்தன.

1980-கள் மற்றும் 1990-களில் கொழுத்த நிதி ஆதரவு பெற்ற சிந்தனைக் குழாம்கள் மற்றும் அதிகாரத் தரகு-தொடர்பு நிறுவனங்களின் அணிவரிசையைக் கொண்ட பெரும் கார்ப்பரேட் தொழிற் கூட்டமைப்புகளும் குழுக்களும் பெருகின. அவை முந்தைய கால அதிகாரத் தரகு-தொடர்புப் பணிகளை மட்டும் கவனிக்கவில்லை. அதிகாரிக்

உலகின் முன்னணி சிந்தனைக் குழாம்கள் சிலவற்றின் அடையாளச் சின்னங்கள்.

பொருளாதார சதந்திரத்தைக் காத்துக்கொள்வது என்ற தற்காப்பு நிலையிலிருந்து, தமது அரசியல் மற்றும் பிற நலன்களுக்காகப் 'பேராடுவது' என்ற தாக்குதல் நிலைக்கு மாறின. இப்போது அவை தமது அதிகாரத்தை, ஆதிக் கத்தை விரிவுபடுத்திக் கொடுக்கும்படியும் தொழிற்சங்கங்களை அழித்து ஒழித்துவிடும்படியும் கோருகின்றன. அரசாங்கத்தின் கேந்திரமான கொள்கை வகுப்பு மற்றும் பிற சேவை வாய்ப்புகளையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு விட்டன. மேலும் மேலும் இதைச் சாதிப்பதன் மூலம், "ஜனநாயக அமைப்புகளின்" அதிகாரம் கீழறுக்கப்பட்டு சீர்குலைக்கப்படுகிறது. கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் அரசியல் அதிகாரம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது.

கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் மேல்நிலைப் பதவி வகிக்கும் தலைமை நிர்வாகிகளும், தலைவர்களும், இயக்குநர்களும் மேலைநாடுகளில் ஏகாதிபத்திய, ஏக போக முதலாளிய வர்க்கத்தன்மை கொண்டவர்களாக உள்ளனர். கீழை நாடுகளில் தரகு, தேசங் கடந்த முதலாளிய வர்க்கத் தன்மை கொண்டவர்களாக உள்ளனர். அவர்கள் இப்போது வழமையான குறிப்பிட்ட

கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்களின் அதிகாரங்களையும் சுயேச்சைத் தன்மையையும் அரசுக் கொள்கை உறுதிசெய்யும்படி கொள்கை உருவாக்கம் செய்பவர்களை நிர்ப்பந்திக்கின்றன. இந்தக் கூட்டணிகள் பலவற்றின் வீச்சு இப்போது நவீனக் கூட்டுப்பங்கு (கார்ப்பரேட்) நிறுவனங்களின் தேசங் கடந்த தன்மைக்கேற்ப உலக அளவினதாகி விட்டன. இதன் காரணமாக அவை இப்போது, கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்குச் சாதகமான திறந்த வாய்ப்புகளைக் கொண்ட கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்கும்படி உலகம் முழுவதுமுள்ள அரசாங்கங்களை நிர்ப்பந்திக்கின்றன.

"ஜனநாயக" அரசாங்கங்களின் இடத்தைத் தாம் கைப்பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முயற்சியை கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் தலைவர்கள் தொடங்கினர். வட அமெரிக்க, ஐரோப்பிய, ஜப்பானிய கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் முன்னாள் - இன்னாள் - தலைவர்கள் மத்தியிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மேட்டுக்குடியினர்களைக் கொண்டதுதான் சர்வதேசக் கொள்கை உருவாக்க உயர்மட்ட முத்தரப்பு ஆணையம். அதன் நிறுவனமும்

தலைவருமான டேவிட் ராக்ஃபெல் லர் “நிர்வாகத்தில் அரசாங்கத்தின் பங்கு குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று தொழிற் துறையினர் கூறுகையில் அரசாங்கத்தின் இடத்தை வேறு சிலர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; அதைச் செய்வதற்கான வர்கள் தர்க்க நியாயப்படி தொழிற் துறையினர்தாம்”

என்று எழுதினார். அதாவது, அரசாங்க அதிகாரத்தைக் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்கிறார்.

தற்போதைய “ஜனநாயக அரசமைப்பு முறை”க்கு மாற்றாக அரசாங்கத் தலைவர்கள், அதிகாரிகளை உள்ளடக்கிய தொழிற் துறையினரின் வலைப் பின்னலைக் கட்டமைப்பதற்கு இந்த முத்தரப்பு ஆணையம் ஒரு உதாரணம். 1975-இல் இந்த முத்தரப்பு ஆணையம், ஒரு நூலைப் பதிப்பித்தது. “நிர்வாகத்தின் சில பிரச்சனைகள் அதிகமான ஜனநாயகத்தினால் விளைபவை. அதற்குப் பதிலாக, ஜனநாயகத்தை ஓரளவு மிதமாக்குவதுதான் தேவையானது” என்கிறது, “ஜனநாயகத்தின் நெருக்கடி” என்னும் அந்நூல்.

கடந்த நூற்றாண்டில் கலப்புப் பொருளாதாரமும் மக்கள் நலத் திட்டங்களும் அவற்றில் உறுதியான அரசாங்கமும் ஓரளவு மக்கள் சேவைகளில் ஈடுபட்டு வந்தன. முதலாளியத்தின் தொடர்ச்சியான அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில்கூட பல மக்கள் நலத் திட்டங்களும் அரசுப் பொதுத்துறை செயல்பாடுகளும் இருந்து வந்தன. புதிய தாராளமயக் கொள்கை புகுத்தப்பட்டதோடு, மக்கள் நலத் திட்டப் பொறுப்புகளைக் கைகழுவிவிட்டு, மிகக் குறைவான பங்கேற்பையே அரசாங்கத்திடம் கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

அமெரிக்காவின் ஓஹியோ மாநிலத்தில் கார்ப்பரேட் நிறுவனவங்களின் கொள்ளைக்கு எதிராக அமெரிக்க மக்கள் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம் (கோப்புப் படம்).

ஆகஸ்டு 2014

“

பொதுநலன்களுக்காகத் தனிமனிதத் திறமையையும் சுதந்திர சந்தைப் பொருளாதாரத்தையும் நெறிப்படுத்துவதுதான் ஜனநாயகம் என்பது போய், கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் தொழில், சந்தை வியாபார நலன்களுக்காக அரசாங்கக் கட்டுமானங்களையும், சமூகத்தையும் சட்டதிட்டங்களையும் நெறிப்படுத்துவதாக மாற்றப்படுகின்றன.

”

முதலாளியத்துக்கு எப்போதும் சந்தை விரிவாக்கமும் பொருளாதார வளர்ச்சியும் தேவை. ஆனால், தற்போதைய சந்தை சுருங்கிவிட்டதால் கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் தனிப்பட்ட தேசங்களில் இருந்து உலக அளவில் விரிவாக்கிக்கொள்ள விழைகிறார்கள். இதற்கு முன்பு சந்தைப் பொருளாக இல்லாத தனிப்பட்ட வாழ்க்கை, சமூக உறவுகள் மட்டுமல்ல; வழமையாகச் சந்தைக்கு வெளியிலுள்ளதாகக் கருதப்பட்ட அரசாங்க நடவடிக்கைகள், பொறுப்புகள், கடமைகள்கூட விற்பனைச் சரக்குகளாக, இலாபமீட்டும் சந்தைப் பொருட்களாக மாற்றப்பட்டன. சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, குடிதண்ணீர், அடிப்படைக் கல்வி, பொதுசுகாதாரம், பொதுப் பாதுகாப்பு, சாலைப் போக்குவரத்து, முன்னேறிய வேலை நிலைமைகள் போன்றவைகூட சேவைச் சரக்குகளாக, வியாபாரப் பொருளாக மாற்றப்பட்டன. பொது நலன்களுக்காகத் தனிமனிதத் திறமையையும் சுதந்திர சந்தைப் பொருளாதாரத்தையும் நெறிப்படுத்துவதுதான் ஜனநாயகம் என்பது போய், கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் தொழில், சந்தை வியாபார நலன்களுக்காக அரசாங்கக் கட்டுமானங்களையும், சமூகத்தையும் சட்டதிட்டங்களையும் நெறிப்படுத்துவதாக மாற்றப்படுகின்றன.

இந்த மாற்றங்களைக் கொண்டுவரும் கார்ப்பரேட் (கூட்டுப்பங்கு) நிறுவனங்களின் சதியில் சிந்தனைக் குழாம்களும் குடிமைச் சமூகங்களும் முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன. குறிப்பாக,

நமது நாட்டில் நடந்து முடிந்த 14-வது நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களிலும், அதன்பிறகும், மோடியின் அரசியல் சதிகள் மூலமாகவும், ஆம் ஆத்மிக்கட்சியின் அறிமுகம் மூலமாகவும் முன்னுக்கு வந்திருக்கும் சிந்தனைக் குழாம்களையும் குடிமைச் சமூகங்களையும் பற்றிப் பேசாமலிருப்பது புரட்சிகர அரசியலுக்கே கூட குறையாகவே இருக்கும்.

(தொடரும்)

சர்க்கரை ஆலை அதிபர்களின் கூலிப்படை!

உயர் ரக உணவு விடுதிக்கு குடும்பத்துடன் சென்று வயிறுமுட்டத் தின்று விட்டு, கல்லாவுக்கு வந்து “கையில் காசில்லை” என்று சொன்னால் என்ன நடக்கும்? அங்கேயே தரும் அடிகுடைக்கும். அப்புறம் போலீசிடம், பிறகு கம்பியும் எண்ண வேண்டியிருக்கும். அவ்வளவு ஏன், காசோலை கொடுத்து வங்கியில் பணமில்லை என்று திரும்பி வந்தால் கூட, சிறைத்தண்டனை உண்டு.

ஆனால், விவசாயிகளிடம் கரும்பை வாங்கி ஏப்பம் விட்டுவிட்டு, “காசில்லை” என்று கையை விரிக்கிறார்கள் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள். பணம் கிடைக்காத விவசாயிகள் இரண்டு ஆண்டுகளாக கெஞ்சுகிறார்கள், கண்ணீர் விடுகிறார்கள்; முதலாளிகளிடமிருந்து பைசாகூட பெயரவில்லை. அரசாங்கம் விவசாயிக்குப் பணத்தை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது ஆலையை ஏலம் விட்டு, கடனை அடைக்கச் சொல்ல வேண்டும். வீட்டுக் கடன், வாகனக் கடன், விவசாயக் கடன் போன்ற கடன்களை வாங்கும் சாதாரண மக்களுக்கு நடப்பது இதுதான். ஆனால் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் விசயத்தில் நடப்பது என்ன?

சென்ற ஆண்டில் முதலாளிகள் இந்திய விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கடனை அடைப்பதற்காக, முதலாளிகளுக்கு காங்கிரசு அரசு 7200 கோடி ரூபாய் வட்டியில்லாக் கடன் கொடுத்தது. அதை வைத்தும் விவசாயிகளின் கடனை முதலாளிகள் அடைக்கவில்லை. இந்த ஆண்டு கடன் பாக்கி ரூ.11,500 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. இப்போது மீண்டும் மோடி அரசு முதலாளிகளுக்கு ரூ.4200 கோடி வட்டியில்லாக் கடன் கொடுத்திருக்கிறது. ஏற்றுமதி செய்யும் சர்க்கரைக்கு டன்னுக்கு ரூ.4200 மானியமும் கொடுத்திருக்கிறது.

“இது போதாது. வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் சர்க்கரையின் விலை குறைவாக இருப்பதால் எங்களுக்கு நட்டமேற்படுகிறது” என்று புகார் செய்தார்கள் முதலாளிகள். உடனே, இறக்குமதி சர்க்கரைக்கு 40% வரி விதித்து, உள்நாட்டில் சர்க்கரை விலையை உயர்த்தி முதலாளிகள் இலாபம் பார்க்க வழி செய்து கொடுத்தது மோடி அரசு. வாகனங்கள் பயன்படுத்தும் பெட்ரோலில் 5%-க்கு பதிலாக 10% எத்தனால் கலக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டு, சர்க்கரை முதலாளிகள் உற்பத்தி செய்த எத்தனாலை வாங்கிக் கொள்ளவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு டன் கரும்பிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் சர்க்கரை, மின்சாரம், எரிசாராயம், மொலாசஸ், எத்தனால், கரும்புச்சக்கை உள்ளிட்ட அனைத்துப் பொருட்களின் சந்தைமதிப்பு சுமார் 30,000 ரூபாய் என்கிறார் பெங்களூரு விவசாய அறிவியல் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆய்வாளர் டி.என். பிரகாஷ். முதலாளிகள் தாங்கள் நட்டமடைவதாக கூறுவது வடிகட்டிய பொய்.

“தமிழத்தில் 2012-13 இல் பல கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் இலாபத்தில் இயங்கியிருக்கின்றன. கள்ளக்குறிச்சி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை, மாநில அரசு அறிவித்த தொகையையும் சேர்த்து விவசாயிகளுக்கு பைசா பாக்கியின்றி பட்டுவாடா செய்துவிட்டு, 214 கோடி ரூபாய் லாபமும் காட்டியிருக்கிறது” என்று கூறுகிறார் தமிழ்நாடு கரும்பு விவசாயிகள் சங்க மாநிலச் செயலர் ரவீந்திரன் (பசுமை விகடன், 10.8.2014) ஒரு கூட்டுறவு ஆலையே இலாபம் பார்க்கும் போது, தங்களை பெரிய நிர்வாகப் புலிகள் என்று கூறிக்கொள்ளும் தனியார் முதலாளிகள் தாங்கள் நட்டமடைவதாக கூறுவது அப்படி

கொள்முதல் செய்யப்பட்ட கரும்புக்கான நிலுவைத் தொகையை வழங்கக் கோரி புதுக்கோட்டை மாவட்ட கரும்பு விவசாயிகள் அறநாங்கி நகரில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

டமான கிரிமினல் மோசடியல்லவா?

தமிழக சர்க்கரை ஆலைகள் விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டிய கடன் பாக்கி 527 கோடி ரூபாய். இதனை 29-ஆம் தேதிக்குள் கொடுக்கச் சொல்லி முதல்வர் உத்தரவிட்டிருப்பதாகச் சட்டமன்றத்தில் அறிவித்தார் அமைச்சர் தங்கமணி. ஆனால் அந்தக் காலக் கெடுவுக்குள் ஒரு பைசா கூட வரவில்லை என்கிறார்கள் விவசாயிகள்.

விவசாயிகளைப் பொருத்தவரை, ஒரு டன் கரும்புக்கு 3000 ரூபாய் கொடுத்தாலும், அதில் அவர்களுக்கு 15% தான் மிஞ்சும். ஆனால் டன்னுக்கு ரூ.2250-க்கு மேல் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லித் தான் சென்ற ஆண்டு சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகள் கதவடைப்பு நடத்தி காங்கிரசு அரசிடமிருந்து ரூ.7200 கோடியைக் கறந்தனர். இதற்கு மேல் மாநில அரசுகள் பரிந்துரைத் தொகைகளை வழங்குகின்றன. தமிழகத்தில் கடந்த ஆண்டு டன்னுக்கு 550 ரூபாய் வழங்கப்பட்டது. இந்த பரிந்துரைத் தொகையை முதலாளிகள் தர மறுக்கிறார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு 50% லாபம் கிடைப்பதை உத்தரவாதப் படுத்த விருப்பதாக தேர்தல் வாக்குறுதியளித்தார் மோடி. அப்படியானால், கரும்புக்கான உள்ளீடு செலவைக் கணக்கிட்டு அதற்கு மேல் 50% வைத்து ஒரு டன் கரும்பின் விலை தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். மாறாக என்ன நடந்திருக்கிறது? முதலாளிகளுக்கு ரூ.4200 கோடி கொடுத்த மோடியின் உணவு அமைச்சர் பஸ்வான், “கரும்புக்கு மத்திய அரசு தீர்மானிக்கின்ற விலைக்கு மேல் (2250) மாநில அரசுகள் பரிந்துரை விலையைச் சேர்த்துக் கொடுக்க கூடாது” என்று தற்போது அறிவித்திருக்கிறார்.

சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளின் கூலிப்படைதான் இந்த அரசு என்பதற்கு இன்னும் என்ன சான்று வேண்டும்?

● கதிர்

தொழிலாளர் நலச் சட்டத் திருத்தம்:

பண்ணையடிமைக் காலம் திரும்புகிறது!

தேவையான பொழுது வேலைக்கு வைத்துக் கொண்டு, தேவையில்லையென்றால் தூக்கியெறிகின்ற அமர்த்து - துரத்து (Hire & Fire) என்கிற கொள்கை நாடு முழுவதும் அதிகரித்து வருகிறது. எனினும், தற்போது இருக்கிற சட்டங்கள், தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குகின்ற உரிமைகளின் காரணமாக, முதலாளிகள் தொழிலே நடத்த முடியாத வண்ணம் விழிபிதுங்கித் தவிப்பது போலவும், இச்சட்டங்களையெல்லாம் ஒழித்தால்தான் உள் நாட்டு முதலாளிகளும் அந்நிய முதலீட்டாளர்களும் நமது நாட்டில் தொழில் தொடங்குவார்களென்றும், வேலைவாய்ப்பு பெருகுமென்றும், தொழிலாளர்களின் ஊதிய விகிதங்கள் அதிகமாக இருப்பதால்தான் இந்தியப் பொருட்கள் சர்வதேச சந்தையில் போட்டி போட முடியவில்லை என்றும் பல பொய்களை முதலாளி வர்க்கமும், அவர்கள் கையில் இருக்கும் ஊடகங்களும் திட்டமிட்டுப் பரப்பி வருகின்றன.

உண்மை நிலைமை என்ன? அவட்சோர்சிங் என்ற பெயரில், ஒரு ஆலையில் வேலை செய்யும் ஆகப் பெரும்பான்மையான தொழிலாளிகளுக்கும் அந்த ஆலை நிர்வாகத்துக்கும் தொடர்பில்லை என்று ஆக்கி, அவர்களை தனித்தனி காண்டிராக்டர்களின் கீழ் வேலை செய்யும் கூலிகளாக்குவதை 2001-இல் வந்த உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்பு அங்கீகரித்திருக்கிறது.

பொதுத்துறைகளை தனியார்மயமாக்குவதை ஆட்சேபிக்கும் உரிமை அங்கு பணியாற்றும் தொழிலாளிகளுக்கு இல்லை என்று வேறொரு தீர்ப்பு கூறியிருக்கிறது. உலகமயமாக்கத்துக்கு ஏற்பத்தான் அரசியல் சட்டத்துக்கு நீதிமன்றம் விளக்கம் கூறமுடியும் என்றும் உச்ச நீதிமன்றம் கூறியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, நாடு முழுதும் உள்ள சிறப்பு பொருளாதார மண்டலம் எதிலும் தொழிலாளர் சட்டங்கள் செல்லுபடி ஆகாதென்று அரசே ஒப்பந்தம் போட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர் நலத்துறையோ முதலாளிகள் நலத்துறையாகத்தான் எல்லா இடங்களிலும் செயல்படுகிறது. இதுதான் நிலைமை.

அசோசெம் என்கின்ற இந்திய முதலாளிகள் சங்கம், இந்திய தொழில்துறை முழுவதும் நடத்திய தனது ஆய்வின் முடிவுகளை பிப்.5, 2014-இல் வெளியிட்டுள்ளது. 2013-இல் மட்டும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 39 சதவீதம் அதிகரித்திருப்பதாகவும், நிரந்தரத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 25% குறைந்திருப்பதாகவும் கூறும் அவ்வறிக்கை, துறைவாரியாக ஒப்பந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையை பட்டியலிடுகிறது. தொலை தொடர்புத் துறையில் 60%, ஆட்டோமொபைல் துறையில் 56%, உற்பத்தித்துறையில் 54%, உற்பத்தித்துறையில் 52%, நுகர்

பொருள் விற்பனைத் தொறையில் 51%, ஐ.டி துறையில் 42%, ஓட்டல்கள் மற்றும் போக்கு வரத்து 35, மருத்துவத்துறை 32% - என ஒப்பந்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு துறையிலும் அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது.

இலாபகரமான பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் உள்ளிட்ட பெரும் தொழில் நிறுவனங்களிலேயே ஒப்பந்தக்காரர்கள் மூலம் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை தான் அதிகம் என்றும், நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் செய்யும் அதே வேலையை மிகக்குறைவான ஊதியத்துக்கு இவர்கள் செய்கிறார்கள் என்றும் கூறுகிறது அவ்வறிக்கை. மேலும் தொழிலாளர் என்ற வரையறைக்குள் அடங்காத மருத்துவர், பொறியாளர், அறிவியல் ஆய்வாளர்கள், ஆடிட்டர்கள், வணிக மேலாளர்கள் போன்றோரும் கூட ஒப்பந்தக்காரர்களின் சம்பளப்பட்டியலில் கூலிகளாக வேலை செய்கிறார்கள் என்றும் இவ்வறிக்கையை வெளியிட்ட அசோசெம்மின் பொதுச்செயலர் டி.எஸ். ராவத் கூறியிருக்கிறார்.

“இந்த புள்ளிவிவரங்கள் அதிர்ச்சியூட்டுகின்றன. பெரும்பான்மையான தனியார் நிறுவனங்கள் தொழிலாளர் சட்டங்களை மீறுகின்றன. நிரந்தர ஊழியர் செய்கின்ற அதே வேலையைச் செய்யும் ஒப்பந்த தொழிலாளர்க்கு, மூன்றில் ஒரு பங்கு ஊதியமே தரப்படுகிறது. மேலும், கிராசுவிட்டி, பி.எஃப், மருத்துவ - கல்விச்சலுகைகள் போன்றவை மறுக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலைமை தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல, தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கே மிகவும் தீங்கானது” என்றும் கூறியிருக்கிறார் ராவத். முதலாளிகள் சங்கத்தின் ஆய்வுகூறும் புள்ளிவிவரங்களே இப்படி இருக்கும்போது, உண்மை நிலை எப்படி இருக்கும் என்பதை ஊகித்துக் கொள்ளலாம்.

இருப்பினும், தொழிலாளர் சட்டங்களை முற்றிலுமாக ஒழிக்கும் நடவடிக்கையில் தந்திரமாக இறங்கியிருக்கிறது மோடி அரசு. தொழில்தகராறு சட்டம், ஒப்பந்த தொழிலாளர் சட்டம், தொழிற்சாலைகள் சட்டம், தொழிற்பயிற்சி சட்டம் ஆகிய மத்திய சட்டங்களைத் திருத்தவிருப்பதாக ராஜஸ்தான் பா.ஜ.க. அரசு அறிவித்திருக்கிறது. “300 தொழிலாளர்கள் வரை ஆட்குறைப்பு செய்வதற்கு அரசு அனுமதி தேவையில்லை; தொழிலாளர்களில் 30% பேர் உறுப்பினராக இருந்தால் மட்டும் தான் ஒரு தொழிற்சங்கம் பிரதிநிதித்துவம் பெறும்” - என்பன போன்ற திருத்தங்கள் அங்கே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

அரசமைப்புச் சட்டத்தின்படி தொழிலாளர் நலம் என்பது பொதுப்பட்டியலில் இருப்பதால், இச்சட்டத்திற்கு மோடி அரசு ‘குடியரசு’ தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றுத் தந்துவிடும். முதலீட்டாளர்களைக் கவர வேண்டுமென்றால், மற்ற மாநிலங்களும் ராஜஸ்தானுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு இத்தகைய

விருப்ப ஓய்வூதியத் திட்டத்தின் கீழ் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களைப் பணி நீக்கம் செய்த நோக்கியாவின் சதியைக் கண்டித்து, அவ்வாலைத் தொழிலாளர்கள் சென்னை - சேப்பாக்கத்தில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம். (கோப்புப் படம்)

சட்டத்திருத்தங்களை செய்யும். இதன் போக்கிலேயே தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களை ஒழித்துவிடலாம் என்பது மோடி அரசின் திட்டமெனத் தெரிகிறது. ஆயத்த ஆடை முதலான துறைகளில் இரவு நேரப் பணிகளில் பெண்களை வேலை வாங்குவதை அனுமதிப்பது, தொழிலாளர்களை ஓவர்டைம் செய்யச் சொல்வதற்கு இருக்கும் கட்டுப்பாட்டை தளர்த்துவது, தொழிலாளர் துறை அதிகாரிகளின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது போன்ற சட்டத்திருத்தங்களை மத்திய அரசு செய்ய விருப்பதாக நாடாளுமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார் தொழிலாளர் துறை இணை அமைச்சர் விஷ்ணு தியோசாய். தொழில் முனைவோரின் கால்களில் பூட்டப்பட்டிருக்கும் காலாவதியாகிப் போன காலனிய கால தொழிலாளர் சட்டங்கள் என்ற தளையை மோடி அகற்றப் போகிறார் என்றும், இதன் விளைவாக அடுத்த 20 ஆண்டுகளில் 20 கோடி வேலை வாய்ப்புகள் பெருகப் போகின்றன என்றும் அளந்து விடுகின்றன கார்ப்பரேட் ஊடகங்கள்.

நோக்கியா சென்னையில் வழங்கிய வேலைவாய்ப்பின் யோக்கியதை நம் கண்முன்னே தெரிகிறது. 650 கோடி மூலதனம் போட்டு, அதைப்போல பத்து மடங்கு சலுகைகளைப் பெற்று, 1.5 லட்சம் கோடி ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்து, கொள்ளை லாபமீட்டிய நோக்கியா, 23,000 கோடி ரூபாய் வரி ஏய்ப்பு செய்தது. வரியைக் கட்டு என்றவுடன் 8000 பேர் வேலை செய்த இடத்தில் இப்போது வெறும் 850 பேர்தான் வேலை செய்கிறார்கள்.

காங்கிரசு அரசு வரி கேட்காமலிருந்தால் நோக்கியா தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்காது என்று கூச்சமே இல்லாமல் சட்டமன்றத்தில் பேசியிருக்கிறார் தமிழக தொழில்துறை அமைச்சர் தங்கமணி. முதலாளியிடம் சம்பளம் கேட்காமல் இருந்தால் தொழிலாளர்கள் வேலையை இழக்கும் நிலை ஏற்படாது என்று அடுத்தபடியாக ஒரு மத்திய அமைச்சர் பேசக் கூடும்.

• அன்பு

கனில்தடையரண்கள் எழுப்பப்பட்டன. முஸ்லிம் களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கும் இந்துக்களும் கொல்லப்படுவார்கள் என்று கோயில் ஒலி பெருக்கிகளிலிருந்து அர்ச்சகர்கள் அறிவித்தனர். அடுத்த 6 நாட்கள் நீடித்த இந்தத் தாக்குதலில் சுமார் 200-க்கும் மேற்பட்ட முஸ்லிம்களும் சில இந்துக்களும் கொல்லப்பட்டனர். எண்ணற்ற முஸ்லிம் பெண்கள் கும்பல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். சொத்துகள் கொள்ளையிடப்பட்டன. சுமார் 20,000 பேர் உள்ளூரிலேயே அகதிகளாகி முகாம்களில் சரணடைந்தனர். கலவரத்துக்கு முன்னர் வாக்காளர் பட்டியல் எடுப்பது போல முஸ்லிம் வீடுகளை இந்து வெறியர்கள் அடையாளம் கண்டு வைத்திருந்தார்கள் என்பது பின்னர் தெரியவந்தது. அன்று சூரத்தில் நடந்த கொடூரங்களை, இன்று நரேந்திர மோடிக்கு கூஜா தூக்கும் பெண்பத்திரிகையாளர் மதுகிஷ்வாரின் "மனுஷி" என்ற பத்திரிகை விரிவாகப் பதிவு செய்திருக்கிறது. (மனுஷி, ஜன-ஏப், 1993)

பாபர் மசூதி இடிப்பு: சூரத் உள்ளிட்டு நாடெங்கும் முஸ்லிம் எதிர்ப்பு கலவரத்தைத் தூண்டிய அத்வானிக்கு மோடி அன்று அல்லக்கை.

1990-94 காலகட்டத்தில் சிமன்பாய் பட்டை தலைமையிலான ஜனதாதளம் (குஜராத்), ஜனதாதளம், காங்கிரசு ஆகியவற்றின் கூட்டணி அரசு ஆட்சியில் இருந்தது. சூரத் குண்டு வெடிப்பு என்பது 1993 ஜனவரி மற்றும் ஏப்ரல் மாதங்களில் நடந்தன. இவற்றில் ஒரு பள்ளிச் சிறுமி கொல்லப்பட்டாள். 30 பேர் காயமடைந்தனர். ஜனவரியில் நடந்த குண்டு வெடிப்புக்காக 22 முஸ்லிம்கள்தடாசட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டனர். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் அவர்கள் அனைவரையும் நிரபராதிகள் என்று விடுவித்தது நீதிமன்றம். 1995-இல் பா.ஜ.க. ஆட்சி வந்தது. ஏப்ரலில் நடந்த குண்டு வெடிப்புக்காக காங்கிரசு அமைச்சர் சர்தி உள்ளிட்ட 11 பேரை கைது செய்த போலீசு, ஜனவரி குண்டு வெடிப்புக்கும் சேர்த்து இவர்கள் மீது வழக்கு போட்டது. 2008-இல்தான் தடா நீதிமன்றம் இதனை விசாரித்து தண்டனை விதித்தது. அந்த தீர்ப்பைத்தான் தற்போது உச்ச நீதிமன்றம் ரத்து செய்திருக்கிறது.

குஜராத்தில் பாரதிய ஜனதா மட்டுமின்றி, காங்கிரசு, ஜனதா, ராஷ்டிரிய ஜனதா உள்ளிட்ட கட்சிகள் அனைத்துமே இந்துவெறிக் கட்சிகளாகத்தான் இருந்திருக்கின்றன. சூரத் குண்டு வெடிப்பில் ஒரு உயிர் போன தற்காக 11 நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்பட்டனர். ஆனால் 1992-இல் 200 பேரைக் கொன்று இந்துவெறியர்கள் நடத்திய கலவரத்துக்காக எத்தனை பேர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்? ஒருவர் கூட தண்டிக்கப்படவில்லை. (மறந்துவிட்ட கலவரங்கள், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், 17.12.2009)

கலவரத்தை விசாரிப்பதற்காக டிசம்பர் 1993-இல் ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி பி.எம்.சவுகான் தலைமையில் ஒரு விசாரணைக் கமிசன் அமைக்கப்பட்டது. ஜூன் 1996 வரை அந்தக் கமிசனுக்கு ஊழியர்களே நியமிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையிலும் 30.6.1997-க்குள் 1300 சாட்சிகளை விசாரித்து பதிவு

செய்துவிட்ட சவுகான், தனது அறிக்கையை வெளியிட மாநில அரசிடம் மேலும் 4 மாத காலம் அவகாசம் கேட்டார். கால நீட்டிப்பு தரமுடியாதென்று மறுத்து கமிசனைக் கலைத்துவிட்டது வகேலாதலைமையிலான ராஷ்டிரிய ஜனதா அரசு.

இம்முடிவை எதிர்த்து மறைந்த வழக்குரைஞர் முகுல் சின்கா குஜராத் உயர் நீதிமன்றத்தில் ரிட் மனு தாக்கல் செய்தார். எதிர் வழக்காடிய வகேலா அரசு, "1992 கலவரத்துக்குப் பின்னர் தற்போது மாநிலத்தில் மத நல்லிணக்கமும் அமைதியும் நிலவுகிறது. இத்தகைய சூழ்நிலையில், கலவரம் நடைபெற்ற சூழல் குறித்த விசாரணையில் ஈடுபடாமல் இருப்பதே நல்லது. அத்தகைய விசாரணை மீண்டும் இரு பிரிவினருக்கிடையே துவேசத்தை தூண்டிவிடும்" என்று கூறி கமிசனைக் கலைத்ததை நியாயப்படுத்தியது.

இந்த வக்கிரமான வாதத்தை உயர்நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொண்டது. "காலம் ஓடி விட்டது. மக்கள் அந்த கருப்பு நாட்களை மறந்து விட்டார்கள். அதை மீண்டும் கிளற வேண்டாம் என்று அரசு கூறுவது சரிதான்" என்று சொல்லி முகுல் சின்காவின் மனுவைத் தள்ளுபடி செய்து விட்டது குஜராத் உயர் நீதிமன்றம். (9.3.98)

இப்படித்தான், 2002 குஜராத் படுகொலையையும் மறந்து விடச் சொல்கிறார்கள். அரங்கேற்றப்படும் குண்டு வெடிப்பு நாடகங்கள், போலி மோதல் கொலைகள் - ஒவ்வொன்றிலும் நிரபராதிகள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நிரபராதிகளின் வாழ்க்கையை அழித்த இந்து மதவெறியர்களும், பொய் வழக்கு போட்ட போலீசு அதிகாரிகளும், பொய்சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் அவர்களைத் தண்டித்த நீதிபதிகளும் கூண்டிலேற்றப்படுவதில்லை. மறந்து விடச் சொல்கிறார்கள். எத்தனை அநீதிகளைத்தான் மறக்க முடியும்? அழகு

பட்ஜெட்டின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றம்!

தனியார்மயம்-தாராளமயம் புகுத்தப்பட்ட பிறகு வருடாந்திர பட்ஜெட் தயாரிப்பு என்பது இலைமறை காயாகக்கூட இல்லாமல், மிகவும் அம்மணமாகவே உலக வங்கி உள்ளிட்ட ஏகாதிபத்திய நிதி நிறுவனங்களும், பன்னாட்டு ஏகபோக நிறுவனங்களும், இந்தியத் தரகு முதலாளிகளும் தெரிவிக்கும் திட்டங்களையும் கொள்கைகளையும் நிறைவேற்றித் தரும் அறிக்கையாகவே மாறிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தைக் காட்டுவதில் நேரந்திர மோடி அரசின் பட்ஜெட் கொஞ்சங்கூட கூச்சநாச்சம் பார்க்கவில்லை என்பதே உண்மை.

ஆனால், புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் நோக்கத்திற்காகவே இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பது போலவும் அதற்காகவே இந்த பட்ஜெட்டில் புதிய நகரங்கள், துறைமுகங்கள், விமான நிலையங்கள் மற்றும் சாலைப் பணிகள் உள்ளிட்ட அடிக்கட்டுமானத் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, அவற்றுக்கு 2.5 இலட்சம் கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் கூறி வருகிறார், சுதேசி விழிப்புணர்வு இயக்கத்தின் தேசிய ஒருங்கிணைப்பாளர் எஸ்.குருமூர்த்தி.

பட்ஜெட் பற்றி குருமூர்த்தியும் ஊடகங்களும் உருவாக்கும் சித்தரிப்பு ஒரு மோசடி என்பதைப் புரிந்துகொள்ள “நாணயம் விகடன்” இதழ் (20.07.2014) வெளியிட்டுள்ள பட்டியலொன்றைக் கீழே தந்திருக்கிறோம். பட்ஜெட்டில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள அடிக்கட்டுமானத் திட்டங்களின் மூலம் கொழுத்த இலாபத்தை அறுவடை செய்யப் போகும் இந்தியத் தரகு முதலாளித்துவ நிறுவனங்களின் பட்டியலொன்றை வெளியிட்டுள்ள அவ்விதம், அந்நிறுவனங்களில் உடனடியாக முதலீடு செய்து இலாபம் பார்க்குமாறு நடுத்தர வர்க்க முதலீட்டாளர்களுக்கு அறிவுரை வழங்கியிருக்கிறது.

★ துறைமுகங்கள், விமான நிலையங்கள், சாலை மேம்பாடு திட்டங்கள்: எல் அண்ட் டி., எஸ்ஸார் போர்ட்ஸ் மற்றும் ஐ.ஆர்.பி. இன்ஃப்ரா.

★ மின்சாரம், கச்சா எண்ணெய், இயற்கை எரிவாயு திட்டங்கள்: ரிலையன்ஸ் இண்டஸ்ட்ரீஸ், டாடா பவர், ஜெய்பிரகாஷ் பவர், கே.இ.சி.இண்டர் நேஷனல்.

★ ரியல் எஸ்டேட், ஸ்டீல் மற்றும் சிமெண்ட் உற்பத்தித் துறை: சோபா டெவலப்மென்ட்ஸ், டாடா ஸ்டீல், ஜிந்தால் ஸ்டீல், ஜே.கே. லட்சுமி சிமெண்ட்.

★ இந்த அடிக்கட்டுமானத் துறைகளுக்கு அப்பால், வங்கிகள் அடிக்கட்டுமானத் திட்டங்களில் முதலீடுகளைச் செய்ய நீண்ட கால இன்ஃப்ரா பண்டுகளைத் திரட்ட அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதால், ஐ.சி.ஐ.சி.ஐ. பேங்க், ஆக்ஸிஸ் பேங்க், ஹெச்.டி.எஃப்.சி. வங்கி ஆகியவையும்;

★ வீட்டுக் கடனுக்கான வட்டித் தள்ளுபடி வரம்பு அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பதால், ஹெச்.டி.எஃப்.சி.வங்கி, கிருக் ஃபைனான்ஸ் நிறுவனங்களும்;

★ விவசாயத் துறையில் புதிய யூரியா கொள்கை அமலுக்கு வர உள்ளதால் தீபெக் ஃபெர்டிலைசர்ஸ் நிறுவனமும், சூரிய சக்தி மற்றும் உணவுப் பதப்படுத்தலுக்கு பட்ஜெட்டில் தரப்பட்டுள்ள முக்கியத்துவத்தால் ஜெயின் இர்ரிகேஷன், கோஹினூர் ஃபுட்ஸ் நிறுவனங்களும்;

★ நடுத்தர வர்க்கத்திற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள வருமான வரிச் சலுகையால் ஏற்படும் பணப் புழக்கத்தால் ஹெச்.டி.எல்., ஐ.டி.சி., கோத்ரேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் உள்ளிட்ட நுகர்பொருள் நிறுவனங்களும் வளர்ச்சி அடையும் எனக் கணித்திருக்கிறது “நாணயம் விகடன்”.

அம்பானி, டாடா, ஜின்டால் கம்பெனிகளின் வளர்ச்சிக்காக போடப்பட்டுள்ள பட்ஜெட் இது என்பதை மேற்படி பட்டியலிலிருந்து யாரும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

தேச வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள், மக்கள் நலத்திட்டங்கள் என்ற பெயர்களில் கொண்டுவரப்படும் எந்தத் திட்டத்தை அறுத்துப் பார்த்தாலும் கிடைக்கக்கூடிய சித்திரம் இதுதான்.

